

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Το κλειδί του χαμένου παραδείσου

Η ΤΕΤΑΡΤΗ Κυριακή του Τριωδίου, ή Κυριακή της Τυρινής, είναι αφιερωμένη στην ενθύμηση της εξέδου των Πρωτοπλάστων από τον παράδεισο της τρυφής. Στην πικρή ανάμνηση του πιο τραγικού γεγονότος της ανθρώπινης ιστορίας. Ο διάβολος και η δική μας άμελεια έκλεισαν τον παράδεισο. Τον άνοιξε όμως η Θεία ευσπλαχνία, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας Χριστός. Τώρα η Έδμη βρίσκεται δίπλα μας, κλεισμένη. Όμως ο φιλόανθρωπος Θεός μας έδωσε το κλειδί να ανοίξουμε τη θύρα και να εισέλθουμε, με την ειλικρινή μετάνοιά μας και την προσαρμογή της ζωής μας στη ζωή του Χριστού, «άκρις ου μορφωθή Χριστός εν ήμιν» (Γαλ. 4,19). Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι μία καλή ευκαιρία, για να αξιωθούμε της εν Χριστώ μορφοποίησής μας, με προσευχή, νηστεία, εκκλήσιασμό, μετάνοια, εξομολόγηση, Θεία Κοινωνία, μελέτη της Αγία Γραφής και

άλλων πνευματικών και ψυχοφελών αναγνωσμάτων. Άς αρχίσουμε από αύριο τον καλό αγώνα μας για προσωπική σωματική και ψυχική κάθαρση από τα πάθη μας και τις αμαρτωλές μας εξεις, είναι «ώρα ήμιας ήδη έξ ύπνου έγερθηναί» νυν γάρ έγγύτερον ήμων ή σωτηρία ή οτε έπιστεύασαμεν. Η ούς πρόκομεν, ή δε ήμέρα ήγγικεν. Αποθνήσκω να τή φυλάω το σκότους και ένδυσώμεθα τα όπλα του φετός. Ως έν ήμέρα εύσχημόνως περιπατήσωμεν, μη κύμοις και μέθαις, μη κοίταις και άσελγείαις, μη ήριδι και ζήλω, άλλ' ένδυσώσθε τον Κύριον Ίησουν Χριστόν, και τής σαρκός πρόνοιαν μη ποιήσθε εις έπιθυμίας» (Ρωμ.13,11-14). Άς πάρουμε λοιπόν τη μεγάλη απόφαση, να βρούμε το χαμένο Παράδεισο και να τον άνοίξουμε, ξεκλειδώνοντάς τον με τη σώζουσα χάρη του Χριστού και τη δική μας συντριβή και μετάνοια!

Ο μεγάλος πλούτος του Αγίου Τριωδίου

Ο ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟΣ πλούτος του Τριωδίου είναι πραγματικά θαυμαστός. Μεγάλοι ποιητές και μουσουργοί της Εκκλησίας μας συνέθεσαν υπέρκομους ύμνους και καταπληκτικές ακολουθίες γιαλόκληρη αυτή την περίοδο, με αποκρούφωμα τις ιερώτατες ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδος. Ολόκληρη ή ύμνολογία του Τριωδίου είναι προσαρμοσμένη στο πνεύμα της μετάνοιας και της συντριβής του κάθε αμαρτωλού και στην έν Χριστώ απόλυτρωση. Είναι φιαγμένες έτσι ώστε να διειργούν στους πιστούς διάθεση μετάνοιας. Για παράδειγμα άναφέρον τον θαυμάσιο Μεγάλο Κανόνα του αγίου Ανδρέα Κρήτης, την καταπληκτική αυτή θρηνητική έλεγεια, ο οποίος ψάλλεται τμηματικά την πρώτη εβδομάδα των νηστειών καιλόκληροαπό το βράδυ της Τετάρτης της Ε' εβδομάδος. Επίσης αναφέρει τον άξεπέραστο Ακάθιστο Ύμνο ποιήμα του μεγαλυτέρου υμνογράφου του Βυζαντίου του Ρωμανού του Μελωδού, ο οποίος ψάλλεται τμηματικά κάθε Παρασκευή βράδυ στις τέσσερις πρώτες εβδομάδες των νηστειών (Χαιρετισμοί) καιλόκληροαπό το βράδυ της Παρασκευής της Ε' εβδομάδος. Ο εξάστιος αυτός ύμνος (κοντάκιο) εξύμνει το ιερό προπάπιο της Θεοτόκου και τη μοναδική συμβολή της στο έργο της σωτηρίας του ανθρώπινου γένους. Μεγάλοι Πατέρες συνέγραψαν υπέροχα ψυχοφελή συγγράμματα και λόγιους γύρω από τις μινείες των γεγονότων της περιόδου αυτής, όπως ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Ιωάννης της Κλίμακος, ο Γρηγόριος ο Παλαμάς, κ.ά.. Στα μοναστήρια, όπου εκεί γίνεται υποδειγματική άσκηση την περίοδο αυτή, διαβάζονται καθημερινά άποσπάσματα των συγγραμμάτων αυτών για την πνευματική προκοπή των μοναχών.

Ο κ. Φραγκίσκος δεν τολμά να έπισκεφθή την Σερβία!

ΕΙΝΑΙ γνωστό πώς ο «άλαθητος», ο άνθρωπος, που «επιροσε» ο Χριστός αντίπροσώπου Του στη γη και άρα άπώλυτο κυρίαρχο της, περιτρέπει την ύψηλο, να υπ άληώς την κυριαρχία του σε αυτή! Στις βλόμες του είναι και οι ορθόδοξες χώρες, ανεξάρτητα έν θεωρείται άνεπιθύμητος σε αυτές. Τελευταία «έβαλε στο μάτι» την Σερβία, αλλά εκεί «μυρίδες μπαρούτι» για την άφεντία του, διότι το άμα 880.000 άδικοαπομύμενων ορθόδοξων Σέρβων βοά το πρόσφατο ένγκληματικό παρελθόν του «κράτους του Θεού!» Αυτό έπεσήμενε και ο Πατριάρχης των Σέρβων κ. Ειρηναίος. Δείτε την έιδηση: «Είναι άσκόλο να οκεφτεί κανείς ότι στο άμεσο μέλλον, ο Πάπας Φραγκίσκος θα έπισκεφθεί την Σερβία - αυτό δήλωσε ο Πατριάρχης Σερβίας κ. Ειρηναίος, μιλώντας στην έφημερίδα «Κουρίρ». «Είμαι ευχαριστημένος, ο Πάπας εξέφρασε την έπιθυμία του να έπισκεφθεί την Σερβία, αλλά λόγω των γενοντών που έλαβαν χώρα στο παρελθόν, ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού άντιδρά σε μία τέτοια έπίσκεψη» ανέφερε μεταξύ άλλων ο Πατριάρχης Ειρηναίος» (Ιστ. Ρομφαία) Βεβαίως δεν τον έπιασαν οι εύαισθησίες του για τα άνειπίτητα ένγκλήματα των δικών του παπικών Κροατών Ούσάσι, με έπι κεφαλής τον διαβόητο «Αρχιεπίσκοπο» Α. Στέφανας, κατά των άθμων και άνυπεράσπιστων ορθόδοξων, για τα όποια ούδέποτε ζήτησε συγγνώμη το Βατικάνο. Απλά δεν θα μπορούσε να άντέξει τη σφοδρή διαμαρτυρία ανθρώπων, οι όποιοι ήθελαν έκείνη τη φρική και άκόμο ζωή! Όμως δεν κατανοούμε γιατί «είναι ευχαριστημένος» ο κ. Ειρηναίος!

Άλλο ένα σημαντικό έξατολογομένο γεγονός!

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ σχόλια μας δημοσιοποιήσαμε και σχολίασαμε ειδησεις μεγάλου έαχα-

τολογικού ένδιαφέροντος, τα όποια έχουν να κάνουν με την όσονούπω έμφάνιση του Ανιχνρίστου. Δείτε μία άκόμα: «Φωτιά παίρνει ή Μέση Ανατολή καθώς ο νεοεκλεγέντας Αμερικανός πρόεδρος Ν. Τράμπ θέλει την μετακίνηση της έδρας της άμερικανικής πρεσβείας από το Τέλ Αβιβ στην

Φρικαστική έρευνα διά το πάθος του καπνίσματος
ΤΑ ΠΑΘΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΟΚΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΓΕΝΝΑ ΤΗ ΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. ΤΑ ΠΑΘΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑΡΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΦΘΕΙΡΟΥΝ ΟΗΓΩΝΤΑΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΣ ΕΔΩΣΑΝ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΟΠΗ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ. Ένα από τα σοβαρά πάθη είναι και το κάπνισμα, το όποιο σκοτώνει πολύ περισσότερο από όλα τα άλλα πάθη. Δείτε την άνυσχητική έιδηση: «Το κάπνισμα κοστίζει πέντε άπό 1 τρισεκατομμύριο δολάρια (944,7 δισ. ευρώ) στην παγκόσμια οικονομία, και μέχρι το 2030 θα έπιφέρει το θάνατο σε ένα τρίτο παραπάνω άτομα από ό,τι τώρα, σύμφωνα με μία έρευνα από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) και το Έθνικό Ινστιτούτο Καρκίνου των ΗΠΑ, που δίνεται στη δημοσιότητα σήμερα. Το κόστος αυτό υπερβαίνει κατά πολύ τα παγκόσμια εισοδήματα από τους φόρους καπνίου, τους όποιους ο ΠΟΥ υπολογίζει περίπου στα 269 δισεκατομμύρια δολάρια (254 δισ. ευρώ) για τα έτη 2013-2014». Ο αριθμός των θανάτων που συνδένονται με τον καπνό προβλέπεται να αύξηθεί σταδιακά από περίπου 6 εκατομμύρια θανάτους το χρόνο σε περίπου 8 εκατομμύρια θανάτους το χρόνο το 2030, με πάνω από 80% των θανάτων αυτών να συμβαίνουν σε χώρες χαμηλό και μεσαίου εισοδήματος», αναφέρει ή έρευνα (Ιστ. Τα Νέα)! Φοβερό και τρομερό! Όμως καμία προειδοποίηση δεν πτοεί τους καπνιστές να κόψουν αυτό το δαιμονικό πάθος! Δυστυχώς καπνιστές είναι και πολλοί κληρικοί. Θυμίζουμε μακαριστό Επίσκοπο, ο όποιος έμφανίζονταν δημόσια με πούρο στο χέρι (και με κουστομια)! Άδελφοί κόψτε τα πάθη σας, πριν σας «κόψουν» εκείνα!

Τα «στολιδία» των οικουμενιστών εις τους «ορθόδοξους φονταμενταλιστές»!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩ προηγούμενου σχολίου ο κληρικός π. Δ. Μπαθρέλλος «στόλισε» και με άλλους χαρακτηρισμούς τους «φονταμενταλιστές της Ορθοδοξίας». Δείτε: «Έχουν μικρή έμπιστοσύνη στις συνόδους και τους έπισκόπους, στις έκλογές των όποιων, άλλωστε, δεν παίρνουν μέρος. Το φάντασμα της Φεράρας - Φλωρεντίας διατρει στο συλλογικό φανταστικό δεσπόζουσα θέση. Ο ήρωας των φονταμενταλιστών είναι ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενής - όπως έκείνοι βέβαια τον κατανοούν και τον έρμηνεύουν. Ο ορθόδοξοζυμνότερος φιλοδοξούν να καταστούν υπέρμαχοι της Ορθοδοξίας εναντίον των Συνόδων. Ο διάλογος και το θεολογικό έπιχείρημα, καθώς βασιζονται στη γνώση και τη λογική, είναι συνήθως καταδικασμένα σε ήττα, όταν έχουν να συγκρουστούν με την ύπερτερη δύναμη των παθών και των συναισθημάτων». Ο φόβος, ο θυμός, και ο φανατισμός εύκολα υπερισχύουν. Ο έθνικισμός και ο φονταμενταλισμός άνατροφοδοτούνται συνεχώς από το θυμικό και παραμένουν οι δύο μεγαλύτεροι εχθροί της ένότητας της Εκκλησίας» (Ιστ. Αμειβυστος)! Θά ρωτούσαμε τον π. Δημήτριο: Μία μεγάλη πλειάδα Πατέρων της Εκκλησίας μας, οι όποιοι άντιπάτηκαν στις ληστροικές Συνόδους, άνήκαν στους τότε φονταμενταλιστές; Άν δεν άντιπροέσαν και είχαν την έκλογη του έχει υποσχεθεί να άνανυρωρίσει την Έρουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (κάτι που δεν έκανε ο Ορμιάς και η Κλίβινος) (Ιστ. Πενταπόσταγμα)!

Γερουσαλήμ, άνανυρωρίζοντας στην ουσία την πόλη αυτή ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. [...] Όλοι οι ορθόδοξοι, Έλληνες, Ρώσοι, Βούλγαροι, Αρμένιοι κ.ά. γνωρίζουμε ότι ή κατασκευή του αποκαλούμενου Τρίτου Ναού του Σολωμώνα άποτελεί την «έπιτομή» των μελλομένων γενοντών για όλη την ανθρωπότητα και όλων των πλανητών. Το πρώτο βήμα για την ύλοποίηση αυτού του σχεδίου άποτελεί την άνανυρωρία της Έρουσαλήμ ως πρωτεύουσας του έβραϊκού κράτους από τις ΗΠΑ. Υπενωμίζουμε ότι το άνύπνο ύλοιακό σύμβολο (Σανχεντρίν) κάλεσε το Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και τον νεοεκλεγέντα πρόεδρο των Η.Π.Α. Ντόναλντ Τράμπ, να ένώσουν τις δυνάμεις τους και να έκπληρωσουν την βιβλική έντολη και τον ρόλο τους με την άνκατασκευή του έβραϊκού Ναού στην Έρουσαλήμ. Ο Ραββίνος Hillel Weiss, έκπρόσωπος του συμβουλίου Σανχεντρίν, έπικανώνησε με το πρακτορείο ειδήσεων Breaking Israel News, για να άνανουίσει ότι ο Τράμπ πριν την έκλογη του έχει υποσχεθεί να άνανυρωρίσει την Έρουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (κάτι που δεν έκανε ο Ορμιάς και η Κλίβινος) (Ιστ. Πενταπόσταγμα)! Για μία άκόμη φορά υπογραμμίζουμε: έστε έτοιμοι!

Ίδου πώς «βλέπουν» τους έμμένοντας εις την Ορθοδοξία!

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ περιοδικό «Σύν-

αξη», υπέρμαχο του οικουμενισμού και της νεωτερικότητας, άφιέρωσε πρόσφατο τεύχος του στην «Σύνοδο» της Κρήτης. Ένας από τους άρθρογράφους του, ο π. Δ. Μπαθρέλλος, άσχολληθηκε με τα «μείων» της «Συνόδου». Μεταξύ των άλλων των καταλογίζει την εύθυνη ότι ...δημιούργησε φονταμενταλιστές! Δείτε ένα άπόσπασμα: «Η Σύνοδος όμως δοκίμασε την έσωτερική ένότητα των Ορθόδοξων Εκκλησιών και σε ένα άλλο έπίπεδο. Έδωσε άφορμή να άκούστούν και πάλι οι άνατριχαστικές κραυγές της φονταμενταλιστικής παράνοιας εναντίον όσων δεν συμπεριφέρονται ις ιστορικές και ιδεολογικές της φαντασιώσεις. Αυτό βέβαια όφείλεται σε μία μόνιμη εκκλησιαστική και θεολογική κακοήθεια, για την όποια ή Σύνοδος δεν φέρε εύθυνη, παράλο που, άθελα της, άνέδειξε τη μεγάλη της δύναμη. Από που άντλε ο Ορθόδοξος φονταμενταλισμός τη δύναμη αυτή; Σε μεγάλο βαθμό από το γεγονός ότι άρκετο Ορθόδοξοι αισθάνονται ότι έχουν χάσει τη μάχη με την ιστορία - και δεν το άντέχουν. Όνας, άρκετά συχνά, πηλυγνώμενοι και άδαείς, κατανύτων μερνεκτικοί, υπεραυσθητικοί, καχύποπτοι, συνομωσιολόγοι, και με ίσχυρα άνακαταστικά άμυντισμού» (Ιστ. Αμειβυστος)! Κατά τον έν λόγω κληρικό, αλλά και για όλο τον οικουμενιστικό συρφετό, όσοι άνγωνίζονται για την άπαρχαράκτη σώζουσα ορθόδοξη πίστη, ο όμολογιακός τους λόγος είναι, «άνατριχαστικές κραυγές της φονταμενταλιστικής παράνοιας!» Έπειδή δεν θέλουν να συμβιβαστούν με τον σύγχρονο θρησκευτικό συρρητισμό, έχουν «χάσει τη μάχη με την ιστορία - και δεν το άντέχουν!» Με άλλα λόγια, όσοι δεν σκύβουν το κεφάλι να προσκυνήσουν το θηρίο της Ρώμης είμαστε «μειονεκτικοί!» Κρίμα πάτερ!

Τα «στολιδία» των οικουμενιστών εις τους «ορθόδοξους φονταμενταλιστές»!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩ προηγούμενου σχολίου ο κληρικός π. Δ. Μπαθρέλλος «στόλισε» και με άλλους χαρακτηρισμούς τους «φονταμενταλιστές της Ορθοδοξίας». Δείτε: «Έχουν μικρή έμπιστοσύνη στις συνόδους και τους έπισκόπους, στις έκλογές των όποιων, άλλωστε, δεν παίρνουν μέρος. Το φάντασμα της Φεράρας - Φλωρεντίας διατρει στο συλλογικό φανταστικό δεσπόζουσα θέση. Ο ήρωας των φονταμενταλιστών είναι ο Άγιος Μάρκος ο Ευγενής - όπως έκείνοι βέβαια τον κατανοούν και τον έρμηνεύουν. Ο ορθόδοξοζυμνότερος φιλοδοξούν να καταστούν υπέρμαχοι της Ορθοδοξίας εναντίον των Συνόδων. Ο διάλογος και το θεολογικό έπιχείρημα, καθώς βασιζονται στη γνώση και τη λογική, είναι συνήθως καταδικασμένα σε ήττα, όταν έχουν να συγκρουστούν με την ύπερτερη δύναμη των παθών και των συναισθημάτων». Ο φόβος, ο θυμός, και ο φανατισμός εύκολα υπερισχύουν. Ο έθνικισμός και ο φονταμενταλισμός άνατροφοδοτούνται συνεχώς από το θυμικό και παραμένουν οι δύο μεγαλύτεροι εχθροί της ένότητας της Εκκλησίας» (Ιστ. Αμειβυστος)! Θά ρωτούσαμε τον π. Δημήτριο: Μία μεγάλη πλειάδα Πατέρων της Εκκλησίας μας, οι όποιοι άντιπάτηκαν στις ληστροικές Συνόδους, άνήκαν στους τότε φονταμενταλιστές; Άν δεν άντιπροέσαν και είχαν την έκλογη του έχει υποσχεθεί να άνανυρωρίσει την Έρουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (κάτι που δεν έκανε ο Ορμιάς και η Κλίβινος) (Ιστ. Πενταπόσταγμα)!

Γερουσαλήμ, άνανυρωρίζοντας στην ουσία την πόλη αυτή ως πρωτεύουσα του Ισραήλ. [...] Όλοι οι ορθόδοξοι, Έλληνες, Ρώσοι, Βούλγαροι, Αρμένιοι κ.ά. γνωρίζουμε ότι ή κατασκευή του αποκαλούμενου Τρίτου Ναού του Σολωμώνα άποτελεί την «έπιτομή» των μελλομένων γενοντών για όλη την ανθρωπότητα και όλων των πλανητών. Το πρώτο βήμα για την ύλοποίηση αυτού του σχεδίου άποτελεί την άνανυρωρία της Έρουσαλήμ ως πρωτεύουσας του έβραϊκού κράτους από τις ΗΠΑ. Υπενωμίζουμε ότι το άνύπνο ύλοιακό σύμβολο (Σανχεντρίν) κάλεσε το Ρώσο πρόεδρο Βλαντιμίρ Πούτιν και τον νεοεκλεγέντα πρόεδρο των Η.Π.Α. Ντόναλντ Τράμπ, να ένώσουν τις δυνάμεις τους και να έκπληρωσουν την βιβλική έντολη και τον ρόλο τους με την άνκατασκευή του έβραϊκού Ναού στην Έρουσαλήμ. Ο Ραββίνος Hillel Weiss, έκπρόσωπος του συμβουλίου Σανχεντρίν, έπικανώνησε με το πρακτορείο ειδήσεων Breaking Israel News, για να άνανουίσει ότι ο Τράμπ πριν την έκλογη του έχει υποσχεθεί να άνανυρωρίσει την Έρουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ (κάτι που δεν έκανε ο Ορμιάς και η Κλίβινος) (Ιστ. Πενταπόσταγμα)! Για μία άκόμη φορά υπογραμμίζουμε: έστε έτοιμοι!

Ίδου πώς «βλέπουν» τους έμμένοντας εις την Ορθοδοξία!

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ περιοδικό «Σύν-

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ

Στις 24 Φεβρουαρίου η Εκκλησία μας τιμά την μνήμη του όσιου πατρός ήμών Ιωάννου του Θεριστού. Ο άγιος Ιωάννης καταγόταν από το Πάριον της Σικελίας, έζησε στις αρχές του 10ου αιώνα, ή μητέρα του ήταν αιχμάλωτη ορθόδοξη χριστιανή και ζούσαν στο παλάτι του τοπικού μουσουλμάνου άρχοντα. Όταν έφθασε στην ήλικία των δέκα τεσσάρων έτών ή μητέρα του του φανέρωσε ότι είναι χριστιανή και ότι ή πατρίδα τους είναι ή Καλαβρία και τον προέτρεψε να πά έν εκεί για να βαπτισθή. Του παρέδωσε μάλιστα ένα τιμίο Σταυρό, που είχε για ή προστασία. Ο άγιος Ιωάννης με την βοήθεια του Θεού, άφου κατάφερε να διαφύγει από τους Σαρακηνούς, όδηγήθηκε στην άκτι του Στύλου, στην Καλαβρία, όπου βαπτίσθηκε από ορθόδοξο έπίσκοπο και έλαβε το όνομα Ιωάννης. Κατόπιν έχοντας πόθο

νά άφιερωνή στον Χριστό έγινε μοναχός, όπου έπιδόθηκε στην άπόκτηση των άρετών και ο Κύριος τον άξιώσε να θαυματούργη. Κάποτε βρισκόμενος στα χωράφια, έποχή θερισμού και ένός ήταν μεσημέρι έπτεσε μία δυνατή μπόρα και ένός όλοι οι χωρικοί έφυγαν, ο άγιος παρέμεινε στον κάμπο προσευχόμενος. Μόλις σταμάτησε ή βροχή και γύρισαν οι χωρικοί βρήκαν τα στάχια θερισμένα, στεγνά και δεμένα σε δέματα, για αυτό και όνομάσθηκε Θεριστής. Ο άγιος Ιωάννης προέειρε την κοίμησή του και άναπαύθηκε έν ειρήνη, το δε τιμίο λείψανό του έγινε πηγή θαυμάτων.

Αργότερα οι ορθόδοξοι πιστοί άνεγερναν μεγαλοπρεπή Ναό άφιερώνον προς τιμή του. Όμως, όταν ή περιοχή έκλατισθήκε, οι μοναχοί μετέφεραν το λείψανό του στον Στύλο, όπου σώζεται μέχρι σήμερα.

Ο έθνικός μας και οικουμενικός ποιητής Διονύσιος Σολωμός...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

από το Λύκειο της Κρεμνας, άφου δε στάθηκε δυνατό να μείνει στο σχολείο της Βενετίας που άπαύτως πεπαιθάρη.

Τής όρμητικής κ' ελεύθερης έκείνης ψυχής του Σολωμού, μόνος φράγτης ήταν ο σοβαρός, άνάετος και φιλόστοργος Ρώσος. Την έποχή έκείνη ο Διονύσιος ήταν πρόσχαρος, φιλοπατριητικός, είχε δυνατό το άίσθημα της φιλίας. Συμμεθητής του τον έιβε να κλάψει θερμά τον θάνατο ένός όμηλικού του και να φιλήσει το χέρι ένός άλλου, ο όποιος είχε πράξει ένα εύεργέτημα. Σ' αυτές τις έκδηλώσεις του προεκινούντα ή μεγαλοφροσύνη του άνδρός, ο όποιος εις όλην του την ζωή δεν έκλεινε ποτέ την κεφαλή ένς άλλο ανθρώπινο ύψος, ή μη της άρετής?

Εύνώμων προς τους διδασκάλους του έστειλε το 1850 στον διδασκαλό του Πινύ το έπίγραμμα «Μικρός Προφήτης» ή έχάρηκεν ο υπέρημος διδασκάλος του άνανυρωρίζοντας σ' έκείνη την συνολική εικόνα την ποιητική του δύναμη*. Κάποια άνέκδοτα από τη ζωή του τότε μας φέρνουν άθελα στον νο, κάτι από τα πρώτα χρόνια πολυτάραχων ποιητών όπως ο Μπαύρον και ο Σέλλευ. Το 1815 ο Σολωμός έγγραψε στη Νορμική Σχολή του Πανεπιστημίου της Παρίας, προχωρή μεχρι και το τρίτο έτος σπουδών, δεν τις όλοκληρώνει όμως και έκταλείπει την Παρία για τη Βενετία και Ζάκυνθο. Στη διάρκεια των σπουδών του γνωρίζεται με τους φιλολογικούς κύκλους κ' έρχεται σε έπαφή με το κίνημα του ρομαντισμού και σχετίζεται με το μεγάλο ποιητή Μοντρί?

Ο Δ. Σολωμός με το έργο του έδωσε τις συνιστώσες της φυλετικής μας ίδιοστασίας, χάραξε τα έκτενη όρια της ελληνικής πνευματικής έπικρατείας, συνειδητοποίησε τα κύρια σημεία του ψυχισμού μας και έχωρίσας άνάμεσα στους θεσμοθετούς και θεματοφύλακες της «Ελληνικότητας» μας, όπως τεκμηριώνεται από τους «Ελεύθερους Πολιορκημένους», τον «Ύμνο στην Έλευθερία»,

Πρόσκλησις

Ο Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου Πολιούχου, σε συνεργασία με Πτυχιούχους της Θεολογικής και άλλων Σχολών του Α.Π.Θ. και υπό την αίγλη του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. Ανθίμου, διοργανώνουν Ημερίδα με θέμα:

«Το Μεγαλείο της Μετάνοιας στη ζωή του Ανθρώπου»

Δευτέρα 13 Μαρτίου 2017 ώρα 6 το άπόγευμα, εις τον Ιερό Ναό του Πολιούχου Αγίου Δημητρίου.

Πρόγραμμα

Έναρξη: Τροπάρια από τη Χριστιανική Φοιτητική Δράση (Φοιτητικός Τομέας του Συλλόγου Ορθόδοξου Ίεραποστολικής Δράσεως «Μέγας Βασίλειος»).

Πρόεδρος: ΈΛιογιάννου Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης.

18:00-18:05: Χαιρετισμός Αρχιμανδρίτη Ιακώβου Άθανασίου, Προϊσταμένου του Ί. Ναού και Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής.

18:05-18:20: Χαιρετισμός Παναγιωτάτου κ.κ. Ανθίμου.

18:20-18:40: Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίας.

Θέμα: Η μετάνοια κατά την Παλαιά Διαθήκη.

18:40-19:00: Αρχιμανδρίτης Γεβργιάσιος Ραπτόπουλος (Ιεροκήρυκας και πνευματικός Προϊστάμενος της Άδελφότητας «Οσία Ξίνη»).

Θέμα: Έμπειρίες μετάνοιας από την κοινωνία των κρατούμενων.

19:00-19:20: Αρχιμανδρίτης Αντώνιος Φραγκής (Ιεροκήρυκας 1. Μητροπόλεως Γόρτυνης και Αρκαδίας Κρήτης).

Θέμα: Η περι μετάνοιας διδασκαλία του Όσιου Γέροντος Αναστασίου του Κουδουμινανού

19:20-19:40: Λυκούργος Μαρκοπούλι (Διευθυντής προγράμματος Πειραϊκής Εκκλησίας)

Θέμα: Η μετάνοια στα χρόνια της κρίσης

19:40-20:00: κ. Ανδρέας Χριστοφόρου (Νομικός)

Θέμα: Η μετάνοια και ή Αιώνιος ζωή, όπως την έμαθα από τους σύγχρονους Αγίους Πατέρας.

20:00-20:20: Συζήτηση

20:20-20:40: Κλείσιμο Ημεριδας από την κ. Αθηνά Σιδέρη, κοινωνική λειτουργό και πνευματικό τέκνο του Όσιου Πορφύριου.

Θέμα: Το μυστήριο της μετάνοιας κατά τον Όσιο Πορφύριο.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Πληροφορούμε τους άγαπητούς μας συνδρομητές ότι δύνανται να καταθέσουν την συνδρομή των ή ένίσχυση και εις την Έθνικην Τράπεζαν εις το όνομα «Πανελληνίου Ορθόδοξου Ένωσεως». Αρ. λογαριασμού 129/29614076. IBAN: GR 120110129000012929 614076. Το δε SWIFT της τράπεζας είναι: (BIC) ETHNGRA.

Ο «Ο.Τ.» δεν έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα και τα έξοδα εκδόσεως του στήριζονται άποσπαστικά και μόνον εις τις συνδρομές σας. Βοηθήστε εις την έκδοση και διάδοσιν του «Ο.Τ.».

Εκ του Λογιστηρίου του «Ο.Τ.»

τον «Λάμπρο», την «Ελληνοίδα Μητέρα», και άλλα.

Ο Διονύσιος Σολωμός, ο γεννημένος μέσα στην ιταλικούσα άτμόσφαιρα των Έπτανήσων, ο ίταλοτραφής κατά την κουλτούρα, ο φανατικός λάτρης της μουσας της Αύσωνίας που δεν κατείχε σε βάθος όλες τις πτυχές της μητρικής του γλώσσας, αλλά τη λάτρεψε με πάθος και έμπνευσμένα, προοικονομώντας τη μεταγενέστερη πορεία της, χωρίς να έχει προσλαμβάνουσες παραστάσεις του έντονου και ιδιόμορφου ψυχισμού των ξεγεργεθών αδελφών του, άνάντεψε στην Έλλάδα και το μεγαλείο της σ' όλη την έκτασή του*, «με τα μάτια της ψυχής σου», που τα είχε «πάντα άνοιχτά, παντ' άγρυπνα», να βλέπουν την αλήθεια.

Αυτό που κατόρθωσε να άφουγκρασθεί από την άγγλοκρατούμενη Έπτάνησα, ήταν ο κρότος των έπαναστατημένων όπλων, και ο ίδιος όμως έκανε τη φλογερή του γραφίδα καρυσφιλή, συνέλαβε τον αγωνιώδη παλμό της ελληνικής ψυχής.

Κι αυτόν τον ήρωικό άπόηχο τον μετέγραψε πιστά, τον ζσαντόνισε χαρισματικά και τον άπαθανόσε άνεξήγητα μέσα σε στίχους ένθεους, άφου ο ίδιος πρώτος βίωσε στα βάθη της καρδιάς του την «έλληνικότητα», την μεταλαμπάδεψε, με το έργο του, σ' όσους την ποθούσαν, «με λογισμό και μ' άνειρο»¹⁰. Ο Σολωμός λάτρης της αλήθειας, την όποια υπηρέτησε πιστά, άφου και στην προσωπική χρυσή του σφραγίδα μαζί με τα αρχικά του όνομάτος του αναγράφοντα περιμετρικά το σύνθημα της ζωής του: «Verum volo, verum amo», «την αλήθεια θέλω, την αλήθεια άνάπτω», θέσπισε τα ήθικα πρότυπα σε ένα Έθνος, λάξευσε τα ύψηλότερα ιδανικά στις συνειδήσεις των συγχρόνων και μεταγενεστέρων. Και πάνω άπ' όλα το έργο του υπήρξε ή διαφάνεια, πάνω στην όποια άποτυπώθηκαν και προβλήθηκαν οι ένκυρότερες αξίες και ιδέες του Γένους μας. Η πίστη στον Χριστό, ή θυσία για την Πατρίδα, ή τιμή ή ο σεβασμός στην έξιδανικευμένη γυναίκα, ως μάννα, ως άδελφή, ως σύζυγο, ή άνάπτυ της ελληνικής γλώσσας, το πάθος για την έλευθερία.

Ο Σολωμός δικαίως έχει χαρακτηριστεί ως έθνικός ποιητής, χάρη σ' όλόκληρη την ποιητική του δημιουργία αλλά ιδιαίτερως χάρη στον «Ύμνο στην Έλευθερία», που χαρακτηρίσθηκε ως έθνικός και δεν θα παύσουν να παινίζονται οι δύο πρώτες στροφές του όσο υπάρχουν άνθρώπινη ζωή.

Όπως πολύ προσφυώς αναφέρει ο Λίνος Πολίτης¹¹, ο Σολωμός μέσα από την ύπόθεση την έθνική φτάνει στην ύπόθεση την υπερεθνική, την εύρωπαϊκή, την παγκόσμια φτάνει όμως άκριβώς έπειδή βάθυσε πολύ στην έθνική¹².

Κι άξίζει εδώ να θυμηθούμε τα λόγια ένός από τους πιο βαθείς νεότερους Γάλλους στοχαστές, τον Andre Gide στις Incidences¹³. «Το έργο το πιο βαθιά έθνικό, το πιο ιδιότυπο από την έθνική την άποψη είναι μαζί και το έργο το πιο άνθρώπινο, έκείνο που μπορεί το περισσότερο να συγκινήσει τους λαούς τους πιο ένιστους κ' αν μπορεί να πεί κανείς «μία λογοτεχνία γινόμενη περισσότερο έθνική παίρνει τη θέση της μέσα στην ανθρωπότητα και τη σημασία της μέσα στην κοινή συμβολή». Αυτό είναι το τέμα της μεγάλης και έπίπονης πορείας που ακολουθήσε ο Σολωμός. Από Ευρωπαϊκός πολίτης το 1818 βαδίζοντας το δρόμο προς την ελληνική παράδοση, το δρόμο του «έθνικού» ποιητή ως τις πιο βαθίες ρίζες συγκινήσε όλους τους λαούς κ' έκανε τις ελληνικές αξίες οικουμενικές, πανανθρώπινες.

Η άνετη άνάπτυ στην αλήθεια και ή ιδέα της πανανθρώπινης άποδοχής της είναι ή «άληθινή ουσία» για το Σολωμό κι αυτόν τον ρόλο θα πρέπει να διαδραματίζει ή ποίηση.

Αυτός ο «Μεγάλος Ουσίος», όπως τις χαρακτηρίζει ο Σολωμός αναδύονταν μέσα από τα έργα της ώριμότητας και της ύψηλης ποιητικής δημιουργίας του, από τον «Κρητικό», τους «Ελεύθερους Πολιορκημένους» και τον «Πόρφυρα».

Ο «Κρητικός» που συνδέεται με τη μελέτη της κρητικής λογοτεχνίας του 16ου και 17ου αιώνα και ιδιαίτερα με τον Έρωτικότρο του Κορνάρου.

Σημειώσεις:

1. Βλ. Κοστή Παλάμα, Σολωμός, ή ζωή και το έργο του (άπόσπασμα), Ημερολόγιο 2004. Άθηναι, σελ. 96 (έξδ. Μεταίμιο). 2. Βλ. Ημερολόγιο 2004. Διονύσιος Σολωμός, ό.π., σελ. 14. 3. Ό.π., σελ. 15. 4. Βλ. Κ. Παλάμα, ό.π., σελ. 97. 5. Βλ. Ιακώβου Πολυλά, Προλεγόμενα, (άπόσπασμα), Ημερολόγιο 2004, ό.π., σελ. 72. 6. Ό.π. 7. Βλ. Ημερολόγιο, Διονύσιος Σολωμός, ό.π., σελ. 15. 8. Κων. Δημόπουλος, Χαιρετισμός στο Διεθνές Συμπόσιο Δ. Σολωμού, Διάκονια χρόνια από τη γέννησή του, Άθηναι 2003, ό.π. 9. Κων. Δημόπουλος, ό.π., σελ.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

Τό ὀρθόδοξον μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί τό χρέος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας

Τοῦ κ. **Εὐαγγέλου Στ. Πονηροῦ Δρ. Ο., Μ. Φ. Σχολικοῦ Συμ. Θεολόγων Πειραιῶς, Δ' Ἀθηνῶν, Κυκλάδων**

«Οἱ ἐπίσκοποι μας γνωρίζουν τήν ἐκκλησιαστική μας ἱστορία καί καταλαβαίνουν ὅτι ὁσες φορές ἐπιχείρησε μία πλαστή πλειοψηφία ἐπισκόπων, μέ τή βοήθεια κρατικής ἐξουσίας, νά νοθεύσει τήν ὀρθοδοξία, ἐν τέλει δέν δικαιώθηκε, ἐν τέλει κέρδισε τό αἰώνιο ἀνάθεμα».

Ἐγώ μνησθηκα ἤδη ἀποδείξει μέ ἀλλεπάλληλα δημοσιεύματα, ὅτι τά θῆθεν νά Προγράμματα στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, τά ὁποῖα ἰσχύουν ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2016 καί ἔχουν ἦδη πέντε ἐπὶ πονεμένης ἱστορίας, εἶναι παντελῶς ἀκατάλληλα γιά τόν ὀποιοδήποτε μαθητή χριστιανό ὀρθόδοξο ἢ μὴ. Καί προσέξτε: ἀπό τό 2011 ἕως σήμερα ἄλλαξαν στά Προγράμματα κάποια συμβεβηκότα, γιά τά μιλήσουμε λίγο μέ ἀριστοτελικούς ὄρους, δέν ἄλλαξε ὅμως ἡ οὐσία τους – θά ἐναλλάσσονταν παρακάτω, γιά πολλοστή φορά, ποιά εἶναι ἡ οὐσία αὐτή καί ποιά εἶναι βλαβερή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐγώ μνησθηκα ἤδη ἀποδείξει μέ ἀλλεπάλληλα δημοσιεύματα, ὅτι τά θῆθεν νά Προγράμματα στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, τά ὁποῖα ἰσχύουν ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2016 καί ἔχουν ἦδη πέντε ἐπὶ πονεμένης ἱστορίας, εἶναι παντελῶς ἀκατάλληλα γιά τόν ὀποιοδήποτε μαθητή χριστιανό ὀρθόδοξο ἢ μὴ. Καί προσέξτε: ἀπό τό 2011 ἕως σήμερα ἄλλαξαν στά Προγράμματα κάποια συμβεβηκότα, γιά τά μιλήσουμε λίγο μέ ἀριστοτελικούς ὄρους, δέν ἄλλαξε ὅμως ἡ οὐσία τους – θά ἐναλλάσσονταν παρακάτω, γιά πολλοστή φορά, ποιά εἶναι ἡ οὐσία αὐτή καί ποιά εἶναι βλαβερή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δέ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχομε ἐμπιστοσύνη στους ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σέ ἐφαρμογή.

Ἐάν παρ' ἅτα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τόν παρακαλοῦμε νά ἀνασκεύασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα. Τόν προσκαλοῦμε ἀκόμη σέ δημόσια ἀντιπαράθεση σέ ὅποιο χῆρο αὐτός ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τήν καλή θέληση νά πράξει τίποτε ἀπό αὐτά τά δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καί χωρίς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!



ΠΑΤΕΡΙΚΑΙ ΔΙΔΑΧΑΙ



Ποία ἡ ἀληθινή νηστεία

Ἡ νηστεία εἶναι ἐντολή τοῦ Κυρίου. Ὁ ἴδιος ἐνήστευσε ὡς ἀνθρώπος «καί νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα ὑστερον ἐπέπεισε» (Ματθ. δ', 2).

Δέν ὑπάρχει ἄγιος τῆς Ἐκκλησίας μας πού νά μὴ δόθηκε στήν νηστεία. Ὅλοι οἱ χριστιανοί πρέπει νά νηστεύουν. Σύμφωνα μέ τούς Πατέρες μας κάθε χορτοσμός τῆς κοιλίας καταργεῖ τήν νηστεία, ἔστω καί ἐάν γίνῃ μέ ψωμί καί νερό. Ὁ χορτοσμός τῆς κοιλίας γίνεται αἰτία πολλῶν ἀσθενειῶν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος.

Ἡ νηστεία ἀποτελεῖ ἕνα μέσον, πού ἀποδείχθηκε πράγματι πολύ δυνατό διά μέσου τῶν αἰώνων καί πού βοήθησε μεγάλες πνευματικές καί ἐκκλησιαστικές προσωπικότητες νά φθάσουν στίς πύλες τῆς βασιλείας τῆς ἀρετῆς καί τῆς τελειότητος. Ἡ ἀξία τῆς νηστείας εἶναι ἀποδεδειγμένη, καί μόνον ἄνθρωποι ἔξοι ἄξι πρὸς τόν χαρακτήρα καί τήν λαμπρὴ παράδοση τῆς Ὀρθοδοξίας ἠμποροῦν νά τήν ἀμφισβητοῦν.

• Δέν θά πρέπει ὅμως νά μᾶς διαφεύγῃ τὸ πραγματικό νόημα τῆς νηστείας, πού εἶναι ἀπαράδεκτο νά θεωρηθῆν ἀπλήτ ἀποχή ἀπὸ ὀρισμένες τροφές. «Ἡ ἀξία τῆς νηστείας ἐνστασιται σὲ ἀποχή ἀπὸ τροφῆς, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀλλὰ σὲ ἀποχή ἀπὸ ἀμαρτωλῆς πράξεως. Αὐτὸς πού περιορίζῃ τήν νηστεία του σὲ ἀποχή ἀπὸ τὸ κρέας, ἐξετελεῖ τὴν ἀξία τῆς νηστείας. Νηστεύεις; ἀποδείξε τὸ μέ τῆς πράξεώς σου. Ἄν δῆς ἕνα ψωχό, συμπαθήσῃ τόν. Ἄν δῆς ἕνα φίλο, πού χαιρετᾷ μία ἐπιτυχία, μὴ τὸν χλευάζεις. Καί μὴ νηστεύεις μόνο μέ τὸ στόμα, ἀλλὰ καί μέ τὰ μάτια καί μέ τ' αὐτιά καί μέ τὰ πόδια καί μέ τὰ χέρια καί μέ ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος. Νήστευε μέ τὰ χέρια, μέ τὸ νὰ ἀπέχῃς ἀπὸ τῆν ἀρπαγή καί τῆν φιλοχρηματία. Νήστευε μέ τὰ πόδια, μέ τὸ νὰ μὴ τρέχεις σὲ ἀνήθικα θεάματα. Νήστευε μέ τὰ μάτια, μέ τὸ νὰ ἀποφεύγῃς νὰ τὰ καθλώνῃς σὲ κάπνι πού σὲ σκαυδαλίζει. Γιατί τὰ βλέμματα εἶναι ἡ τροφὴ τῶν ματιῶν καί ὅταν εἶναι πονηρὰ καί ἀγρεπτα, καταστρέφουν ὅλη τὴν ἀσφάλεια τῆς ψυχῆς, ἐνῶ ὅταν εἶναι σεμνὰ καί ἐποικοδομητικὰ, λαμπρύνουν τὴν νηστεία. Θά ἦταν γελοῖο, νὰ ἀπέχῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ κρέατα καί τῆς ἄλλης τροφῆς ἐνεκα τῆς νηστείας, καί μέ τὰ μάτια νὰ τρώγῃ ὅ,τι εἶναι ἀπαγορευμένο. Δέν τρώγεις κρέας; Τότε ἀπόφευγε νὰ τρέφῃσαι καί μέ τὴν ἀκαλοσία, πού μταίνει μέσα στή σκέψη ἀπὸ τὰ παράθυρα τῶν ματιῶν. Νήστευε καί μέ τ' αὐτιά. Τὸ αὐτὸ δέν νηστεύεις, ὅταν δεχέται νὰ ἀκούῃ διαβολῆς καί κατηγορίας. Νήστευε ἐπίσης καί τὸ στόμα, μέ τὸ νὰ μὴ προφηρῆς βρώμικες λέξεις καί βρισιές. Γιατί, τί θά ὠφεληθῆς, ἀν ἀπέχῃς ἀπὸ κρέατα καί ψάρια καί κατασπαράζεις τοὺς ἀδελφούς σου μέ τὴν κακολογία καί τὴν συκοφαντία».

Ἐτοί ἀς αἰσθανθοῦμε κι ἐμεῖς τὴν νηστεία, γιά νὰ προσιμώσουμε τὸν ἐαυτὸ μας, ὡστε ἀξία νὰ γιορτάσουμε τὸ Πάσχα.

• Ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τὸν Λόγον του «Περὶ νηστείας» παρατηρεῖ: «Ἄν ὅλοι ἀκούωναι τίς συμβουλές τῆς νηστείας, θά ἐπικρατοῦσε τέλεια εἰρήνῃ σ' ὁλόκληρῃ τῆν ἀνθρωπότητα. Δέν θά ξεσκηνοῦνταν τὸ ἕνα κράτος ἐναντίον τοῦ ἄλλου. Δέν θά εἶχαμε πολεμικὰ συμπτώματα οὔτε κατασκευαστὰς ὀπλῶν. Δέν θά ὑπῆρχαν δικαστήρια οὔτε φυλακὲς. Ὁ ἐρημῆς δέν θά φιλοζενούσαν κακοποιούς οὔτε οἱ πόλεις συκοφάντες οὔτε οἱ θάλασσες πειρατές».

Ἄν κυριαρχοῦσε ἡ νηστεία, ἡ ζωὴ μας δέν θά ἦταν γεμάτη στεναγμούς. Γιατί αὐτὴ θά διδασκε σ' ὅλους ὄχι μόνο τὸν περιορισμὸ τῆς σπάταλης ζωῆς, ἀλλὰ καί τὴν ἀποχὴ ἀπὸ πολλὰ ἄλλα κακὰ. Θά διδασκε τὴν ὀλοκληρωτικὴν φυγὴν καί ἀποτέγνωση ἀπὸ τὴν φιλαργυρία καί τὴν πλεονεξία, ἀπὸ τὴν φιλοδοξία καί τὴν φιληδονία. Ἄν ἀπαλλαγούμε ἀπ' αὐτὰ, θά ζοῦμε μέ εἰρήνῃ καί ἀγασίω.

Ἀφοῦ λοιπὸν τέτοια ἀνάγκα μᾶς προσφέρει ἡ βασιλεία αὐτῶν ἀρετῶν, ἡ εἰς δὲ δεχτομὴ χωρὶς καμιά καθήρα, χωρὶς κανένα γογυσμὸ. Ὅλο πρὸβλημα εἰς τὴν μίσωσῃ τὸ πνευματικὸν τραπέζι πού μᾶς παραθετεῖ ἡ νηστεία, ἐξονυχίζοντες μας καί προσιμωζόντες μας γιά τὴν μεγάλη ἐορτὴ τῆς Ἀναστάσεως, προσηυ ἀξιθώμεθα νὰ εἰσεέλθουμε στήν θεία καί αἰώνια εὐφροσύνη τοῦ παραδείσου».

ΘΡΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40

Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 44 - 52

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Δ'

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΠΙΣΤΙΣ

Ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως

Περὶ πίστεως ὁ λόγος εἰς τὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Γνωστὴ ἡ λέξις, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγνωστὴ ἡ ἐννοιά της. Καί ἐπειδὴ ἴσως τοῦτο δημιουργεῖ κάποιος ἀπορία, ἐὰς δοῦμε τί σημαίνει **πίστις** καί πόσον ὁ κόσμος, ἴσως δὲ καί ἐμεῖς οἱ χριστιανοί, γνωρίζουμε τὴν ἐννοιά της. Ἐτυμολογικῶς, λοιπὸν, **πίστις** σημαίνει, ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη. Σημαίνει τὴν, χωρὶς ἐνδοιασμοῦ καί ἐπιφυλάξεως, ἐπίτηρην τῆς μερίμνης μας εἰς ἐκείνον πού ἐμπιστευόμεθα. Σημαίνει, τὴν πλήρη ἀποδοχὴ τῶν υποδείξεων καί ἐντολῶν ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιον ἔχομε ἀφήσει τὸν ἐαυτὸν μας.

Ὡς πρὸς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν δέ, τὸ νόημα τῆς λέξεως δέν ἀλλάζει. Ὑπάρχουν ὅμως κάποιες ἰδιαιτέρες «παράμετροι», πού κάνουν ἴσως τὰ πράγματα περισσότερο συγκεκριμένα καί σαφῆ. Πιστεύεις τὸν Θεόν; **«Δείξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου»** (Ἰακ. Β' 18) θά μᾶς ἀπαντήσῃ ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος εἰς τὴν Καθολικὴν τοῦ ἐπιστολῆν. Καί πράγματι, ὅπως ὁ κάθε ἕνας ζητεῖ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀγάπης ἢ τῆς πίστεως πού του ὑπόσχεται ὁ ἄλλος, ἐτοί καί ἐδῶ, σφειλούμε νὰ ἀναζητήσουμε τῆς ἀποδείξεως, δια νὰ πείσουμε τοὺς ἐαυτοὺς μας ὅτι ὄντως πιστεύομε εἰς τὸν Θεόν.

Ἡ «ἀνώφελος» πίστις

Ἐπειδὴ ὅμως πολλοί, ἢ μᾶλλον οἱ περισσότεροί, ἔχουν παρερμηνευσί τὴν λέξιν «**πίστις**» καί θεωροῦν πίστιν, ἀπλῶς τὴν παραδοχὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος καί πάλιν διευκρινίζει, **«οὐ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεός εἰς ἑσπ' ἡμεῶν καλῶς ποιεῖς' καί τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καί φρίσσεισι.»** (Ἰακ. Β' 19). Πίστις ἀσφαλὺς εἶναι καί αὐτή. Ὅμως δέν εἶναι ἡ «σῶζουσα» πίστις. Εἶναι πίστις «ἀνώφελος». Πίστις σάν ἐκείνη τῆς ὑπάρξεως τοῦ κόσμου, ἢ σάν τὴν πίστιν εἰς συγκεκριμένα στοιχεία πού διαπιστῶνται τὴν ὑπόστασιν τους καί ἀποδέχομαι τὴν ὑπάρξιν τους. Αὐτὴ ὅμως ἢ πίστις, δέν εἶναι ἐκείνη γιά τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν σημερινὴν περικοπή. Δέν εἶναι ἐκείνη ἢ πίστις, ἢ **«ὡς κόκκον ἀνίπνεως»**, πὴν ὅποια θά μπορούσε νὰ μετακινήσῃ μετὰ τὰ βουνά. Ἡ πίστις αὐτὴ εἶναι ἐκείνη πού προκύπτει μέσα ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως πού ἔχομε δια τῶν αἰσθήσεων μας καί ὄχι φυσικά, ἢ τῶν **«ἐλπίζομένων ὑποστάσεως, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων»** (Ἐβρ. ΙΑ' 1).

Ἡ «σῶζουσα» πίστις

Ἡ πίστις, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ἡ σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπή, εἶναι ἢ σῶζουσα. Εἶναι ἢ πίστις ἐκείνη πού ὡς προέκυψε ζητεῖ ὁ Κύριος, εἰδικά ὅταν προσπαθοῦμε νὰ ἐπικοινωνήσωμε μαζί Του. Ἡ πίστις, ὄχι εἰς τὴν ὑπάρξιν Του, ἀλλὰ εἰς τὴν ... δύναμιν Του. Ἡ πίστις, εἰς τὸ νὰ ἀφῆνουμε τὸν ἐαυτὸν μας εἰς τὰ παντοδύναμα χερία τοῦ Κυρίου μας μέ τὴν βεβαιότητα ὅτι Αὐτὸς μπορεῖ νὰ κάνει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐμεῖς ὀδοναυτοῦμε. Πίστις εἰς τὰ λόγια Του καί εἰς τῆς ὑποσχέσεις Του, ἀφοῦ Ἐκεῖνος εἶπε, **«οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπῃ»**. Πίστις εἰς τὸ ὅτι εἶναι ὁ πατέρας μας καί οὐς τὸ ὅτι μᾶς ἔχει ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιβλέψιν Του.

Πολλὸ συγκεντρικὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ λόγια Του, μέ τὰ ὁποῖα προσπαθεῖ νὰ μᾶς πείσῃ καί νὰ μᾶς βεβαιώσῃ: **«μὴ μεριμνᾶτε τῆ ψυχῆ ὑμῶν τί φάγητε καί τί πίνητε, μηδὲ τῶ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσασθε' ... ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύουσιν οὐδὲ θερινοῦσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καί ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος τρέφει αὐτὰ' οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;»** (Ματθ. ΣΤ' 25-26). Πόσον περισσότερο «ἐξεκάθαρος» καί σαφέστερος πρέπει νὰ γίνῃ ὁ Κύριός μας!

Δυστυχῶς ὅμως, αὐτὴ ἢ σῶζ

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Είναι ή Ρωσία ο ιδανικός σύμμαχος τής Ελλάδος;

Στὴν διάρκειας ἐνὸς ἔτους μελέτῃ ποὺ κάναμε πᾶνω στὸ κείμενο τῆς Συνθήκης τοῦ Maastricht εἶδαμε μὲ ἀρκετὲς λεπτομερείες τὴν πανούργη Δυτικὸ-Φράγκικῃ πολιτικῇ, ποὺ ἐπίμονα καὶ μεθοδικὰ προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλει στὴν Εὐρώπη μία κεντρικὴ κυβέρνησῃ καὶ νὰ ὑποτάξει ὡς ὑποτελεῖς τῆς ὅλα τὰ κράτη τῆς γηραιᾶς ἡπείρου.

Ἡ ἀντίρροπὴ δύναμῃ τοῦ πνεύματος τῆς Δύσεως φαίνεται νὰ εἶναι μία ἄλλη υπερδύναμῃ τοῦ πλανῆτῃ, ἡ Ρωσία. Εἶναι, ὁμως, ἔτσι τὰ πράγματα; Εἶναι ἡ Ρωσία ὁ ἀντίποδος τῆς Δύσεως ἢ ἀπλᾶ εἶναι ἡ **ἄλλη ὅμη τοῦ ἴδιου νομίσματος;**

Οἱ Δυτικοὶ ἔχουν ὡς αἰχμὴ τοῦ δόρατος γιὰ τὰ σχέδια τους τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωσῃ, ἐνῶ τὸ Ρωσικὸ "ἀντίπαλο δέος", πρὸς προσπάθειά του νὰ ἀνασυστήσει τὴν πάλαι ποτὲ κραταίᾳ Советский Союз (Σοβιετικὴ Ἔνωσῃ) ἢ τὴν Союз Советских Социалистических Республик (СССР – Ἔνωσῃ Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν), ὅπως ἴταν τὸ πλῆρες ὄνομά τῆς, ἔχει δημιουργήσει τὴν EurAsEC (ΕὐρωΑσιατικὴ Ἔνωσῃ), ἢ ὁποῖα ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 2015 ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴν Εὐρασιατικὴ Οἰκονομικὴ Ἔνωσῃ (ΕΕУ). Ἡ ΕΕУ σὲ ἄρχικὸ στάδιο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴ Ρωσία, τὴν Λευκορωσία καὶ τὸ Kazakhstan, ἐνῶ ἤδη ἔχουν ἐκφράσει ἐπιθυμία ἐντάξης ἢ Ἀρμενία, τὸ Kyrgyzstan καὶ τὸ Tajikistan.

Ἡ Συμφωνία γιὰ τὴ δημιουργία τῆς Εὐρασιατικῆς Οἰκονομικῆς Ἐνωσις, ποὺ υπεγράφη ἀπὸ τοὺς προέδρους τῆς Ρωσίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τοῦ Kazakhstan τοῦ 29 Μαΐου τοῦ 2014 στὴν Astana (πρωτεύουσα τοῦ Kazakhstan), ἀποτελεῖ τὸ βασικὸ ἐγγράφου ποὺ καθορίζει τὴν συμφωνία μεταξύ τῶν τριῶν χωρῶν γιὰ τὴν ἴδρυσῃ τῆς ΕΕУ γιὰ τὴν ἐλευθερὴ διακίνησῃ ἀγαθῶν, ὑπηρεσιῶν, κεφαλαίου καὶ ἐργατικῶ δύναμικῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ γιὰ κοινὴ πολιτικὴ σιούζ το-μεῖς-κλειδιά τῆς οἰκονομίας, ὅπως ἡ ἐνέργεια, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία καὶ οἱ μεταφορές.

Ἡ ΕΕУ προβλέπει τὴν μετάβασῃ τῆς Ρωσίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τοῦ Kazakhstan στὸ ἐπόμενο στάδιο μετὰ τὴν Τελωνειακὴ Ἐνωσῃ, ἐντάσσοντας οὐσιαστικὰ 170 ἑκατομῦρια ἀνθρώπους σὲ μία Κοινὴ Ἀγορὰ, καθιστώντας τὴν «ένα νεὸ ἰσχυρὸ κέντρο οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, προωθώντας τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ ἐμπορικους δεσμοὺς συνεργασίας, τὴν ἀύξισῃ τῆς ἀναπτυκτικότητας τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐνίσχυσῃ τοῦ ρόλου τῶν χωρῶν τῆς Ἐνωσις στὸ παγκόσμιο οἰκονομικὸ σύστημα».

Ἡ Συμφωνία καθορίζει τὴν δομῇ, τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς διαδικασίας ἐργασιῶν τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Ἐνωσις, ποὺ περιλαμβάνουν:

- τὸ Ἀνώτατο Εὐρασιατικὸ Οἰκονομικὸ Συμβούλιο, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν κρατῶν μελῶν,

- τὸ Εὐρασιατικὸ Διακυβερνητικὸ Συμβούλιο, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν κυβερνήσεων τῶν κρατῶν μελῶν,
- τὴν Εὐρασιατικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπῇ, καὶ
- τὸ Εὐρασιατικὸ Δικαστήριον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐνωσις.

Σὲ ξεχωριστὸ κομμάτι τῆς Συμφωνίας διατυπώνονται οἱ ἀρχές τῆς διαμόρφωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἐνωσις, ὅπου **δὲ εἰσφέρουν τὰ κράτη μῆλῃ σὲ ρούβλια.** Τὸ ὕψος τῆς εἰσφορᾶς καθὲ μέλους θὰ καθορίζεται ἀπὸ τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο. Μετὰρῖ ἄλλων ἡ Συμφωνία ὀρίζει **ἐπίσημῃ γλῶσσῃ τῆς Ἐνωσις τὰ Ρωσικά.** Προβλέπει ἐπίσης ὅτι ἡ Εὐρασιατικὴ Ἐπιτροπῇ θὰ ἐδρεῖται στῇ Μόσχῃ (Ρωσία), τὸ Εὐρασιατικὸ Δικαστήριον τῆς Οἰκονομικῆς Ἐνωσις στὸ Minsk (Λευκορωσία) καὶ ἡ οἰκονομικὴ ρυθμιστικὴ Ἀρχὴ στὸ Almaty (Kazakhstan).

Μήπως ὅλα αὐτὰ ποὺ κόμαξ διαβάσατε σὰς φαίνονται οικεία; Μήπως ὅλα τὰ παραπάνω σὰς ἐπιθυμῖσαν κάποιος ἀπὸ τῆς διατάξεις τῆς Συνθήκης τοῦ Maastricht; Μήπως συνειρικὰ ὁ νοὺς σας πῆγε στὴν Εὐρωπαϊκῇ Ἐνωσῃ; Ἄν ἡ ἀπάντησίς σας στὰ παραπάνω ἐρωτήματα εἶναι ναί, ἔχετε δικίον! Δὲν ὑπάρχουν διαφορές, τουλάχιστον οὐσιαστικῆς.

Ἀξίζει νὰ σημειώσουμε καὶ νὰ τονίσουμε πῶς

Περίοδος πνευματικῆς ἀσκήσεως ἢ ἔνα καρναβάλι;

Γράφει ὁ κ. Ἰωάννης Π. Κουτσοῦκος, Διπλ. Μηχανολόγος/Ἠλεκτρολόγος

Μία κλίμακα πνευματικῆς ἀνάβασις 10 ἐβδομάδων

Τί εἶναι λοιπὸν τὸ Τριώδιον;

Εἶναι τὰ πολλὰ Καρναβάλια καὶ οἱ μεταμφιεσιές; Φυσικὰ ὄχι.

Εἶναι τὰ ἀπομεινάρια τῆς ἀρχαίας εἰδωλολατρίας ἀπὸ τῆς γιορτῆς τῶν «μαινάδων» καὶ τοῦ Διονύσου μέσα σὲ ὄργανα σεξουαλικῆς διαστροφῆς καὶ ἐκστάσης;

Εἶναι τὸ Καρναβάλι τῆς Πάτρας; Φυσικὰ, ὄχι.

Μήπως εἶναι μία χρονικὴ περίοδος αὐτοσυγκέντρωσις καὶ πνευματικῆς ἀσκήσις καὶ ἀνάβασις μέσα ἀπὸ τὴν «σκάλα» τῶν ἀρετῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ αὐτεξούσιου τῆς θέλησις, τῆς θεηλυτικῆς νησιέας τροφῶν καὶ παθῶν; Φυσικὰ ναί.

Μήπως εἶναι καὶ ἡ συμμετοχὴ στῇ μυστηριακῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς οἱ σοφοὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διέταξαν καὶ διατύπωσῃ σήμερᾳ μερῖα τοῦ κλήρου δὲν ἐκτελεῖ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἀκολουθίας; Naί.

Τὸ Τριώδιον εἶναι ἕνα λειτουργικὸ βιβλίον τῆς ὀρθοδόξις, ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου καὶ τελειώνει τὸ Μεγάλον Σάββατο. Περιέχει βέβαια σειρὰ ἀκολουθιῶν γιὰ τὴν ὀρθοδόξῃ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας; Ἠλαδὴ τῆς δέκα Κυριακῆς, τῆς Λειτουργίας τῶν προηγησάμενων ὡρών, τῆς πρωινῆς καθημερινῆς ἀκολουθίας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Τὸ μικρὸ καὶ Μεγάλον ἀπόδειπνο, τῆς βραδινῆς ὥρας καὶ τὸν ἀκάθιστο ὕμνον (χαριεπισμοὺς) καθὲ Παρασκευῇ καὶ τοὺς κατανυκτικούς ἕσπερινούς τῆς Κυριακῆς.

Ἀπ’ ὅλες αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας γνωστῆς εἶναι βέβαια οἱ Κυριακάτικες καὶ οἱ χαριεπισμοί. Ἐπίσης οἱ Λειτουργίες τῶν προηγησάμενων ὡρών, τὰ Μεσονυκτικά, ὁ ὄρθρος, ὁ ἕσπερινός, τὰ ἀπόδειπνα καὶ οἱ κατανυκτικοὶ ἕσπερινοι. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν εἶναι βέβαια προνόμιον ὀλίγων μόνο ἐνοριτῶν καὶ γίνονται ἐκεῖ μόνο, ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμη ἱερεῖς ποὺ ἐκτελοῦν λειτουργίηρμα καὶ ὄχι μόνο ἐπάγγελμα καὶ πιστεύουν στὴν ἀξία καὶ τὴν σημασία αὐτῶν τῶν ἀκολουθιῶν μέσα στὴν Ἐκκλησία.

Ἄν θέλαμε νὰ δοῦμε σχηματικὰ τὴν πνευματικὴ σκάλα τῶν ἀρετῶν τοῦ Τριωδίου, ἔτσι ὅπως νοητῇ τὴν ἔχουν χαράξει οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν πορεία τῶν δέκα ἐβδομάδων τοῦ Τριωδίου εἶναι περίπου ἡ ἐξής:

1ον Ταπεινώσῃ-Προσευχῇ- Συναισθησῃ Ἀμάρτωλότητος

τὸ σχέδιον αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὸν Ρῶσο Πρόεδρον Βλαδимиρ Βλαδимирович Πυτιν καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴ ἐπιδιώξῃ του ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Αὐτὸ εἶναι ξεκάθαρο στὸ πολιτικὸ σχέδιον, ποὺ ἀκολουθεῖ πιστὰ ὅλα τὰ χρόνια τῆς ἐξουσίας του, ἀλλὰ ἰδιαίτερα στῆς πολιτικῆς ἐπιλογῆς του μετὰ ἀπὸ τὴν ὁμίλια του στὴν Κρατικὴ Δούμα, τὴν Δευτέρα 25 Ἀπριλίου 2005, ὅταν εἶχε δηλώσει γιὰ τὴν κατάρρευσι τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσις ὅτι «ἡ κατάρρευσι αὐτῇ ἄφησε ἑκατομῦρια Ρῶσους ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας τους» καὶ ὅτι «οἱ τάσεις ποὺ ὀδήγησαν στὴ διάσπασῃ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσις ἀπειλοῦν τώρα τὴν ἴδια τὴ Ρωσία», ἐνῶ τὴν εἶχε χαρακτηρίσει ὡς τὴν «μεγαλύτερη γεωπολιτικὴ καταστροφῇ τοῦ 20οῦ αἰῶνα».

Ἡ συγκεκριμένῃ δήλωσῃ τοῦ Πύτιν, ἡ δομῇ τῆς ΕΕУ, ἀλλὰ καὶ ἡ γενικότερη τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Ρωσία ἀποκαλύπτουν τὴν κατεῦθυνσι πρὸς τὴν ὁποία ὀδεοῦν οἱ διειθεῖς ἐξελίξεις.

Ὡστόσο, ἄς μὴ μᾶς γεγελᾶει τὸ "Ὁρθόδοξο" περιτύλιγμα, ποὺ περιβάλλει τὴν πολιτικὴ τῆς Ρωσίας. Ὁ λαὸς τῆς Ρωσίας πέρασε πολὺ δύσκολα χρόνια κάτω ἀπὸ τὴν στυγνὴ διοίκησῃ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτους καὶ ἐξαχρειώθηκε πλήρως.

Ἦ αὐτὸ ἀναγνώρισε ἀμέσως τὴν ἀξία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεις καὶ στράφηκε μετὰ χεῖρα σὲ αὐτὴν. Ὁ Πυτιν, πολὺ ἐξυπνα, προκειμένου νὰ ἀναστηλώσει τὴν διαλυμένῃ Ρωσικῇ κοινωνία ἐπανέφερε καὶ πρόβαλλε τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν δόξα ποὺ εἶχε ἀποκτηθεῖ ὁ Ρωσικὸς λαὸς μετὰ ἀπὸ τὸν ἐκχριστιανισμό του. Μιμήθηκε μετὰ ἀρκετὴ ἐπιτυχία τὸν συνονομάτῃ του, ποὺ ἀπὸ Βολοδιμίερῖ (Βολοντιμίρ) ἐγίνε Βλαδίμηρος, μάλιστα Μέντας, ἀσπαζόμενος τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστι καὶ ὀδηγώντας τὸ τότε κράτος τῶν Ρῶς στὸ ἀπόγειο τῆς Ἱστορίας του.

Σήμερᾳ δὲν ἔχομε ἀπτῆς ἀποδείξεις γιὰ τῆς βαθύτερες προθέσεις τοῦ Πυτιν. Δὲν ἀμφισβητοῦμε τὴν θρησκευτικότητά του, ποὺ ὁ ἴδιος φρονιτεῖ νὰ μὴ κρούβῃ, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔυκολο νὰ πεισθοῦμε πῶς ὅλα ὅσα πράττει γίνονται πρὸς «δόξαν Θεοῦ». Ἀντίθετα, μπορούμε μετὰ ἀσφάλεια νὰ ποῦμε πῶς **οἱ κινήσεις τῆς Ρωσίας ἀποσκοποῦν στὴν ἐπανασύστασι τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσεως**, ἔστω καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστι, ἀλλὰ καὶ στὴν διεύρυνσι τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας τῆς.

Στὴν Πατριδα μας πυκνώνουν ὀλοένα οἱ φωνές ποὺ πρεσβεοῦν τὴν ἀποχώρησι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκῇ Ἐνωσῃ καὶ τὴν σύναψῃ συμμαχίας μετὰ τὴν Ρωσία, ἐνῶ κάποιον ἐπιθυμοῦν καὶ τὴν ἐντάξι μας στὴν ΕΕУ.

Ἐπειδὴ στὴν **Ἑλλάδᾳ ἀνεθεῖ ὁ πολιτικὸς τυχοδιωκτισμὸς** ὑπάρχουν κάποιον ποὺ θεωροῦν τὸς ἑαυτοὺς τοὺς σωτήρης τοῦ Ἐθνους καὶ ἀκολουθοῦν, ὑποτίθεται, φιλωρωσικῇ πολιτικῇ. Ὅμως, δὲν πρέπει ποτε νὰ ξεχνᾶμε τὸ πολιτικὸ παρελθόν αὐτῶν ποὺ ζητοῦν τὴν ψήφῃ μας, γιὰ τί εἶναι ἐνδεικτικὸ ποὺ ποιοί εἶναι. Ἄνθρωποι ποὺ ὑπέρτεισαν ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν τὰ κόμματα τῆς Ἐθνικῆς προδοσίας, τῆς θῆκῆς ἐξαθλίωσις καὶ τῆς διαφθορᾶς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προτείνουν μία βιώσιμῃ καὶ ἐφικτῇ λύσει τὰς προβλήματα τοῦ τόπου ποὺ δημιούργησαν ὁ ἴδιον.

Ἡ Πατριδα μας δὲν ἔχει ἀνάγκη, οὔτε ἀπὸ σωτήρης, οὔτε ἀπὸ ἰσχυροῦς συμμαχούς. Ἡ Ἑλλάδα μας πρέπει **ἄμεσα καὶ ἐπιτακτικὰ νὰ ἀνακησιε τοὺς δεσμοὺς τῆς μετὰ τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστι τῶν Πατέρων** μας, ποὺ ἐντεχνα ἀπέκοψαν ὄλοι οἱ πολιτικοί, ὄλων τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἰδεολογιῶν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν λεγόμενων "χριστιανικῶν" ἢ "πατριωτικῶν".

Ἡ Ἑλλάδα εἶχε ἀνάκειθεν τὸν ἰσχυρότερον σύμμαχῃ καὶ γι’ αὐτὸ ἀρκοῦσε **ἕνας καὶ μόνον** ἀνθρώπος, ὁ **Ἰωάννης Α. Καποδίστριας**, γιὰ νὰ τὴν μετατρέψει ἀπὸ στάγιτῃ σὲ κράτος. Τί τὸ ἰδιαίτερον εἶχε ὁ Καποδίστριας, ποὺ δὲν εἶχε κανένας μετὰ ἀπὸ αὐτόν; **Εἶχε ἀκράδαντῃ πίστι στὸν Θεό!** Δὲν τοῦ χρειάζοταν τίποτε ἄλλο, ὅπως καὶ δὲν χρειάζεται οὔτε στὴν Πατριδα μας.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ Αγία Φωτεινὴ Ἡ Σαμαρεϊτις



Τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμη τῆς Μεγαλομάρτυρος Αγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρειτιδος.

Τὸ ἡμερολόγιον τῆς Π.Ο.Ε. 2017

4ον

ΔΕΝ ΥΠΕΓΡΑΦΕ

Ὁ Ἅγιος Μᾶρκος ἴταν συνετής, συνεπείστατος καὶ εἶπε ἐγὼ δὲν ὑπογράφω ὁ,πὸἴποτε καὶ νὰ συμβῇ. Καὶ ἀντέξε στὴν πείνα. Οἱ φιλοπαπτικοὶ ὁμολογοῦν ὅτι δὲν ὑπέγραψαν τὰ χέρια του. Μόνον αὐτὸς ἴταν καθαρὸς, καὶ ἐπειδὴ ἴταν γυμνασμένος καὶ στὴ νηστεια καὶ γι’ αὐτὸ, δὲν τὸν πείραξε, ἄς τοὺς ἔκανε τέτοια πράγματα ὁ πάπας, μετὰ ἀποτελέσμα βέβαια ἐνσυνειδητῶς, ἐπειδὴ ἔβλεπε τὸ μεγάλο κακὸ καὶ τὴν ἀλλοίωσι τῆς πίστεως μας, νὰ μὴ ὑπογράψῃ καὶ ἡ ὑπογραφή του ἐβάρυνε πάρα πολὺ καὶ γι’ αὐτὸ εἶπε ὁ πάπας ἐκεῖνο τὸ περιώνυμο, **«Μᾶρκος οὐχ ὑπέγραψεω οὐδὲν ἐποίησάμεν»**, δὲν κάναμε τίποτα. Γιατί ἐκτὸς τῆς μεγάλῃ του συγκροτήσεως καὶ τῆς ἀρετῆς του, ἴταν ἐκπρόσωτος τριῶν Πατριαρχιῶν. Ἐξεστρώθηκε, τὸν ἔχαν ἐξουσιοδοτήσει καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας καὶ νομιζῶ ἐκπροσωποῦσε καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκᾶν ἐκεῖνον βέβαια τὴν ψευδώνυμο, ἔκαναν συλλειτουρο, ἀλλὰ ὁ λαός, καὶ ὄλοι οἱ πιστοὶ ἔχαν τὸν Ἅγιον Μᾶρκο **«καθάπερ Μωϋσῆ καὶ Ἀαρῶν»**, ὅπως λέγει ὁ βιογράφος του.

Καὶ οἱ προδότες βέβαια, ὅσοι ὑπέγραψαν, ἐκεῖνοι μετενόσαν καὶ ἔλεγαν νὰ μᾶς κοπῆ τὸ χέρι ποὺ ὑπέγραψε, νὰ μᾶς ξεριζωθῇ ἡ γλῶσσα ποὺ ὠμολόγησε, ἀλλὰ τὸν Ἅγιον Μᾶρκο ὁ λαὸς τὸν ἐτίμησε καὶ μετὰ ἀκολουθοῦν ἄλλοι ἄγῶνες.

Ἡἔλαν νὰ τὸν κάνουν Πατριάρχη, δὲν ἐδέχθη- πῆγε κρυφὰ στὴν Ἐφεσο, ἀγνωσηθηκε καὶ κεῖ ὅσο μπορούσε νὰ τοὺς κρατήρη στὴν Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ ἔβλεπε ὅτι ἔσφιγγε ὁ κλοιὸς τῶν Τούρκων, δὲν ἴθι δυνατόν νὰ παραμεινῇ. Θέλασε νὰ πᾶθ, στὸ Ἅγιον Ὅρος νὰ ἠσυχᾶσι ἐκεῖ, ἀλλὰ συνελήφθη στὴ Λῆμν καὶ ἐφυλακίσθη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπᾶνθλε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα τὸν ἐννέα-δέκα χρόνια πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βέβαια τὸ διάστημα αὐτὸ ἔγραψε πάρα πολὺ σπουδαῖα συγγράμματα καὶ αὐτὰ τὰ συγγράμματα δυστυχῶς μέχρι τῆς ἡμέρας μας εἶναι ἀνεκδοτα καὶ μακάρι νὰ βρεθῇ κάποιος-κάποιον νὰ μπερέσουν σινᾶ-σινᾶ νὰ τὰ φέρουν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας αὐτὰ τὰ σπουδαῖα συγγράμματα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ μάλιστα τὰ ἀνεκδοτὰ ἔργα του.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΕΝΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Πέραν ὁμως ἀπὸ τῆς συγγραφῆς, ἴταν συντονιστῃ τὸν ἀνθενωτικὸ ἄγωνα. Προσπάθησε νὰ συνενώσει ὄλους τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ παρεκάλει πολὺ τὸν Θεὸ νὰ βρεθῇ ἕνας ἀξιὸς συνεχιστῆς τοῦ ἀνθενωτικοῦ ἀγῶνα. Ὁ Γεννάδιος Σχολάριος ἴταν ὁ ἐπόμενος Πατριάρχης, δὲν εἶχε ὄμως μίᾳ σταθερῇ θέσει, κινδύνευε βέβαια καὶ ἡ Πόλη, καὶ ἐταλάνευετο λιγάκι. Ἦταν πολὺ δυνατός, ἴταν πολὺ σπουδαῖος, κατηρητισμέος, ἀλλὰ ἐσέβετο πολὺ τὸν διδάσκαλό του τὸν Ἅγιον Μᾶρκο, τοῦ ἔθετε ὑπόψῃ ὁ,τι ἔγραψε.

Τελικὸ ὅμως λίγο πρὶν νὰ κοιμηθῇ ὁ Ἅγιος Μᾶρκος πῆγε καὶ ἔπτε-σε στὰ πόδια του ποὺ εἶπε, μὴ στενωχωρήσι, τὸν ἄγωνα ποὺ ἔκανε, θὰ τὸν συνεχίσω, μὴ στενωχωρήσι. Καὶ ἀνεπαύθη πολὺ ἥσυχος, ἐπειδὴ εὐερέθ ἄξιος διδάχος, ποὺ θὰ συνεχίξῃ τὸν ἄγωνα.

Εἶπε ὅτι δὲν θέλω τοὺς φιλοπαπτικούς νὰ ἔλθουν οὔτε στὸ θάνατό μου, αὐτοὺς ποὺ ἀνεγνώριζαν τὸν πάπα καὶ μνημόνευαν τὸν πάπα δὲν τοὺς θέλω νὰ ἔλθουν οὔτε στὸ θάνατό μου, τάχα γιὰ νὰ με τιμήσουν καὶ πιστεύω τί ὅσο χωρίζομαι ἀπὸ αὐτοὺς τόσο ἐνώνομαι με τὸν Κύριον καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρες.

Ἐν τέλει παρέδωσε τὴν ἀγία του ψυχὴ τὸ 1444 ἢ 45, λίγα χρόνια, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἄφησε ἀντάξιον διάδοχο, ἀλλὰ καὶ ὄλοι ὅσοι ἔμειναν πιστοὶ στὴν ἀγία μας πίστι, τὴν Ὁρθοδοξία ἐτίμησαν, πηοῦν καὶ θὰ πηοῦν τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

ΣΥΝΕΧΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἐπειδὴ ἴταν ἄκρασπότης, συνεχιστῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἔχει συντάξει μὲ ἦσα ταπεινοφροσύνη ἕνα λόγο περὶ τῆς νοερᾶς προσευχῆς γιὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με».

Αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Μάρκου, αὐτὴ ἡ μελέτῃ περιέχεται μέσα στὴν Φιλοκαλία στὸν πέμπτον τόμο.

Ἡ ΟΛΟΦΩΤΕΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Ἐτσι καὶ μετῃ, ἀδελφοί μου, ὅταν ἀνελάβαμε αὐτὸν τὸν ἀντιαιρετικὸ καὶ ἀνθενωτικὸ ἄγωνα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε βρεθῆκαμε μπροστὰ σ’ αὐτὴ τὴν ὀλοφώτεινι καὶ τόσο χαρακτηριστικῇ μορφῇ τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ 1965 ὁ μακαριστὸς Γέροντάς μας ὁ π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος στὴν Μονὴ Πετράκη, ὅταν εἶνε ἡ κουρᾶ εἰς μοναχόν τοῦ ὀμλιτώνος ἐκείνη τὴν στιγμῇ, ἔθεσε τὸ ὄνομα παραδόξως, ἐνῶ ἄλλο ἴταν τὸ κοσμικὸ ὄνομα, ἔθεσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἐθεώρησε ὅτι καλὸν εἶναι ἕνας μαθητῆς του καὶ ὑποτακτικὸς του, νὰ ἐχῃ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν νὰ προσπαθῇ νὰ μιμητῇ τὸν βιο του καὶ ν’ ἀκολουθῇ τὴν διδασκαλία του.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μᾶς φέρνει πίσω πολλὰ χρόνια στοὺς ἄγανες πρὸ τῆς ἀλώσεως, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα ἐδῶ καὶ εἰκοσι περίπου χρόνια ὅπου τὰ κῆματα τοῦ οἰκουμηνισμοῦ καὶ τῆς ψευδενώσεως εἶχαν ὑψηλὴ ἀπειλητικὰ καὶ δὲν ἐβρίσταν οὔτε καὶ στῆς ἡμέρας μας, ὅπως τὸ ζέρομε. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι καὶ τώρα ὑπάρχουν μεγάλον κινδύνον, σοβαροί γιὰ τὴν πίστι μας, διότι προχωροῦν, ὅπως τὰ εἶχε προβλέψει ὁ μακαριστὸς Γέροντάς, ὄχι ἀπλῶς δὲ κάποιους διαλόγους μετ’ ἐπεροδόξους, ἀλλὰ ἀνοίγονται οἱ οἰκουμηνιστὰ καὶ σὲ διαλόγους μετ’ ἐπεροδόξους καὶ μετὰ μωμαθεβανούς καὶ μετ’ ἐβραιοῦς καὶ μετ’ βουδιστῆς καὶ ἀνατολικὰ θρησκεύματα.

Ὅμως ἐνῶ καὶ μετῃ ἀνατρέσομε στοὺς ἁγίους μας Πατέρες, θὰ ἔχομε μὲγάλᾳ παραδειγματῖα, μεγάλῃ δύναμη καὶ μεγάλον φωτισμό, γιὰ νὰ μπορούμε ν’ ἀντεπεξέλθομε σ’ αὐτῆς τῆς δοκιμασίας καὶ σ’ αὐτῆς τῆς ἐπιθέσεως.

Εἶναι ὁ Ἅγιος Μᾶρκος, σπουδαῖος θεολόγος καὶ εἶναι στὴν γραμμῇ τῶν μεγάλων Πατέρων καὶ μάλιστα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλάμᾳ.

Νεανικὰ Ζητήματα



Πῶς νά... πουλάτε στο

...καί ἤσαν ὅλοι τους Μασόνιοι;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

βρισκόταν το πρόβλημα. Δέν ἐγνώριζαν ἀκριβῶς τὸν κίνδυνο: Τεκτονισμός - ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδρες- οἰκουμηνισμός.

Ἔτσι, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ λαϊκῶν κλάσῳ ἐγράφαν κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἄρθρα, ὁ μασονικός προώθησης Οἰκουμηνισμός, ὁ ἐντός τῶν τοιχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶχε γίνει ὅσο θὰ ἐπρεπε ἀντιλήπτός. Δέν εἶχαμε πάρει -γενικότερα- εἰδηση, ὅτι αὐτὸ τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο «ἐδούλευε» πλέον ἐντός τῶν πυλῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, εἶτε δια μασόνων κληρικῶν (Ἰωάκειμ ὁ Γ΄, Μεταξάκης καὶ οἱ λοιποὶ), εἶτε καὶ διὰ μη μασόνων, οἱ ὅποιοι ἀκολοθοῦσαν καὶ αὐτοὶ τὴς οἰκουμηνιστικῆς στοχεύσεως τοῦ τεκτονισμοῦ, ἐν ἀγνοία τοῦς ἢ ἐν τῇ ἀφέλεια τοῦς παραπροσόμενοι (ὅπως ὁ Διονύσιος Λάτσης, ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου, ποὺ ἦταν στὴν πρώτη διαθρησκειακὴ συνέντευση, στὸ Σικάγο, 1893)ῃ.

Ἐξ ἀφορμῆς -τώρα- ὄσων συνέβησαν κατὰ Νοέμβριον τοῦ 2016 (ποὺ «καθαيرέθηκε» ὁ Ὑπουργός)...

Ἄν -σττανιώτατα- ἀποπέμπεται ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἕνας Ὑπουργός τῆς Παιδείας καὶ «Θρησκ. ἐ.μ.ά.των» π.χ., ποὺ οἱ κατὰ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας διαθέσεις του καὶ ἐνέργειές του εἶναι ἀναφανδὸν ἐχθρικές, τότε μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀνδρες «χειροκροτοῦν» καὶ πανηγυρίζουν... Καὶ λένε διάφορα ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, ὅπως, π.χ.

-Βλέπετε -λένε- τὸν «ἔφαγε» τὸν Ὑπουργὸ Ὁ Αρχιεπίσκοπος («ἐνίκησε» -τάχα- ἡ Ἐκκλησία μας)!

Πιθανὸν βέβαια νὰ ἔγιναν κάπως ἔτσι τὰ πράγματα.



Ὁ Σεβ. Γαλισίας εἰς πρόσφατον συμμροσολιχὴν ἐκ Λαοιχίν.

...Ἄλλὰ ὁ ἐκκλησιαστικὸς «ἀντίπαλος», ποὺ βρίσκεται ΕΚΤΟΣ Ἐκκλησίας, ἔστω καὶ ἀν' αὐτοῦ εἶναι Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκείσποτε, ἐρχεται καὶ παρεγγεταί, καὶ ΔΕΝ εἶναι πάντοτε ὁ χριστερῶτερος. Χειρότερος καὶ ἐπικινδυνότερος εἶναι ὁ ἐχθρὸς ἐκεῖνος τῆς Πίστεως ποὺ βρίσκεται ΕΝ ΤΟΣ τῶν τοιχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα μὲ τὰ ἀξιώματα Μητροπολίτη, Πατριάρχῃ, Καθηγητῇ τῶν θεολογικῶν μαθ Σχολῶν, λαϊκοῦ «Συμβουλίου» ἢ καὶ τοῦ ἀπώλυτος «πατραρχεῖαν» -καὶ φωμιζόμενου- ἐν ταῖς αὐταῖς τῆς Ἐκκλησίας μας! Αὐτοὶ εἶναι τὰ φιδία τὰ κολοβά!

Παραδείγματα; -Ὅσα θέλετε...

Ἡ ἀντίχριστος Σκυταλοδρομία...

...Διότι ἐνὶ τῇ κατὰ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας σκυτάλη ἔχει βεβαίαι τὴν ἀφετηρία της στὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο, γιὰ νὰ φτάσει ἐντοῦστος στὸ τέρμα της - τὴν ἀνατροπὴ δηλαδὴ τῶν παραδοσιακῶν ἐκκλησιαστικῶν μαθ πραγμάτων -πρέπει νὰ περάσει ἀναγκάσιως, ἀναγκασίματα ΚΑΙ ἀπὸ τὰ «χέρια» ἀξιωματικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Πολλὰς φορὰς ΡΙΠΙΝ κἀν τὴν σκυτάλη αὐτὴ παραλάβουν οἱ πολιτικοί, νὰ νομοθετήσουν.

μπορεῖ ἔτσι νὰ ὑπάρξει τὸ σχῆμα:

- Σκοτεινὸ Παρασκήνιο - Κληρικοὶ - Πολιτικοὶ ποὺ νομοθετοῦν ἢ καί:
- Σκοτεινὸ Παρασκήνιο - Πολιτικοὶ - Κληρικοὶ (ποὺ σιωπῶντες ἀκολουθοῦν).

Τὸ ἀντιφατικὸν -καὶ τραγικὸν μαζι- εἶναι, ὅτι ἐνῶ κατακερσαίνονται τὸ ἀδιαφανὲς αὐτὸ παρασκήνιο καὶ τοὺς πολιτικούς ἐκείνους, ἐντοῦστος τοὺς ἐκκλησιαστικούς «ἀναγκαιοῦς» αὐτῶν συνερῶν τοὺς κρατᾶμε ἀνέγγηχτους, ὅπλιτα μας, καὶ ἐν τοῖς Συνόδοις τιμωμένους (...βεβαίως δὲ καὶ ἐν τοῖς διπλωχοῖς καὶ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς πινακοθήκαις ἀβανιζόμενους τοὺς «καμαρώνουμε»!

Ὀλίγα παραδείγματα τῆς ἀνόμου καὶ ἀνελέγκτου αὐτῆς Σκυταλοδρομίας...

Ἡ «σκυταλοδρομία» λοιπὸν γιὰ τὴν κατακρήμνιση τῶν παραδοσιακῶν τῆς Ἐκκλησίας μας θεσμίῶν -**θρησκευτικῆς προλήψεως**- τὰ ἀεὶ αὐτὰ ἡ Μασονία - ἔχει ὡς ἀφετηρία της τὸν Ἐωσφόρο τῆς πτώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Σκοτεινὸ παρασκήνιο, εἰδικώτερα δὲ τὸ ἀδιαφανὲς τεκτονικὸ παρασκήνιο.

Παραθέτουμε ἐδῶ ὀλίγα παραδείγματα, ἔτσι ὅπως τὰ ἀλιεύουμε στὰ αὐθεντικὰ τεκτονικὰ ἐντυπα. Γράφουν -καὶ ἐνεργοῦν- οἱ τέκτονες τὰ ἀκόλουθα:

-Ο [Τέκτων] «ἐπιχειρεῖ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἐθνικά μέσα, τὰς προλήψεις τῶν Ἐθνῶν...» (Πυθαγόρας 1885, τ.σ., σελ. 162).

- «Τὸ τεκτονικὸν πνεῦμα ἀπαλλάττει τὰς θρησκείας τῶν παραλόγων καὶ ἀτόπων δογματῶν τοῦς, καταστρέφει τὰς προλήψεις...» (Πυθαγόρας 1885, τ.6, σελ. 165).

- «Ἡ κατὰ τῶν θῶν θρησκευτικῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν ὀφείλεται εἰς τὰς Στοιχάς...» (Πυθαγόρας 1923, σελ. 18).

- «Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κατὰ τῶν θῶν θρησκευτικῶν προλήψεων, ἡ δεισιδαιμονία καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἀπὸ τῶν νεκρῶν τοῦ δόγματος τύπων εἶναι ἔργον τῶν Στοιχῶν...» (Πυθαγόρας 1907, τ.1, σελ. 12).

Αὐτὰ -διαφυγόντα ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων των- ἔγραψαν οἱ μασόνιοι.

...Ἄλλα γιὰ νὰ γίνωνται πράξῃ οἱ ἐπιδικωκόμενες ἀπ' αὐτοῦς κατακρήμνιεις τῶν «θρησκευτικῶν προλήψεων», δηλαδὴ τῶν παραδοσιακῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν δογματῶν καὶ προνομιῶν Αὐτῆς (στὴν Παλαιάν, π.χ.), πρέπει τὴν τεκτονικὴ σκυτάλη νὰ παραλείβουν οἱ πολιτικοὶ καὶ ἡ πολιτικὴ, δια τῆς ὅποια πολιτικῆς -τῶν πολιτικῶν ὄλων, μασόνων ἢ μὴ, κάνουν τὸ ἔργο τοῦς οἱ μασόνιοι, ὅπως σὲ ὑψηλότατο τυπικὸ τοῦς ἔχουν θεσπίσει νὰ ἐνεργοῦν (τὸ εἶδμα αὐτὸ σὲ προηγουμένη ἐδῶ ἐργασία μας)ῃ.

Προηγῆθῃ ἕνας μητροπολίτης (σχεδὸν ὑπερβεματίζων τοὺς τέκτονες)...

Τὸ πολὺ πικρὸ δὲ εἶναι, ὅτι τὴν σκυτάλη αὐτὴ τῆς καταστροφῆς τῶν παραδοσιακῶν ἐκκλησιαστικῶν μαθ πραγμάτων ΔΕΝ τὴν παίρνουν πολλὰς φορὰς οἱ πολιτικοὶ (ποὺ νομοθετοῦν) ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο, ἀλλὰ τὴν λαμβάνουν ἀπὸ τὰς χεῖρας ΕΠΙΣΧΟΠΙΩΝ τινῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ποὺ ΕΚΕΙΝΟΙ πρῶτον παρελάβαν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦς τέκτονους (ὁμοιότητα τῶν κειμένων) τὴν γραμμὴ πλεύσεως.

Πῶς γίνεται αὐτό;

Συγκρίνατε λοιπὸν τὰ τεκτονικὰ κείμενα ποὺ

παραθέσαμε λίγὸ πὸν πᾶνω, μ' ἐκεῖνα ποὺ ἐδῆλωσε ἕνας μητροπολίτης ἐπὶ τοῦ ἴδιου θέματος σὲ διαθρησκειακὴ συνάντηση.

Ὁ Μητροπολίτης, ἐδῶ, εἶπε (ὡς γραμμὴ πατριάρχικῃ):

- «...**Τὸ τρίτο θέμα** (ποὺ ὁ ἴδιος συζήτησε σὲ Διαθρησκειακὴ Συνάντηση, ὅπως προερίπαμ) **(Σύγχρονα Ἐκπαιδευτικὰ συστήματα καὶ παλιὰς θρησκευτικῆς προλήψεως) προσδιορίζετὸ τὸ χωρὸν, στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἐπικεντρωθῇ ἡ προσπάθεια ὄλων γιὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων, ὥστε οἱ θετικῆς προτάσεις τοῦ διαθρησκειακοῦ μαθ διαλόγου νὰ εὐρύνουν τὴν εὐρύτερη δυνατὴ ἀπήχηση στὴν κοινωνία...**

ΠΩΣ, δεσπότη μου;

-... **Στὸν ἱερὸ χωρὸν τῆς Παιδείας μορφοποιοῦνται, μέσα ἀπὸ μία πολυετῆ ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία, οἱ νέοι πολίτες τῆς κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἐλευθερωθῶν ἀπὸ τῆς παλιῆς θρησκευτικῆς προλήψεως...**

Ἡ ἄμεση ἀναμόρφωση τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων τῆς θρησκευτικῆς ὕλης καὶ ἡ ἀνακαθάρσις τῆς ἀπὸ τῆς παλιῆς καὶ παρωχημένης θρησκευτικῆς προλήψεως [ποῖες, δεσπότη;] θὰ προετοιμάσουν τοὺς νέους, γιὰ νὰ δεχθῶν τῆς προτάσεις ἐνὸς ἐποικοδομητικοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου...

Νά 'τοὶ νὰ τοῖσι τὸ λοιπὸν τὸ «μυστικόν» Μᾶς τὸ «ἀποκάλυψε» ἕνα ὑψηλὸ πρόσωπο!

Ποῖδ «μυστικόν»;

Μὰ ὅτι ἡ διαβροχὴ ἀνακάθαρση τῶν σχολικῶν μαθ βιβλίων (βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν, τῆς ἱστορίας κ.λπ.) ΔΕΝ γίνεται, γιὰ νὰ «φωτισθῇ» καλύτερα ἐκ τῆς Εὐρώπης ἡ νεολαία μας, ὅχι, ἀλλὰ γίνεται (αὐσοδόως γίνεται) νὰ ἀπροετοιμαστοῦν⁴ οἱ νέοι Ἕλληνας, νὰ δεχθῶν τὴν Παν-θρησκειακή, διὰ τῆς ἐκ θεμελίῶν καταδεικνύσεως τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν μαθ θεσμίῶν!

Καὶ ποῖος τὰ εἶπε αὐτὰ;

Ποῖος τὰ εἰσηγήθη;

Μήπως τὰ εἶπε κάποιος καταγεγραμμένος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας;

Ὅχι, δέν τὰ εἶπε κάποιος «καταγεγραμμένος» ἐχθρὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ τὰ εἰσηγήθηκε ἕνας ἐκ τῶν «φωλάκων» τῆς Πίστεως, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς «Μητρός Ἐκκλησίας» προερχόμενος!

Ποῖος ἦτο αὐτός;

- Ἦταν «ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλβετίας κ.κ. Δαμασκηνός»; (ΠΗΓΗ: Τὸ περιοδικὸ ΧΡΟΝΙΚΑ, «Ὅργανο τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος, Μάρτιος/Ἀπρίλιος 1999, ἀριθ. φ. 160, Νισάν 5759», σὺν παραθιμένῳ ἄρθρῳ τοῦ Ἐλβετίας Δαμασκηνοῦ ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ Ἀντιμετώπιση τοῦ Σύγχρονου Κόσμου ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη καὶ τὸν Ἰουδαϊσμό», σελ. 3-5. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ τοῦ μητροπολίτη εἶναι «**Εἰσηγητικὴ Ὀμιλία στὴν Δ΄ Ἀκαδημαϊκὴ Συνάντηση Ὁρθόδοξιας καὶ Ἰουδαϊσμοῦ, ποὺ ἔγινε στὶς 13-16 Δεκεμβρίου 1998 στὸ Ἰσραήλ**», ἀπὸ τὸν ἴδιο (ὅπ. π.).

(Σημειώσιμ: Ἡ 5η παρόμοια Ἀκαδημαϊκὴ Συνάντησις ἔγινε στὶς 27-28 Μαΐου 2003 στὴ Θεσσαλονίκη, μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ Μητροπολίτη Γαλιτίας κ. Ἐρμανουήλ. Σ' αὐτὴν τὴν Συνάντησιν ἀπὸ πλευρᾶς τῆς Ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν ἐκεῖ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος («ΧΡΟΝΙΚΑ» Σεπτεμβρίου τ. Ὁκτωβρίου 2003, τ. 187).

Σχόλιο τοῦ Μοναχοῦ Ἀβερκίου...

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅπως εἶδαμε στὸ παραδείγμα τοῦ... «καθαيرέντος» ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τοῦ περασμένου ἔτους 2016, ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, γιὰ τῆς προσπάθειες τοῦ σχετικῶς πρὸς τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, προηγήθηκε αὐτοῦ τῆς προτάσεις ἐκεῖνες ἕνας Ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα τοῦ Οἰκουμηνικοῦ μαθ Πατριαρχεῖου! Πρῶτος ἐκεῖνος εἰσηγήθηκε -ἐπισημητάτα!- τὴν «**ἀνακάθαρση**» τῶν σχολικῶν μαθ βιβλίων! Ἐπομένως ὁ πρῶην ἐκεῖνος ὑπουργὸς -καὶ κάθε ἄλλος-, τὴν σκυτάλη ΔΕΝ τὴν ἔλαβε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ ἀδιαφανὲς Παρασκήνιο, ἀλλὰ (ἀτύπως) ἀπὸ τὸν «δικὸν μας» Δεσπότη!

Λοιπὸν, ναί. Δύσκολα, πολὺ δύσκολα «ἠτᾶται» ἡ Ἐκκλησία μας, ἀν δέν ὑπάρξουν ΕΝΤΟΣ Τῆς, μεταξὺ τῶν ἐκείστων ἐκκλησιαστικῶν ἠγετῶν μας: οἱ Δοῦρειοι ἴππιοι τοῦ πολυμήχανου... Τὸ «Ζῆπις» μας λοιπὸν νὰ «σαρωσοῦμε» πρῶτα, καὶ ΜΕΤΑ ἐκεῖνα τῶν γεγነμένων μας, διαφορετικά, ἀν ἡ «Στρουθοκάμηλος» χῆνει πάντα στὴν ἄμμο τὸ κεφάλι της, συνεχεῶς θὰ «κατασπαράσσεται». ...Ὅα κατοπιεῖται, πρὸς χλεύην ἐκ μέρους ὄλων ἐκείνων, ποὺ κακόβουλα «νέβιαφέρονται», εἰς βλάβην τῆς Ἐκκλησίας μας, χθῆς καὶ σήμερα. Τώρα.

(Συνεχίζουμε στὸ ἐπόμενο, μὲ τὰ ἐπίσης παρόμοια, τὰ «δύσκολα», τὰ πολὺ δύσκολα...)

Μοναχοῦ Ἀβερκίου

Σημειώσεις:

1. Τὰ ὀνόματα μασόνων κληρικῶν ἀναφέρονται στὴν σχετικὴ ἐργασία τοῦ Μοναχοῦ Ἀβερκίου, τὴν δημοσευθεῖσα στὸν Ὁρθ. Τύπο ἀπὸ 21-1-2016 ἐως 25-3-2016, συνεχῆς Α΄ -Θ΄.

2. Παρατίθειται ἐδῶ ἡ (παναιτωλικὴ) φωτογραφία τῆς πρῆτης διαθρησκειακῆς - Οἰκουμηνιστικῆς Συνάντησης, ποὺ ἔγινε στὸ Σικάγο τὸν Η.Π.Α. κατὰ τὸ ἔτος 1893, μὲ τὴν συμμετοχὴ Διονυσίου Λάτσης, εἰσινιζόμενου.

3. Βλέπε ἐπίσης τὸ ἄρθρο μας στὸν Ὁρθ. Τύπο τῆς 25/1/2016, τὸ σοβαρότατον ντοκουμέντον, πρῶτη φορὰ δημοσευθεῖσθαι, πανελληνίως, ἐδῶ.

4. Θεσοφιτέως καὶ μασόνως: -«...**Φροντιστέτε πρὸ παντός νὰ προετοιμάσῃτε τὴν νεότητα...**» (γιὰ τὴν ὑπόδοχὴ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τοῦ Ἀντιχριστοῦ: στὸ ἐξ ὀκτο σελίδων στανιωτάτο φυλλάδιον «**Ἐκδοσις τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς Ἀθήνα -1926**» ὑπὸ τὸν εὐγγλωττον τίτλον. Ἡ Ἐλευσίς τοῦ Μεγάλου Ἐκπαιδευτικοῦ). Καὶ στὸ θεοσοφικὸ-μασονικό περιοδικὸ ἸΑΙΣΟΣ, ἔτους 1956, τευχὸς 2 γράφουν τὰ παρόμοια: -«... **Ὀφείλομεν νὰ καταβάλωμε δραστήσιες καὶ ἀποφασιστικὰς προσπάθειεις**- γράφουν δολιχαῖτα -**γιὰ νὰ δημιουργήσωμε ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΓΝΩΣΜΗ ὑπὲρ μᾶς Παγχοσμίου Κυβερνήσεως** (ἡ ἔμφασις στὸ κείμενον). Ἀκριβῶς τὰ ἴδια καὶ στὸ τεκτονικὸν Περιοδικὸν Κόσμου, ἔτους 1987, τευχὸς 11. Ἐρχομε λοιπὸν χρεῖαν ἄλλων μαθητῶν; Καὶ καλὰ αὐτοῖς, τῆς «δουλειᾶς» τοῦς κάνουν. Οἱ κατὰ ζωοῦς ὄλους ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας τί γυροῦσιν ἀναμέσῳ τοῦς; Ἐχουν «οικουράσεις» γ' αὐτοῦς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κάλαμοι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια;

Ἐπίσκοποι φιλοφρονοῦν τοὺς καρναβαλιστοὺς;

Γράφει ὁ κ.Σπήλιος Παναγιωτοπούλος

Οὐδέποτε -γιὰ νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τὰ τεκταινόμενα αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐδῶ στὴν Πάτρα- οὐδέποτε λοιπὸν ἐπίσκοπος τῶν Πατρῶν ἠλέγη μετ' ὀριστητά -ὅπως θὰ ἐπρεπε- τοὺς διοργανωτὰς τῶν ἀσχηρῶν καὶ ὀργιστικῶν καρναβαλικῶν ἐκδηλώσεων, δηλαδὴ πρωτίστως τὴν Δημοτικὴ ἀρχή, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συλληθεύονους, γιὰ τὰ διονυσιακά ἐκτροπὰ ποὺ γίνονται στὴν πόλη μας αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ὅλοὶ οἱ προηγουμένοι, ἀλλὰ καὶ οὖν ἐπίσκοποι μας, ἀρκοῦνται σὲ κάποιες χλιαρὰς καὶ ἀτονες παραινεσεις, τοῦ δὲ λεγομένου τίμιου πρεσβυτέρου ἀκολουθεῖ τὴν ἴδιαν τακτικὴ, εἶτε ἐξ ἀδιαφορίας εἶτε -τὸ χειρότερον- ἐκ δουλίας.

Τὰ λόγια τῆς Ἀποκαλύψεως «Ὅσα σου τὰ ἔργα, ὅτι οὐτε ψυχρὸς εἶ οὐτε ζεστός, ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός, οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὐτε ζεστός, οὐτε ψυχρὸς, μέλλω σὲ ἔμεσαι ἐκ τοῦ στόματός μου», δέν συνεκίνησαν ποτέ κανένα ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἐπίσκοπους τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν καὶ χρειάζετο κάποτε ἕνας Γερβάσιος ἢ ἕνας Καντιώτης, γιὰ νὰ κινήτὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς ἀδιαφορίας τῶν ὄλων ποιμένων, ἀλλὰ τώρα πλέον αὐτοὶ ἐξέλιπον.

Τὶ θὰ ἔλεγε ὁμως ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, ποὺ μαρτυροῦν στὴν πόλη μας γιὰ τοὺς διαδόχους Του, ἀλλὰ καὶ γιὰ μᾶς τοὺς Πατρινοῦς ποὺ κατανήψαμε τὴν Πάτρα, τὴν πόλη τοῦ πολιοῦχου μας, τὴν πό... ζεσημένη τῆς Χώρας, στὴν καρναβαλικὴ περιόδῳ, ποὺ ἀντὶ «νὰ ἀνοίγουμε πύλας μετανοίας» ἀνοίγουμε διὰ τὴν «τοῖ σίστρον τῆς ἀκολασίας»;

Καὶ πῶς θὰ ἀντιμετωπίζε ὁ ἅγιος μας τὴν κατάσταση αὐτὴ, ἀν ζῶσε στὶς ἡμέρας μας καὶ ἦταν ἐπίσκοπος τῆς; Ἔτσι ὅπως τὴν ἀντιμετωπίζον οἱ σημερινοὶ τῆς ἐπίσκοποι;

Καὶ πῶς τολοῦν οἱ ἱεράρχες μας νὰ μᾶς διδάσκουν τὸ «τιμὴ ἁγίων, μίμησης ἁγίων», ὅταν οἱ ἴδιοι οὐκ μόνον δέν μιροῦνται τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ μὲ τῆς φιλοφρονήσεις τοῦς πρὸς τοὺς καρναβαλιστὰς δημάρχους, μὲ τῆς συστατάσεις μὲ αὐτοῦς καὶ τῆς παραστάσεις μαζὶ τοῦς, σὲ περίοπτες γιὰ ἐπίσημους ἐξέδρες, δίνουν τὴν ἐντύπωση εἶ ἔχουν τῆς καλλίτερες μὲ αὐτοῦς σχέσεις, παρὰ τὸν θεῖο λόγον, ποὺ λέγει «ἐξέλαθε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε»;

Ἐχωριστέτε δηλαδὴ ἀπὸ ὄλους αὐτοῦς ποὺ γιὰ νὰ... τιμήσουν τὴν «ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου» ἐκνεκῶν τὴν μεγάλη κραυγὰ ποὺ λέγεται «Πατριὸν καρναβάλι γιὰ πάντα», βγάδοντας στοὺς δρόμους τὸν... «ντελάλη» νὰ διαλαλῇ -εποχοῦμενος ἀπὸ τὰ μεγάλων τῶν αὐτοκινήτων-, νὰ «ἀκούσατε, ἀκούσατε ἀρχίζετὸ ὁ ἅγιος τοῦ καρναβάλι» δηλαδὴ μὲ ἄλλα λόγια, βγῆτε στοὺς δρόμους νὰ ξεφανώσετε καὶ τραγουδοῦτε μὲ ἐνθουσιασμό «μέσα στοὺς δρόμους νὰ κολιχοῦσθε μὲ γεῖα μας μὲ χερὰς μας, νδχοῦμε κατὰ νὰ θυμιάσατε καὶ στὰ γεράματα μας»!

Καὶ ὄλα αὐτὰ ἀνήμερα τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀσκητοῦ τῆς Χριστιανοσύνης, ἐξεπίτηδες, γιὰ νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀντιθεσίαν τοῦς πρὸς ὃν ἡ χριστιανισμὸς;

Οἱ ἴδιοι πάντως αὐτοὶ -ως... παντὸς καιροῦ- ποὺ τῆς Ἀπόκριες ἀμαυρώνουν τὴν νημὴν τοῦ Πολιοῦχου μας, δέν διατάζουν διόλου νὰ συμπετοχῶν καὶ στὶς τιμητικῆς ἐκδηλώσεις ποὺ γίνονται, διὰ τὸν ἀγίὸν μαζι! «Ὅσαι ὕμνιν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταῖ» ποὺ ἔλεγε καὶ ὁ Χριστὸς μαζ.

Πρὸς τὸ ἱστολόγιον «Πατερικὴ Παράδοσις»

Ἄγαπητοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ ἱστολόγιου «Πατερικὴ Παράδοσις», κατ' ἀρχὰς σεβόμεθα τοὺς ἀγῶνας ὄλων διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὸ ὅτι δέν συμφωνοῦμε μὲ κάποιες ἐπιλογὰς εἶναι ἤθημα θεολογικῆς συζητήσεως καὶ ὄχι ἀφορμὴ διὰ νὰ καταφωροῦμε ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

Εἰς ἀνάρτησίαν σας τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἐπικρίνετε τὸν Ο.Τ. γράφοντες: «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες δέν ἀντελήφθησαν ὅτι γιὰ νὰ νικηθῇ μία ἀίρεσις, πρέπει νὰ καταφυθῶμε πρωτίστως στοὺς ...πολιτικούς, ὡς τὸ δάσος, καὶ ὄχι νὰ ἀσχολοῦμαστε μὲ τῆς προδικτικῆς ἐνέργειεις τῶν ψευδοποιμένων καὶ τῆς ἀπράφειας τοῦς στὴν Κρήτη, γιὰτι αὐτοῖς ἀποτελοῦν τὸ δέντρο!!! Καὶ οἱ, βεβαίαι, πρέπει οἱ χριστιανοὶ πολίτες νὰ ἐπηρεάζουν καὶ νὰ πιέζουν τοὺς πολιτικούς γιὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς φυσικὸ καὶ εὐλόγο. Τὸ νὰ ὑπερβαθίζετῃ ὁμως ὁ πρωταγωνιστικὸς ρόλος κλήρου καὶ λαοῦ, καὶ νὰ ἀθωώνεται ἔμεσσα ὁ προδικτικὸς ρόλος τῶν Ποιμένων στὴν ἐπικράτησι τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ, εἶναι ἐξοργιστικό!».</

Έλληνική Γλώσσα και Όρθοδοξία Έκρηξις! - Κραυγή άγωνίας...

Γράφει ο κ. Νικόλαος Ζαχαριάδης, καθ. θεολόγος - Ιεροκήρυξ- συγγραφέυς και καθ. Βυζ. Μουσικής

«Ο κάλπικος παράς =(χρήμα), γυρίζεi στο νοικοκύρη του» (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης). Ή λαϊκή παροιμία λέει: «Όποιος ακάβει τό λάκκο του άλλου πέφτει πρώτα ό ίδιος μέσα». Πικρή ή άληθεια! Όζει - όζει ή πραγματικότητα! μέ τίς άρνητικές συνέπειες...

Όδεύουμε σέ καταστροφή, ή όποία άγκαλιάζει όλους τούς τομείς: τής Οικονομίας - πολιτιστικής μας ταυτότητας και παράδοσης, τής Έλληνικής μας ΙΣΤΟΡΙΑΣ, τών (θρησκευτικών στά σχολεία) ήθι, έθιμα και πάνω απ' όλα τής Αγίας μας Όρθοδοξίας.

Οί Τρείς Ίεράρχες: 1) Μ. Βασίλειος, 2) Ίωάννης ό Χρυσόστομος και 3) Γρηγόριος ό Ναζιανζηνός ή Θεολόγος, για τού όποίους δυστυχώς στά σχολεία μας δέν γίνεται λόγος στό μάθημα, όπως πρέπει μόνον κάτι εισαγωγικά στή Γ' Γυμνασίου (Θρησκευτικών), άυτοί οι Οικουμενικοί διδάσκαλοι κατείχαν τήν Έλληνική γλώσσα, στήν όποία γράφτηκε πρωτότυπα τό Ευάγγελιο.

Ερμήνευσαν αυθεντικά τήν Αγία Γραφή και θεμελιώσαν μέ τόν βίο τους και τήν διδασκαλία τους τήν ΠΑΡΑΔΟΣΗ τής Έκκλησίας ΜΑΣ, πού είναι κατεξοχην άληθινή απ' όλες τίς παραδόσεις, μέ τό πνεύμα του ίερού Ευαγγελίου.

Ύπηρξαν Δεινοί Θεολόγοι! Δεινοί Έλληνοτές! Δεινοί Νομικοί! Συνδυάζαν πρακτικό νού... φιλοσοφική σκέψη... κάτι θεολογική ακρίβεια... Άζίεις νά τονίσουμε στό άρθρο μας αύτό ότι, όλα τά πειράματα μεταγλύψησης τών άρχαίων εννοιών κειμένων, άπέτυχαν παταγώδώς... γιατί κατά τόν αείμνηστο Ρώσο μεγάλο Θεολόγο π. Γεώργιο Φλωρόφκο «Η Έκκλησία είναι πραγματικότητα, τήν όποία ζούμε, παρά άντικείμενο τό όποιο αναλύομεν». Είπε και κάτι άλλο φοβερόν! «Γιά νά γίνεις Όρθόδοξος, πρώτα πρέπει νά γίνεις Έλληνας». Πώς θά μεταφράσουμε π.χ. (Ό Θεός Λόγος= Ό Θεός κουβέντας;) (Έλθέτω ή βασιλεία σου = Έλθέτω ή Δημοκρατία σου); Τά συμπεράσματα δικά σας.

Πολλοί ξαίνει σήμερα σ' όλο τόν κόσμο, μαθαίνουν «ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ», για νά απουδάσουν, τόν λόγο του Θεού, στό πρωτότυπο κείμενο. Σέ χώρες του πανήγης μας, εισάγουν στά ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ - ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Δυστυχώς μέ τά νέα δεδομένα τά Έλληνόπουλα (τά παιδιά ΜΑΣ) θά στεροτηνται, τήν γενική μόρφωση, μέ τά άρχαία Έλληνικά κείμενα και μέ τήν ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ. Έτσι οδηγώμεθα σέ μια άγαλίνωτη κόουρα για ίσοπέδωση τών ήθικών αξιών, ώστε δικαία ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπός ΜΑΣ κ. Ιερόνυμος ό Β΄ διευτύωσε ότι: «Γιά τό μάθημα τών Θρησκευτικών, δέν πρόκειται για Θρησκευτικά, αλλά για επιχείρηση αλλοιώσεως τής πίστεώς μας, γεγονός, πού μάς όδηγούν σέ πλήρη άποχριστιανισμό και άφεληγισμό». Δυστυχώς πικρή ή άληθεια! Πόνος και θλίψη μάς καταλαμβάνει, άφού συνειδητοποιήσαμε, ότι τά Αρχαία Έλληνικά, ή Ίστορία μας ή ένδοξη ή Έλληνική, τό μάθημα τών Θρησκευτικών, έξοβελίζονται και μετατρέπονται στα σχολεία σέ μαθήματα Έπιλογής. Ό διόβολος τά κατεβύνει όλα, ώστε πάνω σ' αύτόν τόν τόπο τόν ένδοξο και Έλληνικό νά μη μείνει τίποτε όρθιο. Έξόντως ίερών παραδόσεων και Έθνικών θεσμών. Όλα αύτά συμβάδουν, γιατί ό Οικουμενισμός, ό Δυτικός όρθολογισμός - στείρος σχολαστικισμός τής Δύσεως, εισήλθε χωρίς νά τό καταλάβουμε στίς πύλες τής Αγίας μας Όρθοδοξίας, τήν όποیان (κάποιου) τήν υπονομούουν και υποβάλλουν... Ζούμε τήν έκκοσμικευση στό μεγάλο της! 12 έδρες παρακαλώ Πανεπιστημίων στήν Ιαπωνία, διδάσκοντα έδώ και χρόνια για άκούστε, άρχαία Έλληνικά και Έλληνική Ίστορία.

Τό γνωρίζετε ότι σέ όλα τά κομμάτιερ του κόσμου μόνον ή Αρχαία Έλληνική γλώσσα είναι άποδεκτή; Μάθετε τό. Ό Χριστός μιλούσε τήν (Αραμαϊκή) γλώσσα. Ή έπίσημη γλώσσα τήν εποχή του Χριστού ήταν ή **Έλληνική!** Πρωτη-τροπή! Κάποιου όνόματι (Παπιο) διευτύωναν όπι τά Αρχαία Έλληνικά είναι μια ΑΝΟΜΑΛΗ ΓΛΩΣΣΑ. Τούς άγαράκτηρήστους τούς άφίνουμε στό έλεος του Θεού... Ή Αγγλική γλώσσα έχει

Γέρων Έφραίμ ό Κατουνακιώτης: Ό θεολόγος και παιδαγωγός τής έρήμου

Μέ έπιτυχία, παρουσία πλήθους κόσμου, ιερών, μητροπολιτών και του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πενταπόλεως κ. Ιγνατίου**, πραγματοποιήθηκε, τήν Δευτέρα 13-3-2017 και ώρα 18.00, ή παρουσίαση του νέου βιβλίου του κ. Γεώργιου Κρουσταλάκη, όμότημου καθηγητή τής Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, μέ τίτλο: **«Γέρων Έφραίμ ό Κατουνακιώτης, Ό θεολόγος και παιδαγωγός τής έρήμου»**, στό θέατρο Αριστοτέλειο στή Θεσσαλονίκη, ή όποία συνδιοργανώθηκε –όπι τήν αιγίδα του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. **Ανθίμου**- από τίς εκδόσεις **ΕΝ ΠΛΩ** και τόν **Ιερό Ναό Αγίου Γεργίου Πανοράματος**.

Τήν εκδήλωση άνοιξε ό βυζαντινός χορός τών **Φιλαθωνιτών**, ένώ άκολούθησε ό χειρισμός του πρωτοπρόβυτερου π. **Αλεξίου Παπαστεργίου**, Προϊστάμενου του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Πανοράματος, ό όποίος μεταξύ άλλων σημείωσε: «Τά μελάρουτα λόγια τών Αγίων τής Έκκλησίας μας άποτελούν ψυχωφέλες και τερπνό άνάγνωσμα τών Όρθόδοξων Χριστιανών, διότι εκκράδουν τό ζεχέλισμα τής αγιασμένης καρδιάς τους και τίς έν Αγίω Πνεύματι έμπειρίες τους. Όταν, λοιπόν, αύτά τά λόγια και οι έμπειρίες δημοσιεύονται, πολλή πνευματική ώφέλεια προκύπτει». Στή συνέχεια συνεχάρη τόν κ. Κρουσταλάκη, πού «κοτίσασε και παρέδωσε στό πλήρωμα τής Έκκλησίας στέρεη πνευματική τροφή πού χορταίνει και δυναμώνει τίς ψυχές μας», ένώ του εύχήθηκε νά άνταμειφθούν οι κό-

ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΧΑΙ

Οι εκδόσεις του «Όρθόδοξο Έτύπου» μόλις εξέδωσαν τό καινούριο βιβλίο «ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΧΑΙ» Τόμος 2ος. Όπως και ό 1ος τόμος περιλαμβάνει συμβουλές και γεγονότα από τούς βίους τών Αγίων, πού βοηθούν νά κατανοήσουμε και νά εφαρμόσουμε τίς έντολές του Ευαγγελίου, διότι όπως πώς λέγουν οι Πατέρες «οί βίοι τών Αγίων είναι τό Ευάγγελιο έφηρμοσμένο». Έγχρωμο, καλιόσθητο, σέ σχήμα 21 x 14. Χρήσιμο σέ κάθε όρθόδοξο χριστιάνο.

Τιμάτα 8 ευρώ έκαστος τόμος.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΑΓΙΑ ΕΥΘΑΛΙΑ



Τήν 2αν Μαρτίου ή Έκκλησία μας τιμά τήν μνήμη τής Αγίας Ευθαλίας.

Τριώδιον, Έστικόν και Άγιον

Του πρεσβυτέρου π. Αθανασίου Μηνά

Βλέπετε, προσέχετε, άγρυπνείτε, προτρέπει τούς υιούς τών ανθρώπων ό Υίός του ανθρώπου, ό Λόγος του Θεού. Έπισημαίνει έπίσης και ό Παράκλητος, τό Πνεύμα τής Αληθείας: «Ϊδού νύν καιρός εύπρόσδεκτος, Ϊδού νύν ημέρα σωτηρίας». (Β΄ Κορ., στ΄ 2) και «Μακάριος άνθρ, όστι τό όνομα Κυρίου έλάτει αύτου, και ούκ επέβηκεν εις ματαιότητας και μανίας ψευδείς». (Ψαλμ.λθ΄, στ.5)

Ό Άγιος Παΐσιος γράφει και προτρέπει νά ένεργοποιήσουμε τό όρθόδοξο φιλότιμο, ώστε νά πετύχουμε τόν σκοπό και ό άγιος Μάρκος ό Ασκητής υπόδεικνύει τόν τρόπο πού όδηγεί στό στόχο. Λέει: «Λοιπόν τήν άρχή τής κατά Θεόν ώφέλειάς σου, παιδί μου, άφείλεις νά τήν κάνεις από αυτό τό σημείο: πρέπει νά μελετάς και νά συλογίζεσαι ακατάπαυστα χωρίς ποτέ νά ξεχνάς όλες τίς οικονομίες (τίς διευθετήσεις και τούς μυστηριώδεις τρόπους τής θείας βουλής) και τίς ευεργεσίες πού σου έκανε κ' έξακολουθείς νά σου κάνει ό Θεός για τή σωτηρία τής ψυχής σου: όχι τυλιγμένος από τή λήθη πού προκαλεί ή κακία ή έξαιτίας τής ραθυμίας νά ξεχνάς τίς πολλές και μεγάλες προς έόενα ευεργεσίες Του, και έτσι νά περνάς τόν ύπόλοιπο καιρό σου χωρίς ώφέλεια έργα και χωρίς ευχαριστία. Έπειδή οι άκατάπαυστες αύτές ένθυμώσεις τών ευεργεσιών του Θεού, κεντούν σάν τό σουβλί τήν καρδιά και τήν παραινούν σέ έξολόγηση και δοξολογία, σέ ταπεινώση, σέ ευχαριστία, μέ συντριβή ψυχής σέ κάθε άγαθή άπασχόληση, σέ προθυμία, για νά άνταποδώσει τίς ευεργεσίες προς τόν Θεό μέ τρόπους και ήθη άγαθά και μέ όλη τήν άρετή, πού είναι σύμφωνη μέ τό θέλημα Του: και τήν κάνων νά μελετά πάντοτε τόν προφητικό λόγο: «Τί θά άνταποδώσω στόν Κύριο για όλα, μέ όσα μ' έχει ευεργετήσει.» (Φιλοκαλία, σελ.164).

Όπως άντιλέγουν τινές, όπι πολλοί οι άντικειμενοί. Πληθός οι έχθροί του Ίησου και του Τιμίου Σταυρού Του πού ζήτουν «νά θανατώσουν τόν δικαιο και νά άφανίσουν τό μνημόσυνο Του έπί τής γής». (Σοφία Σολομώντος, τό β΄ άνάγνωσμα στό μνηαίο, από τήν έσπερινή άκολουθία του Άγ. Ίωάννου του Χρυσοστόμου) Όντως σατανικίνητοι, αλαζόνες και γόητες, πλανώμενοι και πλανώμενοι, ένίοτε ίσχυροί κατά κόσμον, προσπαθούν νά μπερδέσουν, μπερδεμένοι όντες, τήν μοναδική άλήθεια υπό τόν ήλιο, ήτοι τήν όρθόδοξο διδασκαλίαν και πίστιν τών άγίων πατέρων και διδασκάλων, άναμνησνύοντας τήν μέ βορβορώδη σκουπίδια, σαρκική δυσωδία και κτηνώδη ήθονη. Χρησιμοποιούν μετά μανίας όλα τά μέσα, ακόμα κι'αυτήν τήν σχολική εκπαίδευση, ώστε ει δυνατόν νά χτυπήσουν τίς ψυχές, τίς καρδιές τών έλληνοπαίδων ή και τών όρθόδοξων γονών, τήν και'όσο Έκκλησία, τήν εύλογημένη από τόν Θεό όρθόδοξη οικογένεια.

Ό τελικός τους στόχος; Μά είναι σαφής. Ό άφανισμός τής όρθόδοξης έλληνικής πατρίδος μας. Έν τούτοις, άς πληροφορηθούν οι πάντες όπι ύπάρχουν και θά ύπάρχουν τίμιοι Έλληνες σέ όλες τίς τάξεις τών ανθρώπων, σέ όλους τούς κλάδους τών έρεσιώνων. Είναι αύτοί οι εργάτες του Πνεύματος πού, μέ τήν Άκτιστον Χάριν του Σωτήρος Ίησου Χριστού, άντιστέκονται μέ όλα τά υγιή και νόμιμα μέσα, κυρίως όμως μέ τήν προσεχη και τήν μετάνοια προς τήν Ύπεραγία Θεοτόκο, τήν ύπέρχαμο Στρατηγό του γένους τών όρθόδοξων Έλλήνων. Ως έντιμο, γνωρίζουν εκ πείρας τόν λόγο του Παρακλητού πού λέει: «είδον τόν άσβεή ύπερμυούμενον και έπαρμόμενον εις τάς κέδρους του Λιβάνου; και παρήλατο, και ίδου ούκ ήν, και έξεζήτησα αύτόν, και ούκ εύρέθι ό τόπος αύτου». (Ψαλμ. λστ΄, στ.35-36)

Άλήθεια, πού νά βρίσκονται όλοι έκείνοι οι έχθροί του Θεανθρώπου Μεσσία Ίησου στό πέραςμα τών αιώνων; Ανήκουν στή λήθη και στό άνάθεμα τής Ίστορίας. Ακόμητος μάρτυρας τής άληθείας αύτης ό Πανάγιος Τάφος του Αναστάσιου Χριστού, πού κατά όμολογία και τών έπιστημόνων΄ είναι ζωντανός και «...τοιμασμένος ύπερ πάσαν μάχηραν διστοιμον και δικινώμενος άχρι μετώρου ψυχής τς και πνεύματος, άρμών τε και μυελών...»², και μαρτυρεί όπι ό Ίησους είναι στή δεξιά του Θεού. Τό σημείο τούτο άποτελεί απόδειξη τραντάτη όπι τά σκεδία τών υβριστών του Θεανδρικού προσώπου του Μεσσίαου θά άποδειχθούν και πάλι καταγέλαστα.

Τόνις μέ νόημα ό άγιος Παΐσιος: «Νά Έzeres πόσες φορές τύλιξε ό διάβολος τή γή μέ τήν ούρα του, για νά τήν καταστρέψει... Δέν τόν άφνει και ό Θεός...τού χαλαίε τά σκεδία». Κατά τόν ίδιον τρόπον συμββαίνει και σήμερα όπως και χθές, καθώς και αύριο. Οι έχθροί του Ίησου θά άποτύχουν. «Τό έσφαγμένον Άρνιον έξήρθε νικών και ίνα νικήσθ». (Αποκ. Ίωάννου).

Έν τούτοις, σύ όρθόδοξε άδελφέ εν Χριστώ: «φύλασσε άκάκιαν και έδέ εύθήτητα, ότι έστιν εγκάταλειμα άνθρώπω ειρηνική» όι δέ παράνομοι έξολοθρευθήσονται έπί τό αύτό, τά εγκάταλειματα τών άσέβων έξολοθρευθήσονται». (Ψαλμ. λστ΄, στ. 37-38).

Μετάφραση: Μά προσπαθεΐς νά είσαι άκακος και άπονήρευτος και νά βλέπεις πάντα τόν εύθό όρόμο τής άρετής, διότι ό πρσος άνθρώπου αύτήν τήν άγιότητα θά άφήσει πίσω του, τήν όποία και θά θυμώσασε πμωνας τή μνήμη του. Οι παράνομοι όμως θά έξολοθρευθούν όλοι μαζί και μαζί τους θά χαθούν ό, τί θά έχουν άφήσει πίσω τους ό άσεβείς, πλούτη, φήμη και άπόγονοι.

Υστερόγραφο:

Ευλογημένοι Χριστιανοί, παρακαλώ σας. Στώμεν καλώς, στώμεν μέ τά φύβοι. Αγιαζόμενοι ήμέραν ές ήμέρας, σπέρνοντας τούς στάχους τών άρετών, τών έντολών του Χριστού, έν δακρυών, μέλει έν αγαλλίασει θεοιούμενός μέ άποκορύφωμα τήν λαμπρόφορο Ανάσταση. Γνωστόν έστί πούς πάσι, ή Αλήθεια, ό Χριστός, έλευθερώνει, φωτίζει, σπληρίζει στό άγαθόν. «Γνώσεσθε τήν Αλήθειαν, όπι αύτή έλευθερώσει ήμάς».

Ή κοινωνία μας μετά τών συνανθρώπων ές γίνεται έν άγάπη άνυποκρίτω και ειλικρινή μετανοία. Αύτός πού άναγεννάται έξ άγάπης και δι'άγάπης είναι άληθώς ό κοινωνών μέ τόν Τριαδικόν Θεόν διά Ίησου Χριστού. Τότε όντως ό άνθρωπος ύπάρχει όχι ως μονάδα-άτομο, αλλά ως μέλος τμήμας τής Όρθόδοξης Έκκλησίας, μετώχων τής Ακτίστου Χάριτος, βουτηγμένος στήν άγία κολυμβήθρα τών όρθόδοξων Μυστηρίων, ένωμένος παντού και πάντοτε μέ τήν ευχαριστηριακή κοινήτητα τών όρθόδοξων πιστών, ως κληρονόμος Θεού, συγκληρονόμος Χριστού, κοινωνός τών άγιων Άγγελών, συγκοινωνός τών άγιων, έως ότου: «οί πάντες κατανήθωσαν εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού». (Πρός Έφες, κεφ. δ΄, στ. 13).

Είθε ή ζήμη, ή γλυκεία μας Όρθοδοξία, νά ζυμώσει όλο τό φύραμα, δηλαδή όλον τόν κόσμο και νά εκπληρωθεί έπί ό λόγος του Κυρίου: «...και γενήσεται μία ποιμήν, εις ποιμήν» ή κατά τόν άγιο Πορφύριο: «ίνα ώσι έν». Γένοιτο Κύριε. Αμήν.

Σημειώσεις: 1. Όμολογία από τήν έπεξεφαλής και καθηγύτρια του Ε.Μ.Π. Αντωνία Μοροπούλου. 2. Παρός Έφρ., κεφ.δ΄ 12.



Ό Γέρων π. Αύγουστίνος Κασιμπήρης

Κύριε Διευθυντά,

Τή ια΄ Ιανουαρίου, άνεπαύθη έν Κυρίω ό Γέρων Αρχιμ. Αύγουστίνος Κασιμπήρης. Αύγουστίνος είχε υπηρέτησε τό κομμουνισμό εις όψημέριος και ως ιεροκήρυξ εις Μητροπόλεις τής Κεντρικής Ελλάδος. Τά τελευταία έτη εγκαταβούσε εις τό Μοναστήριόν του, «Παναγία. Προστασία τών Χριστιανών», εις Σκλάβαινα Ακαρνανίας. Κάλωδ Παραδεισο νά έχει! Αύτός ήτο ό σκοπός τής ζωής του.

Μετά τής **Γεώργιος Ίωάννου**

Έπιστολή προς τόν Παναγιώτατον Μητρ. Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμον

Παναγιώτατε εύλογείτε!

Έπειδή έλαβε μεγάλες διαστάσεις τό θέμα τής διωξής του πατρός Θεοδώρου Ζήση, έλαβα τό άθάρρος νά σας άποστείλω υϊκώς τήν άποψη μου, προσκρούοντας στήν πατρική σας άγάπη.

Είμαι σίγουρος όπι, ίσως από λάθος πληροφορήση, δέν γνωρίζαστε πραγματικά τό μεγάλο έργο του πατρός Θεοδώρου, αλλά ούτε και τόν ίδιο. Έπειδή προσωπικά, γνωρίζω από κοντά τόν Πατέρα, μπορού νά πώ μέ σιγουρία ότι ώφελούμαι μόνο και μόνο όταν τόν βλέπω! Ή άγιοπατερική μορφή του έμπνέει σεβασμό και ή διδασκαλία του, άρωμα Όρθοδοξίας.

Είναι πιστός στήν παρακαταθήκη τής Πίστεως, τήν όποία έλαβε και προσπαθει νά τήν μεταδώσει μέ ακρίβεια. Τυχόν λάθη πού έχει κάνει κατά τήν διάρκεια τής πορείας του, έχει τήν ταπεινώση νά τό παραδεχτεί δημοσίως, και φυσικά δέν έμμένει σέ αύτά. Είναι πιστός και στή δική σας προτροπή: «**Άς κρατήσωμε έμέις στις καρδιές μας τήν όρθόδοξη έλληνική παράδοσή μας**». Αγωνίζεται νά κρατήσει άνόθευτη τήν Όρθόδοξη Πίστη, όπως κι εσείς τόνιζετε, αναφερόμενος στόν Μεγαλομάρτυρα Άγιο Δημήτριο: «Μέ ίδρώτας, έπί γενεάς γενεών, μέ τό αίμα τής τιμίας αυτού πλευράς, έθεμελίωσεν ό υπέρβροχος Μεγαλομάρτυρ Δημήτριος, **άσέλευτον τήν πίστιν** έν τή πόλει αύτου», και νά τήν μεταλαμππαδεύσει στις νεώτερες ακατήχητες γενιές.

Ό πατήρ Θεόδωρος, ως άριστος γνωστής τών Πατέρων, τούς όποίους άλλωστε και εσείς τιμάτε, δέν διδάσκει τίποτε δικό του, παρά μόνον τήν Αγοπατερική Διδασκαλία και είναι ήδη γνωστό σέ όσους μελετούν τά γραπτά ή άκούουν λόγους του, όπι πρωτιστως σέβεται αύτό πού του έπιστάτε τήν προσοχή στήν, προς αύτόν, έπιστολή σας: **«Τήν κανονικότητα και τήν άγιότητα τής καρ' άνατολς Όρθόδοξης, Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Έκκλησίας του Χριστού»** και φυσικά σέ καμία περίπτωση δέν σκανδαλίζει τούς Όρθόδοξους Πιστούς, παρά μόνον τούς κακοπροαίρετους (οι όποίοι, πι-ιστως, και σάς παραπονέθηκαν συκοφαντώντας τόν Πατέρα Θεόδωρο).

Αρκοίμαι σ'αύτά τό λίγα, για νά μή σας κουράσω, καιτίο μπορεί κανείς νά γράφει πολλά, ό όποίως αναλώνεται νυχθήμερόν, για νά δώσει όταν έρθει εκείνη ή φοβερή ώρα, τήν «καλήν άπολογίαν τήν έπί του φοβερου βήματος του Χριστού», και νά πέϊ τό του Αποστόλου Παύλου: «τόν άγώνον τόν καλόν ήγωνίσμαι, τόν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστιν τετήρηκα» (Τιμ. Β΄ 4, 7). Αυτό, εύχομαι έξ όλης τής καρδιάς μου, νά μπορέσετε νά πείτε και εσείς μέ παρηρησία, Παναγιώτατε στήν Δύση τής ζωής σας.

Προσκυνώντας τήν Αρχιερωσύνη σας, σάς παρακαλώ για άλλη μια φορά, νά προσπατεύσετε τό διαμάντι πού λαμπρύνει τήν Ίερά Μητρόπολή σας, και τολμή νά πώ και όλη τήν Οικουμενή, από τά πυρά άλλωτριών!

Φιλήμων Κ., Λάρισα
Μέ τήν εύλογία του πνευματικού μου Πατρός, άποστείλω τήν έπιστολή μου και στόν «Όρθόδοξο Έτύπο».

Ό διωγμός του πατρός Σάββα Λαυριώτη

Αξιότιο Διευθυντά τής έφημερίδας του Χριστού, του "Όρθόδοξο Έτύπου"

Αγαπητό άναγνώστες,

Τή Δευτέρα (21η Νοεμβρίου 2016), άνήμερα τής γιορτής τών Εισοδίων τής Θεοτόκου, είχα τήν εύκαιρία νά παρερευθώ στήν αίθουσα τής Πανελληνιας Όρθόδοξης Ένωσης (Π.Ο.Ε.), στήν όμίλια του πατρός Σάββα

Λαυριώτη μέ θέμα «Τά άποτελέσματα τής Συνόδου τής Κρήτης 2016». Όπως πληροφορήθηκα διά στόματος του συγγενούς του άείμνηστου Αρχιμανδρίτη π. Χαράλαμπου Βασιλόπουλου, ό μακαριστός π. Χαράλαμπος είχε ιδρύσει πριν από ακριβώς 58 χρόνια τήν 21η Νοεμβρίου του 1958 τήν Π.Ο.Ε.

Είχα όμολογουμένως μεγάλη έπιθυμία νά δω από κοντά τόν πατέρα Σάββα, για τόν όποίο είχα δει, άκούσει και διαβάσει πολλά από τά μέσα ένημέρωσης.

"Εβλεπα λοιπόν μπροστά μου άνθρωπο ό όποίος μέ ήρεμία, πραότητα και συγκρατημένη αυστηρότητα άρχισε νά μάς όμιλεί για τήν "Αγία και Μεγάλη Σύνοδο" του Κολυμπαρίου Κρήτης, τήν όποία, όσοι διαθέτουν τό έλάχιστο όρθόδοξο φρόνημα, καταδικάζουν άσύζητη ώς ψευδοσύνοδο ή ακριβέστερα ως ληστρική σύνοδο.

Δέν θά έπεκταθώ σέ λεπτομέρειες για τά λεχθέντα και τίς θέσεις του πατρός, διότι τά περιεσσότερα έξ αύτών μπορεί ό καθένας νά τά βρει στό διαδίκτιο και νά τά άκούσει σέ βίντεο προγενέστερων όμιλιών του.

Μετά τής **Κρίτων Ιακώβου**

Αί έπιπτώσεις τών προσκυνούντων τόν πάπαν

Κύριε Διευθυντά,

"Όσοι Κληρικοί τής Όρθοδοξίας και κληρικοί αύτης έρωστροπήσαν", δηλαδή άπεδέχθησαν τίς κακοδοξίες και βλασφημίες του πάπα, τους «επιστρέψω» ό Κύριος κακην κακών. Παλιόθεν ήκούσθη ότι Κληρικός «έτυμπαίνονθη», δηλαδή δέν έλεισασε, αλλά τόν απέβαλε ως έκτρωμα και αύτή αύτη ή μήτηρ γή. Άλλος απέθανε παρά τούς πόδας του πάπα, άλλος κατεσκοινδάλισε έκατομμύρια ψυχών, άλλοι απέθανον «κακην κακών», «ου προδοξάζονται έν άπολύτως» (Έφρ. ΙΑ΄ 35), άλλοι έπαθαν άρρώστιας μεγάλης, όπως τίς έπισημαίνει ό θεός Αποστόλος Παύλος διά του άναίως κοινωνούντας τών Αχράντων Μυστηρίων: «διά τούτο έν ήμιν πολλοί άσθενείσι και άρρωστοι και κοιμώνται ικανοί» (Α΄ Κορ. ΙΑ΄ 30). Έάν κανείς παραβή τόν Μωσαϊκόν νόμον -λέγει ό Αποστόλος Παύλος- καταδικάζεται χωρίς καμίαν έπιείκειαν εις θάνατον, «πόσω δοκεί τε χειρόνος άξιωθήσεται τιμωρίας ό τόν Υιόν του Θεού καταπατήσας και τό αίμα τής διαθήκης κοινόν ήγησάμενος, έν ώ ήγιασθη, και τό Πνεύμα τής χάριτος ένυβρίσας» (Έφρ. Ι29). Ήν τούτα κόλσαν θα καίγηται έκείνος πού άποκάλεσε τόν έχθρόν του υιού του άνθρώπου, τόν πάπα, «άγιώτατε πάτερ», «Πρώτε, Μεγάλε κ.λπ.». τίς άνοίας ρητά, ή συμπροσευχήρη μετ' αύτου ή συνέψαλε ή συνέψαγε ή συλλειτουργήσε, ένυβρίσας έτσι τό Πνεύμα τής Χάριτος και φυγαδεύσας τόν Παράκλητον; Ασφαλώς, χειρόνος άξιωθήσεται τιμωρίας.

Διά τούτο, Όρθοδοξία στα όπλα, ήγγικεν ό παραδόδους Σει!

Πρωτοπρεσβύτερος Παναγιώτης Αντ. Καραγιάννης Έφρμ. Ι. Ναού Ταξιαρχών Άνω Πόλεως Θεσσαλονίκης

Αλήθεια ή δημόσια σχέσεις; Κύριε Διευθυντά,

Από τό διαβάζουμε και βλέπομε φωτογραφίες, ό πάπας συγκεντρώνει κάθε χρόνο τούς άρχηγούς τών μονοθεϊστικών και πολυθεϊστικών ειδωλωλατρικών θρησκευμάτων, όπως στήν Ασία τής Ίταλίας και έφέτος τόν Σεπτέμβριο.

Έν μέσω τών πατικών καρδιναλιών, προεστάντων παστόρων και παπαδίων, κοπτών, ραββίνων, μουλάδων, βουδδιστών, ινδουιστών, κομφουκιανιστών, σαμάνων, μάγων βουνο-του και άλλων και ό κ. Βαρθολομαίος μέ μια μεγάλη «κουστωδία» Όρθόδοξων κληρικών. Οικοδεσπότης: ό άάλαθος πάπας.

Θέμα: «Δίμα για ειρήνη; θρησκείας και πολιτισμός σέ διάλογο». Αλλά τόν πόλεμο πού μαίνεται στήν Αφρική και μέση Ανατολή δέν τόν επέββαλον οι θρησκείες, αλλά τά οικονομικά συμφέροντα των ισχυρών τής γής για τά πετρέλαια και τίς έμπορικές άγορές.

Ό άπότορος σκοπός του άάθητου πάπα δέν είναι ή ειρήνη, αλλά ή άναγνώριση του ως άρχηγού όλων των θρησκείων του κόσμου, προτοιμαίνοντας τήν πανθρησκεία, όπως και κατά τίς σταυροφορίες πού μέ τό πρόσχημα τής άπελευθέρωσης τών Αγίων Τόπων σκοπός του ήταν ή υποδούλωσις τής Ανατολής, τών Όρθόδοξων.

Έπ' αύτου έχομεν πικράν πείραν!...

Είναι γνωστόν από τήν Παλαιά Διαθήκη ότι ό Θεός έδωσε στόν Μωσαή τίς Δέκα Έντολές και τούς νόμους του και όταν ό περιούσιος λαός τών Έβραίων παρεξέκλιε από αύτούς, τούς τιμωρούσε υποδουλώνοντας τους στός γενοικόνους ειδωλωλατρικούς λαούς μέχρι τήν μετάνοιά τους και τούς έλευθερώνε μέ τούς Κρήτες και τούς Βασιλιάδες τιμωρούς τών κατακτητών, μέ σκοτωμούς και πολέμους.

Δέν θά έπρεπε ως πάσσοφος και παντοδύναμος Θεός νά συγκεντρώσει όλους τούς άρχηγούς τών παντός είδους θρησκευμάτων, όπως και ό πάπας, και μαζί μέ τούς Έβραίους νά τους δώσει τίς έντολές και τόν πίο τέλειο Νόμο, για νά ήξουσ σύμφωνα μέ τό άγιο θελήμα του μέ ειρήνη, ευημερία, έλευθερία, χαρά και εύτυχία χωρίς έριδες και πολέμους;

Άν ό Θεός τών Έβραίων δέν τό έκανε, διατί δέν τό έκανε ό γίός του, Ίησους Χριστός;

Δέν θά μπορούσε ό Χριστός νά άνοίξη ένα γραφείο δημοσίων σχέσεων και καλής γενοίας και νά τά έχει μέ όλους καλή;

Μετά τής **Ράπτης Παναγιώτης Φιλιππίδα**

Οι πολιτικοί προωθούν τήν όμοφυλοφιλίαν

Κύριε Διευθυντά,

Έφορίζε και πάλι πρόσφατα μέ τήν άπόφαση τής κυβερνήσεως Τσίπρα νά διδάξει τήν όμοφυλοφιλία στα γυμνάσια όλης τής χώρας μέ τόν ύποτιποιημένο τίτλο «έμφυλης ταυτότητας»! Είχε προηγηθεί τό ψήφισμα τής Βουλής τών Έλλήνων για τήν συγκατάοηση τών όμοφύλων...

Τό έπαίσχυντο αύτό πάθος του κιναιδισμού άποτελεί βδέλυγμα για τόν έλληνικό πολιτισμό, αλλά και βαρύτατο άμάρτημα για τόν χριστιανισμό. Είναι γνωστή ή δριμύτητα μέ τήν όποία καταφέρονται οι άρχαίοι Έλληνες φιλόσοφο για τήν όμοφυλοφιλία. Μάλιστα ό Σόλων είχε θεσπίσει νόμο, μέ τόν όποιο καταδικάζονταν σέ θάνατο οι καταγορημένοι για κιναιδισμοί! Αλλά και για τόν χριστιανισμό ό σοδομισμός άποτελεί μέγιστο άμάρτημα. Τό μαρτυρούν αύτό τά Σόδομα και τό Γόμορρα, πού κατακάηκαν αύτανδρα από τήν όργή του Θεού.

Μέ τά άνωτέρω συντάσσονται και οι Ιατρικές έπιπτώσεις: Προ-τού άνακαλυφθούν τό άντιβιοτικό φάρμακο, κατά χιλιάδες άπεβίωναν όσοι καταγίνονταν μέ

Σεβ. Αιτώλιας: «Είναι ντροπή για τὸ Μεσολόγγι νὰ κἀνή καρναβάλι»

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Ἑπικοινωνίας τῆς Τερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ἐξεδόθη τὴν 13ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. τὸ ἀκόλουθον Δελτίον Τύπου:

«Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, **Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς**, παρέστη χτές Κυριακῇ 12.2.2017 στὴν συνάντησιν τῆς Σχολῆς Γυνέων τὸν Μεσολόγγι, ὅπου μίλησε ὁ διακεκριμένος ἐπιτίμησιμος τῆς ἱατρικῆς κ. **Παναγιώτης Δημακόπουλος**, ὁμότιμος Καθηγητῆς Ἀναισθησιολογικῆς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Μορφές ἁγίων στὸ σύγχρονο χειρουργικὸ τραπέζι».

Ὁ Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τὸν κ. Δημακόο γιὰ τὴν παρουσία του καὶ τὴν τόσο σημαντικὴ ὁμιλία του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὴ ὁμολογία πίστεως «*σὲ καιροὺς ποὺ ὁ Χριστὸς πολεμεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους τελείως ἡμιμαθεῖς ποὺ ἔχουν παντελὴ ἄγνοια στὰ θέματα τῆς πίστεως καὶ δυστυχῶς ἐπηρεάζουν κάποιους Χριστιανούς*». «Δὲν εἶναι ἀπλὸ πρᾶγμα» εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, «ένας καθηγητῆς νὰ καταθέτῃ τέτοιες μαρτυρίες καὶ νὰ μιλᾷ γιὰ θάματα ποὺ συμβαίνουν μέσα στὰ χειρουργεῖα, γεγονότα ποὺ δέχονται πῶς οἱ ἅγιοι εἶναι κοντὰ μας, εἶναι μαζὶ μας καὶ μὰς βοηθοῦν».

Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. **Κοσμάς** ἀναφέρθηκε στὴν προσοχὴ τοῦ χρειάζεται νὰ ἔχει ὁ πιστὸς Χριστιανὸς τὴν καθημερινὴ τὸ ζῶη, ἰδιαίτερος μέσα στὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου ποὺ διανύουμε, ἀντιδρώντας στὶς συνηθῆς τῶν ἡμερῶν ποὺ θέλουν ὅλους συμμέτοχους στὶς κατὰ τόπους **καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις**.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφερόμενος στὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως στὸ Μεσολόγγι, ἀλλὰ καὶ γενικότερα, προέβη στὴν ἐξῆς δήλωσιν:

Πλήττονται αἱ ἀθῶαι ψυχαὶ τῶν μαθητῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

θων... μὲ στόχο τὴν παροχὴ ὑποστήριξης...σὲ μαθητὸν...ἐκπαιδευτικοὺς καὶ γονεῖς».

2.«Τὰ θέματα ποὺ διαμορφώνουν στάσεις... εἶναι χρήσιμα νὰ γίνονται ἀντικείμενα μιάς ὁσο το δυνατόν πιὸ ὀλισθητῆ προσέγγισις καὶ μίας βιωματικῆς ἐπεξεργασίας ...καθὼς δὲν ἐπιδιώκεται μόνον ἡ ἀποκτήσιμ πληροφορίων ἢ γνώσεων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλαγὴ ἀντιλήψεων καὶ συμπεριφορῶν. Οἱ βιωματικὲς προσεγγίσεις ...ἐπιτρέπουν στὴ συνέχεια τὴν ἀναστοχαστικὴ διαδικασία...».

Προκλητικὸς εἶναι ὁ ἐπί μέρους τίτλος περὶ ἐμφύλων ταυτοτήτων

“Αποδομῶντας τὰ ἐμφυλα στερεότυπα”.

Τὴν προκειμένη περίπτωση πῶς συνδυάζεται; Κανεὶς δὲν ζέρει.

Ὁ ἰθύνωντες τοῦ προγράμματος στὴν πραγματικότητα θέλουν νὰ περάσουν στὰ παιδιὰ μὰς μέσα ἀπὸ τὴν κάθε ἐξεταζόμενη ὑποκατηγορία τὰ ἐξῆς: μέσα ἀπὸ τὸ θέμα “διατροφή καὶ ποιότητα ζωῆς”, τὴν **λατρεία στῆ φύσιν καὶ τὴν ταύτισή τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ σῦμπαν**. Μιὰ ἐξάκθαρα ἢ ἐγκύκλιος γιὰ ὀλισθητὴ προσέγγισι, ποὺ δὲν σημαίνει καθολικὴ, ὁσριακὴ, ἄλλα ὅτι τὰ πάντα εἶναι θεὸς καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι κομμάτι μιάς παγκόσμιας δύναμης ποὺ διαχέεται μέσα στὸ σῦμπαν καὶ ἀπὸ κεῖ ἀντλεῖ δυνάμεις. **Πρόκειται δηλ. γιὰ εἰδωλοποίηση τῆς φύσεως καὶ ἀποκρυφισμό**. Μέσα ἀπὸ τὸ θέμα “πρόληψη ἐθισμού καὶ ἐξαρτήσεων” θέλουν νὰ περάσουν τὴν ἐισοδὸ στὰ σχολεῖα συγκεκριμένων ἀτόμων μὲ ἀμφίβολο ἀξία γνώσεως ψυχολογίας ποὺ πολλὰς φορὲς αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ άτομα ἔχουν ἐμφανίῃ προβλήματα καὶ κόμητες ποὺ χρήζουν θεραπεῖας. Καὶ μέσα ἀπὸ τὸ θέμα “ἀποδομῆσι τῶν ἐμφύλων στερεοτύπων” θέλουν νὰ περάσουν τὴν **ἀμφιβολία τοῦ κάθε μαθητῆ γιὰ τὸ φύλο του**, καὶ τὴν **ἀμαρτωλὴ διαστοφῆ τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς φυσιολογικῆς ἐπιλογῆς**, γεγονός τὸ ὁποῖο προσβάλλει βίανασα κάθε ἀνδρῶπο. Φαίνεται μᾶλλον σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἀκόμῃ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς λανθασμένα καὶ τυχαίως δημιουργεῖς ἕνα ἄντρα καὶ μία γυναίκα. Ἐννοεῖται πῶς ὁ Χριστιανὸς ἀγαπᾷ τὸν ἀνδρῶπο ὁμοφυλοφιλοῦ ὡς κατ’ εἰκόνα Θεοῦ, ἀλλὰ πολεμᾷ τὴν ἀμαρτία τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ὅπως κάνει ὁ γιστρός ποὺ ἀγαπᾷ τὸν ἀσθενῆ, ὅχι τὴν ἀσθένεια. Καὶ βέβαια πουθενὰ λόγος γιὰ Θεοῦ. Ἀποτελεῖ ταμποῦ.

Ἀριστερὰ καὶ Ὁρθοδοξία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τότητα σύμπτωσης ἢ συμβίβασμου. Ἡ Ὁρθοδοξία, ἄλλωστε, εἶχε διαδομασιεὶ ἀνάλογο ρόλο καὶ στὴν περίοδον τῆς Βενετοκρατίας. Αὕτη ἦταν ποὺ διαφοροποιεῖσε ὀυσιαστικά, ὅπως καὶ στὸ τουρκοκρατούμενο μέρος τοῦ Γένους, τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἀπὸ τὸ φραγκικὸ - βενετιστικὸ στοιχεῖο, συνιστώντας τὴν κατ’ ἐξοχὴν ἀνταλλακτικὴν δύναμιν τοῦ ἐπτανήσιακοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἄγνοοῦσαν οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες. Πόσο μᾶλλον ποὺ μέσα ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία ἐκφραζόταν καὶ τὸ δικὸ τους φρόνημα, τὴν περισσότερων τουλάχιστον.

Παρὰ τὸν διαπιστωμένον ἐπηρεασμὸν τους ἀπὸ δυτικὲς πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς ἰδέες οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες ἔμειναν σχεδὸν στὸ σύνολο τους, ὅσον ἀφορᾷ στὸ θέμα τῆς θρησκευτικῆς τοποθέτησής τους, «ἀνατολικοί» κατὰ τὸν ἐπιφανῆ ριζοσπάστη Ἠλία Ζερβὸ ἰακωβίτου. Καὶ σ’ αὐτὸ συνέβαλε ὅχι ἀπλὰ μὴ ὁποιαδήποτε πολιτικὴ σκοπιμότητα, ἀλλὰ καὶ ἡ προσωπικὴ τους ἐμπειρία.

Ὅπως δὲ ἐλέχθη, παρὰ τὶς ζένες ἐπιρροεὲς λόγῳ τῶν σπουδῶν τους σὲ δυτικὰ περιβάλλοντα, δὲν ἀντέγραψαν τὰ εὐρωπαϊκὰ δεδομένα, γιὰ νὰ ὑποδωλοθῶν σ’ αὐτὰ, ὅπως συμβαίνει σήμερα, ἀλλὰ δημιούργησαν ἕνα καθαρὰ ἑλληνικὸ Κίνημα ἀρχῶν, κινούμενον στὶς ἐνδοελληνικὲς προϋποθέσεις. Ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς πολιτικῆς τους θεωρίας ἀπὸ τῆς δυτικῆς πολιτικῆς θεωρίας καὶ ἐμπειρίας, ἀκολουθοῦσε σὲ μεγάλῳ βαθμῷ τὸ πλωτικὸ σπὴν Ἐπιτιμοῖα: «Ὅ,τι περ Ἐλληνες βαρβάρων παραλάβωσι κάλλιον τοῦτο εἶς τέλος ἐξεργάζονται»: Οἱ Ἐλληνες ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων παραλαμβάνομε ζένα στοιχεία, ἀλλὰ πάντα ὁμοουσία πρὸς τὴν ταυτήτητα μας, τὰ ἐνδοκινούμενε δε σ’ αὐτὴν, καθιστώντας τὰ μὲ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας καλύτερα καὶ τελειότερα, ὡς στοιχεία τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ μὰς.

Ἄλλωστε, ζώντας οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες στὴν ἐπτανήσιακὴν πραγματικότητα, γνώριζαν καλὰ τὸν δυτικὸ Χριστιανισμὸ καὶ τὴ δυτικὴ κοινωνία στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ τους πράξι. Γιατ, ὅπως παλαιότερα ὁ Πατισμοῦ, ἔτσι καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς τῆς «Προστασίας» καὶ τῶν ἐνούσοιμένων ἀπὸ αὐτὴν προτεσταντικῶν Μισιοναρίων, ὑποστύλωναν στὰ Ἐπτῆνησα τὴν ζένη κυριαρχία, συντηρώντας τὸ κοινωνικὸ κλίμα, ποὺ ἐπιτέρευε τὴν διατήρησιν, πέρα ἀπὸ ὅλα ἄλλα, μιάς προνομιοῦχοῦ ἐπτανήσιακῆς τάξης, ποὺ ἐκφραζόταν πολιτικὰ ὡς φιλενωτισμὸς καὶ ξενοφιλία. Ἐξάρτησι ἀπὸ τοὺς «Δανειστὲς» μὰς καὶ αὐτοπαράδοσις στὶς ἐντολὲς τους, δὲ λέγαμε σήμερα. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ λαϊκὴ ἀντίδρασι δὲν εἶχε στόχῳ μόνον τοὺς Ἴενοους, ἀλλὰ καὶ τὴν γενόδοιλη «κακாரίλλα», ὅπως λεγόταν, τὸ ἀρχοντοῦλο.

Ἡ φιλορθοδοξία ὁμως τῶν Ριζοσπαστῶν, πέρα ἀπὸ τῆς ὀποιοῦσάστον ἄλλες προϋποθέσεις τῆς, εἶχε καὶ ἕνα ἰσχυρότατο στήριγμα: τὴν στάση τοῦ

«Ἐπείσε σπὴν ἀντίληψή μου, μέσω ἀνακοινώσεων σὲ ἱστοσελίδα, ὅτι ἡ ἱερὰ Πόλις τοῦ Μεσολογγίου ἐτοιμάεῖ τὰ γνωστὰ καρναβάλια. Δὲν ζέρω ποιοὺς τὰ ὀργανώνεη, ἀλλὰ ἐξέδο κάποι-πολὺ ἄσχημα καὶ βρώμικα. Κάποια ΜΑΣΚΕ PARTY καὶ ἄλλες βραδυνὲς ἐκδηλώσεις!

»*Δὲν εἶναι ἀπλὰ πρᾶγματα αὐτὰ ἀγαπητοί. Μὴ εἰπείραται τὸ Μεσολόγγι ὅτι κάνει καρναβάλι. Εἶναι ντροπὴ γιὰ τὸ Μεσολόγγι νὰ κάνει καρναβάλι. Εἶναι ντροπὴ, δὲν εἶναι αὐτὰ ἔπιανος. Δὲν εἶναι ἄξια θαυμασοῦ ἡ τῆς τέτοιες ἐκδηλώσεις.*

»*Ἐξὰ καλῶ, ἀγαπητοί, νὰ φυλάξουμε τὰ παιδιὰ μὰς. Ἄς κάνουμε μιά σταυροφορία. Ἄς τὸ ποῦμε παντοῦ. Τὶ θὰ πεί ΜΑΣΚΕ PARTY καὶ ΠΙΖΖΑΜΑ PARTY καὶ ἄλλα εἶδη καρναβάλι, στὸ Μεσολόγγι! Καταλαβαίνουμε πὶ γίνεται μῆστῳ αὐτὲς τὶς καρναβαλικὲς συνάξεις, κατὰ τῆς βραδυνῆς καὶ μεταμεσονύχτιες ὡρὲς ποὺ διοργανώνονται; Ἄν νυφωρίζε, ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ ζέρετε, τί κάνουμε ἐμεῖς οἱ πνευματικοὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ PARTY, δὲν θὰ εἶχατε ἡσυχία! Δὲν θὰ ἔμειναν τότε ἡσυχοὶ οἱ γονεῖς στὸ σπὴν τοῦ!*

»*Παρακαλῶ ἄς κάνουμε ἄγωνα. Ἄς τὸ ποῦμε παντοῦ. Ὅλοι μὰς νὰ διακηρύξουμε τὴν ἀλήθεια, ὡστε νὰ σταματήσουν αὐτὲς οἱ ἄθλιες καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις. Εἶναι φθορὰ μεγάλη. Θὰ ὀργισθεῖ ὁ Θεός. Ποῦ πάμε τελικὰ; Πιραμε πολὺ τὸν κατήφορο...*

»*Παρακαλῶ βοηθήστε! Κάντε ὃ,τι μπορεῖ ὁ καθένας. Τουλᾶχιστον ὅπου νυφωρίζε ὁ καθένας, ὅπου ἐπιπράξετε, ἄς μῆλξετε γιὰ τὴν ἀλήθεια. Διαφυλάξτε τὰ παιδιὰ σας. Μὴ αφήνετε νὰ ἐπισκεφθῶν τῆτοιου εἶδους ἐκδηλώσεις!».*

Ἐπιπλέον πρέπει νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι

1) ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος εἶναι ὑποχρεωτικὴ, καὶ ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ὠραρίου, γενονὸς ἀντιδημοκρατικὸ, ἀντιπαιδαγωγικὸ καὶ ἀντισυνταγματικὸ καὶ χωρὶς ἐγκρίσι γονέων, καὶ μάλιστα σὲ ἕνα “ἀνοιχτὸ σχολεῖο” ὅπως θέλουν νὰ τὸ λένε.

2) οἱ πιθανοὶ ὀμιλητὲς ποὺ θὰ κληθοῦν εἶναι συγκεκριμένοι, στρατευμένοι στὴν διαστορὰ ἰδεῶν τῆς Νέας Ἐποχῆς, ποὺ ἀνήκουν σὲ καθορισμένον κατὰ-λογο τὸ ἸΕΠ.

Ἀντιλαμβάνεται δηλ. κανεὶς ὅχι μόνον τὴν ἀποδιγράψωσιν τοῦ συγκροτημένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθητῶν γιὰ πέντε συνεχόμενες ἡμέρες, ὅχι μόνον εἰ ἐνοχλοῦνται καὶ διαμαρτύρονται γιὰ τὸν δωρο προβλεπόμενον μηνιαῖο ἐκκλησιασμὸ, ἐνῷ γιὰ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα δίχως λόγια διαθετοῦν μὴ δολοκλήρη ἐβδόμηδα - κατὰ τὰ ἴδια εἶναι καὶ ἀντρατιστῆς - ἀλλὰ πρωτίστως **διαστρέφουν νοοτροπία καὶ συνειδησεις ἀθῶων ψυχῶν**.

Ἐπειδὴ λοιπὸν “δὲν πᾶει ἄλλο” μεταφέρω τὸν πόθο καὶ τὸν καμὸ καὶ ἄλλων συναδέφωων καὶ γονέων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ὑποστηρίξι Σας καὶ ἡ ἐνημέρωσι τοῦ ποιμνίου καὶ δὴ τὸ “Υπουργεῖο Παιδείας γιὰ τὸ **δόδιο, ὑπόλου, ἀντήχηστο πνεῦμα τῆς Νέας Ἐποχῆς**” ποὺ περνᾷ μέσα ἀπὸ τέτοιες δὴθεν ευεργετικὲς δραστηριότητες.

Δὲν ζέρω ἄν θὰ ἦταν σκόπιμες κάποιες συγκεκριμένως διαμαρτυρικὲς κατόπιν δικῆς σας παροτρυνσεως, ἀφοῦ πρώτα θὰ ἔχει ἐνημερωθεῖ τὸ ποιμνιο γιὰ τὸν λόγο τῆς συγκεκριμένης κινήσεως.

Εἶμαστε ὀπλογοὶ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γιὰ τοὺς μαθητῆς ποὺ ὁ Θεὸς καὶ οἱ γονεῖς μὰς ἐμπιστεύθηκαν.

Δὲν πρέπει νὰ ἀντιδράσουμε παράλληλα μὲ προεσχῆ καὶ νησιεῖα;

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν Σας **Πρωτ. Βασίλειος Κοκολάκης** ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ καὶ καθηγητῆς ΠΕ01 Θεολόγος

Κοινωνοίσεις:

Υπουργὸ Παιδείας κ. Κω/ν/νο Γαβρόγλου, 1ο Γυμνάσιο Ἁγίας Παρασκευῆς.

ὀρθοδόξου Κλήρου ἀπέναντι στὸν ἐνωτικὸ μὲ τὴν Ἑλλάδα ἄγωνα καὶ τὴν ἴδια τὴν ἰδεολογία τὸν Ριζοσπαστισμῷ. Ἰδιαίτερα ὁ λεγόμενος κατώτερος Κλήρος, φτωχὸς καὶ ὀλιγογράμματος στὴν πλειονοψηφία του, ταυτιζάταν ψυχικὰ καὶ ἰδεολογικὰ μὲ τὸν λαὸ, συντελώντας στὴν διατήρησιν καὶ ἰσχυροποίηση τοῦ ἐθνικοῦ φρόνηματος. Παρὰ τὴν αὐστηρὰ πολιτικοκρατικὴ ἀντιβρωσιμὴ τῶν σχέσεων τῆς Ἐπτανήσιακῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Πολιτεία καὶ τὸν ἄπολυτο, κατὰ συνέπεια, ἐλεγχὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ καθεστῶς, ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ τοῦ ἐπτανήσιακοῦ Κλήρου δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀδιαφορήσῃ μπροστὰ στὶς θυσίας καὶ τὰ παθήματα τοῦ λαοῦ. Γι’ αὐτὸ σὲ κάθε ἐξέγερσι καὶ διαμαρτυρία πρωτοστατοῦσαν οἱ Κληρικοί, δεμένοι μὲ τὸν ὑπόλοιπο λαὸ στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα. Καὶ αὐτὸ σ’ ὄλη τὴ διάρκεια τῆς Ἀγγλοκρατίας. Ἀκόμῃ καὶ οἱ Μητροπολῆτες καὶ Ἐπίσκοποι, παρὰ τὸν ἀσφυκτικὸ ἐλεγχὸ τους ἀπὸ τὴν Ἐξουσία, ὅπως φάνηκε σὲ συγκεκριμένες στιγμὲς, συμπεριζόνταν τῇ στάσει τοῦ λοιποῦ Κλήρου καὶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ λαικοῦ ὠμίματος πρὸς τοὺς Κρατοῦντες. Ἴενοους καὶ Ἐλληνες.

Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Κλήρου καὶ ἡ συμμετοχὴ του στὸ ριζοσπαστικὸ Κίνημα βρῖσκε τὴν καλύτερη ἐπιβεβαίωσι τοῦ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Προστασία. Στὴν ἄλλογραφία λ.χ. τοῦ Ἀρμοστή WARD, τὸ 1850, ἔτος θριάμβου καὶ εἰσοδῶν τῶν Ριζοσπαστῶν στὴν Ἴονια Βουλῆ, βρῖσκομε πολλὴ ἐνδιαφέροντες - ἐμπιστευτικὲς καὶ ἀπόρητες - ἀναφορὲς γιὰ τὴν δράσι τῶν Κληρικῶν στὸ πλευρὸ τῶν Ριζοσπαστῶν. Ἐτσι στὶς 18 Ἀπριλίου 1850 ὁ WARD πληροφορεῖ τὸν Ὑπουργὸ του Λόρδο GREY γιὰ «καταχρήσεις» τοῦ Κλήρου στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς γιὰ τὴν Ὁ´ Βουλῆ. Κληρικοὶ - γράφει - διάβαζαν ἐμπροστικὰ κείμενα στῆ Ὁ. Λειτουργία τῆς κήρυγμα, ἐπηρεάζοντες τὸν λαὸ ὑπὲρ τῶν Ριζοσπαστῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Ἐτσι ἡ Γερουσία ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπέμβει, ζητώντας ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Κεφαλληνίας Στυριδίωνα (Κοντομυχαλο, 1843 - 1873) νὰ συγκρατῆσι τοὺς κληρικούς του.

Ὁ WARD θὰ ἀποδώσει τὴν θριαμβικτικὴ ἐπιτυχία τῶν Ριζοσπαστῶν στὶς ἐκλογὲς στὸ σύνδεσμο Κλήρου καὶ Λαοῦ, ἐπιβεβαιώνοντας ἐπι τὴν ἐνότητά τῆς βάσης τοῦ ἐπτανήσιακοῦ στοιχείου στὸν ἄγωνα ἐναντίον τῆς Προστασίας καὶ γενικὰ τῆς Ἑνωκρατίας. Μιλῆσαμε γιὰ ἐπτανήσιακὸ «παράδειγμα». Εἶθε αὐτὸ τὸ παράδειγμα νὰ ἐμπνεῖται καὶ σήμερα τὸν λαὸ καὶ τοὺς Ἠγέτες μὰς. Ἄλλ’ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, ἄν δὲ σῶματι στὴν ψυχὴ Λαοῦ καὶ Ἠγεσίας τὸ ἴδιο φρόνημα καὶ ἡ ἴδια ἀγάθῃ πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ὁρθοδοξία.

1. Μιράντα Παξίμαδοπούλου - Σταυρινού. Οἱ ἐξεγέρσεις τῆς Κεφαλληνίας κατὰ τὰ ἔτη 1848 καὶ 1849, Ἀθῆνα 1980, σ.28.

Ἡ Ἑλλάς ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης τῆς...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἄρθρο ἀπεχθάνεται τὸ ψεῦδος ποὺ καταστρέφει τὸν ἀνθρώπο. Ἡ Ἴστορία ὡς ἐργαλεῖο εἶναι ἕνα δημιουργημὸ τοῦ ἀπλόου ἀνθρώπου ποὺ καταναρῆται γεγονότα κάθε ἐπιτυχῆ. Ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἀνθρώπων ἀφείλονται εἰς τὴν ἀπλήττητα τῆς σκέψης. Ποῦ αὐτὸ σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τὴν Πολιτικὴ ὁ ἀπλὸς πολίτης διὰ τῆς ψήφου του ἐκλέγει πολιτικούς καὶ κόμματα, γιὰ νὰ κυβερνήσουν τὴν χώρα του. Ὅμως ἡ ἄσκησι τῆς ψήφου δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πολίτη νὰ ἔχει ἐξειδικευμένες γνώσεις, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς καὶ τὰ κόμματα. Ἡ εὐθύνη ὁμως τῆς σωστής διακυβερνήσεως μιάς χώρας ἀνταποκτεῖ εἰς τὶς πράξεις αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται. Ποῦ μὲ ἀπλὰ λόγια σημαίνει ὅτι ἡ ἄσκησι τῆς πολιτικῆς, τῆς σωστής καὶ χρηστῆς διακυβερνήσεως εἶναι ἀποκλειστικὴ εὐθύνη τῶν Πολιτικῶν καὶ τῶν Κομμάτων ποὺ ὀφείλουν νὰ διαχειρίζονται τὰ κοινὰ καὶ τὶς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους μὲ φειδῶ καὶ εὐσυνείδησι. Εἰς τὴν χώρα μὰς, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε χώρα τοῦ κόσμου, ὁ πολίτης μπορεῖ νὰ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς κυβερνώντας τὰ πάντα. Ἀλλὰ αὐτὸ ὁμως δὲν σημαίνει σὲ καμία περιπτώσι ὅτι οἱ Πολιτικοὶ καὶ οἱ Κυβερνήσεις πρέπει νὰ ἐνδίδουν σὲ παράλογες ἀπαιτήσεις τῶν ψηφοφόρων καὶ διὰ τῆς ὑποχωρησεῶς τους νὰ ἐκθέτουν τὴν χώρα σὲ κινδύνους, σὲ ἐκβιασμούς καὶ ἐθνικὲς ταπεινώσεις.

Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ γιὰ τὴν σημερινὴ κατάνια τῆς Πατρίδος μὰς εὐθύνονται οἱ ἀνόητες πολιτικὲς ἡγεσίες καὶ ὅλα τὰ κόμματα, οἱ ὁποῖες ἀπὸ τὸ 1981 κατασπατάλησαν 1.1 τρισεκατομμύρια εὐρῶ, τὰ ὁποῖα ἔαν ἔχταν ἐπενδευθεῖν γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, θὰ εἶχαν ἕνα πολλαπλασιαστικὸ ὀφελος τῆς τάξης τῶν 15 **τρὶς εὐρῶ** καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ ἦταν ἀπὸ τὶς ἰσχυρότερες οἰκονομίες τοῦ πλανῆτι. Αὐτὰ πρὸς γνώσι ἐκείνων τῶν ἐνδογενῶν καὶ ἐξωγενῶν ἐθνικοτόνων, οἱ ὁποῖοι τῶρα κατηγοροῦν, τιμωροῦν καὶ ταπεινώνουν μὲ τὰ πολλαπλὰ καὶ ἐπαχθῆ Μνημόνια τοὺς Ἑλληνες καὶ τὴν Πατρίδα μὰς.

Ἡ Ἴστορία ἔχει συνέχεια. Ὁ γνωστός σὲ ὅλους μὰς Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Γιούνκερ σὲ μῖα δημόσια δήλωσι τὸ 2015 παραδόχηκε ὅτι: «τὰ Ὅργανα τῶν Βρυξελλῶν καὶ οἱ κύριοι συντελεστὲς ποὺ διαμορφώων τὴν πορεία τῆς Ε.Ε. γνώριζαν γιὰ τὸ τεραστίο πάρτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι οἱ Βρυξέλλες δὲν ἐπενέβησαν γιὰ νὰ τὸ σταματήσουν, δημιουργώντας ἡδὴ τότε τοὺς σωτήριους Μνημονιομοὺς καὶ ἀναχαίσιση τῆς καταρκαλίας, διότι **2 ὥρες** ἐπιφυλεῶντο ἀπὸ τὴν ἐκτροχαστικὴ οἰκονομικὴ κατάσταση εἰς τὴν Ἑλλάδα!». Ἀφῆνοντας εἶσι ὑπονοούμενα γιὰ τὸ Βερολίνο καὶ τὸ Παρίσι, ὅτι ἡ κατασπατάλησι τῶν κοινοτικῶν κονδυλίων, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπέρογκος δανεισμός, δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς, ἐν τέλει κατέληγε κυρίως εἰς τὶς τσέπες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας! Γιὰ νὰ εἶμαστε εἰλικρινεῖς καὶ εἰς τὶς τσέτες πολιτικῶν παραγόντων τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ἐξουσίας τῆς Χώρας μὰς, ἐκπρόσωπος τοῦ ὁποῖου εἶχε καὶ τὴν αὐθάθεια νὰ δηλώσει ἀνευθρόβιστα **«μαζὶ τὰ φάγια-με!»**, καὶ ὁ ὁποῖος κυκλοφορεῖ ἀκόμη ἀτιμωρητός, ἐλευθερός καὶ περιφερέται καὶ εἰς τὰ διάφορα Κανάλια.

Ἄς μὴ γελιόμαστε. Ἡ πολυσυζητημένη «Δημοκρατία» εἰς τὴν Εὐρωπαϊκῇ Ἐνῶσι(Ε.Ε.) κατέστῃ ἕννοια κενοῦ περιεχομένου καὶ δὲν ἐκφράζει δυστυχῶς τὸ πνεῦμα καὶ τὶς ἰδέες τῶν Ὁραματιστῶν Robert Schumann, Jean Monet, Alcide de Gasperi, Konrad Adenauer, Winston Churchill γιὰ μῖα Εὐρώπη τῶν Λαῶν καὶ τῆς Ἀλληλεγγύης. Ὁ παροχυσμός καὶ ἡ αὐθαιρέσι πολλῶν ἀνόητων τῆς Ε.Ε. ἀλλὰ καὶ τῆς Χώρας μὰς, καταστρέφει τὶς ἀξίες, τὶς συνειδησεις καὶ τὶς παραδόσεις τῶν Λαῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου. Χαρακτηριστικὸ φαινόμενο εἶναι ὅτι ἐθελουσίως μὴ γὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα συμβαίνουν εἰς τὴν Χώρα μὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ε.Ε., γιὰ τὴν προπαγάνδα τῶν μεγάλων ΜΜΕ, καὶ δὲν βιάσουμε τὸ πιὸ ἀπλὸ πρᾶγμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν ἔννοια Δημοκρατίας. Ὅτι ἡ πολιτικὴ εἰς τὴν Ε.Ε., ἀλλὰ καὶ ἡ τυχὴ τῶν Λαῶν τῆς ἀποφασίζεσθαι καὶ εὐρίσκειται μόνον εἰς τὰ χέρια μερικῶν ὀλίγων. Ὅπως π.χ. Μέρκελ, Ὀλάντ, Ζομπιέκ, Νταϊσεμπλουμ, Γιούνκερ, Μοσκοβισί, **οἱ ὁποῖοι ὁμως δὲν εἶναι ἐκλεγμένοι ἀπὸ τοὺς Λαοὺς τῆς Ε.Ε.** Καὶ εἰς τοῦ λόγου αὐτοῦ δὲν ἔχουν οὔτε τὴν δημοκρατικὴ νομιμοποίηση γὰ ἀποφασίζον γιὰ τὶς τύχες τῆς Εὐρώπης. Ὅμως μὲ τὴν ἀντιδημοκρατικὴ καὶ ἐχθρική τους συμπεριφορὰ ἐκθέτουν ἀκόμῃ καὶ τὴς πολιτικὲς τῶν δικῶν τους χωρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέφουν τὴν ἀντιπάθεια καὶ τὴν ἐχθρα τῶν ταπεινωμένων εὐρωπαίων συνανθρώπων ἐξαιτίας τῆς ἀφρονῆς πολιτικῆς τῶν δικῶν τους Πολιτικῶν Ἠγεσιῶν, οἱ ὁποῖες καταστ

Σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας

Ο Μέγας Φώτιος άπευθυνόμενος με έπιτολή του προς τόν Μιχαήλ, τόν βασιλέα τών Βουλγάρων σχετικά με τό ποιά είναι τό έργο του άρχοντα μεταξύ τών πολλών αναφερεί: «Πρέπει οι άρετές νά έδραιώνωνται μαζί με τήν πίστη και ό σοβαρός άνθρωπος νά καταρτίζεται καί με τό δία. Καθόνον ή όρθότητα τών δογματών προβάλλει τήν κοσμιότητα τής πολιτείας, ενώ ή καθαρότητα τών πράξεων διακρύπτει τήν θεϊκότητα τής πίστεως, από τό όποία τό καθένα χωρίς τό άλλο συνήθως ξεφεύπει». Δηλαδή, σύμφωνα με τόν Μ. Φώτιο, ή κοσμιότητα τής πολιτείας, δηλαδή ή **οσωτή πορεία τής, εξαρτάται από τήν όρθή πίστη, από τό σωστό δόγμα πού θά πρέπει νά χαρακτηρίζη τόν άρχοντα.** Ο σπουδαίος αυτός λόγος του Μεγάλου Φωτίου είναι όδοδείκτης τόσο για τό πώς πρέπει νά πορεύεται κάθε άνθρωπος στην προσωπική του ζωή όσο και κάθε όργανωμένης κοινότητας ή σύνολο ανθρώπων. Έτσι στην εποχή μας, όπου **όχι μόνον δέν υπάρχει σωστή πίστη, αλλά και οι άρχοντες τής Πολιτείας πολεμούν τήν πίστη,** ή πορεία τής κοινωνίας όδηγείται από τό κακό στό χειρότερο.

Βασική αίτια τής κατά κρημόνων πορείας τής Πατριδος μας είναι αναμύβιθολα οι άρχές και οι αντίληψεις του Εύρωπαικού Διαφωτισμού, τίς όποιες έχουν ενστερνισθή οι κυβερνήτες μας και δυστυχώς αυτές έχουν διαποισει και τήν καθημερινότητα του άπλου ανθρώπου. Ίδées οι όποιες έχουν ως στόχο μία άθεη έξμυρνονισμένη, φιλελεύθερη κοινωνία. Έτσι άνά τακτά χρονικά διαστήματα, μέσα από διάφορα ζητήματα, όπως τών ταυτοτήτων, του πολιτικού γάμου, τής καύσης τών νεκρών κ.λπ. έρχεται στο προσκήνιο τό πρόβλημα τών σχέσεων μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας.

Όπως και στίς ήμέρες μας με τό ζήτημα του μαθημάτων τών θρησκευόντων αλλά και τής αναθεώρησης του Συντάγματος. Αφορμή για τούς προβληματισμούς αυτούς υπήρξε ή ήμερίδα που πραγματοποιήθηκε πριν δύο μήνες στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, με θέμα «Σχέσεις Έκκλησίας-Πολιτείας και Συνταγματική Αναθεώρηση», στην όποία πήραν μέρος οι Συνταγματολόγοι Καθηγητές και ύπουργοί **Ευάγγελος Βενιζέλος, Μιχάλης Σταθόπουλος, Νίκος Αλιβιζάτος και Ιωάννης Κονιδάρις.** Άνθρωποι οι όποιοι έχουν διαδραματίσει και συνεχίζουν νά διαδραματίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στις σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας, ως ύπουργοί με θεσμοθέτηση νόμων, αλλά και πολιτικοί και αθηγητές με παραγωγή κειμένων, και τήν γενικότερη προοπτική τους πού στόχο έχει τήν περιθωριοποίηση και τόν εξοβελισμό τής Έκκλησίας από τήν καθημερινότητα του Έλληνα πολίτη. Άνθρώποι εχθρικοί προς τήν Έκκλησία και προς τό πρόσωπο του Κυρίου, κάτι τό όποιο καταφέρνει και στην ήμερίδα με τόν ειρωνικό και σκιωπικό τρόπο με τόν όποιο μιλούσαν. Όπως ό κ. Σταθόπουλος, ό όποιος αναφερόμενος στο άρθρο 3 του Συντάγματος, τό όποιο τονίζει ότι ή Όρθόδοξη Έκκλησία έχει ως κεφαλή τόν Κύριο Ιησού Χριστόν ειπε με ειρωνεία, «δηλαδή τό Σύνταγμα άπαγορεύει στους Έλληνες πολίτες νά μή είναι χριστιανοί όρθόδοξοι».

Χαρακτηριστικό και τών τεσσάρων όμιλητών είναι ότι δέν αναφέρθηκαν σε χωρι-

σμό τής Έκκλησίας από τήν Πολιτεία, αλλά για όριοθέτηση τών ρόλων, «ότιό ό όρος χωρισμός είναι ένας όρος όρνητική φορτισμένος» ειπε χαρακτηριστικά ό κ. Σταθόπουλος «άλλά για μία αναδιάρθρωση τών σχέσεων, ένα σύστημα διακριτών ρόλων και άρμοδιοτήτων, ώστε νά μή έπεμβαίνή ό ένας σε θέματα άρμοδιοτήτων του άλλου. Ή διάκριση άρμοδιοτήτων άφορα τήν Έκκλησία και τήν Πολιτεία και όχι τήν κοινωνία» τόνισε ό κ. ύπουργος. «Διότι ό πολίτης μπορεί νά ασκή έλεύθερα τίς θρησκευτικές του πεποιθήσεις, άφου αυτό προστατεύεται και από τό Σύνταγμα. Οι έπεμβάσεις τής Έκκλησίας», ειπε ό κ. ύπουργος, «υπόχρον στην πράξη, με άποτέλεσμα τήν άναμείξη τών άρμοδιοτήτων». Καί ανέφερε ως παράδειγμα τό θέμα τής όνοματοδοσίας του παιδιού, όπου ό νόμος όρίζει ότι γίνεται στο Άιθαρχείο μετά τήν γέννηση του και όχι μετά τήν βάπτισμα, όπως θέλει ή Έκκλησία. Ή σχετικά με τό μάθημα τών θρησκευόντων, «όπου τό περιεχόμενο του και οι ώρες διδασκαλίας του καθορίζονται από τήν Πολιτεία, μετά από διάλογο με τήν Έκκλησία. Ή τελική όμως άπόφαση είναι πάντα άρμοδιότητα τής Πολιτείας» τόνισε ό κ. καθηγητής. Άρα γίνεται καταφανές ότι ή Πολιτεία δέν άποσκοπει μόνον στο νά έχη τόν πρώτο ρόλο, αλλά και στο νά επιβληθή, ως υπέρτατη άρχή, στην ζωή του πολίτη και νά όδηγήσει τήν Έκκλησία σταδιακά στο περιθώριο.

Επίσης, αυτό που τονίσθηκε από τούς όμιλητές είναι ότι, παρατηρώντας σε ένα

βάθος χρόνου σαράντα έτών, δηλαδή από τό 1975, όταν έγινε ή τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος, πολλά ζητήματα, παρά τίς αντιδράσεις τής Έκκλησίας έχουν λυθή, και μάλιστα, όπως τόνισε ό κ. Αλιβιζάτος, **«αυτό όφείλεται στις διεθνείς πιέσεις πού δέχεται ή Ελλάδα, αλλά και στις δικαστικές αποφάσεις του Στρασβούργου».** Έτσι ή Πολιτεία θεοπίζει νόμους, όπως ή άποτέφρωση τών νεκρών, ή ή κατάργηση τής φυλάκισης τών ανηρωσιών συνειδήσεως και τών μαρτύρων του Ιεχωβά, ή ή άναγνώριση νέων θρησκείων, ή ή διαγραφή του θρησκευόμενου από τίς ταυτότητες, ή ή χρήση του όρου θρησκευτική όδτερότητα για τό Κράτος, παρά τήν άντισυνταγματικότητα τους. Ή άκόμα και ή άνάληψη από τούς βουλευτές τών καθηκόντων τους με πολιτικό όρκο και όχι θρησκευτικό, όπως ρητά όρίζει τό Σύνταγμα. Έτσι τόνισε ό κ. καθηγητής, «παρατηρούμε τήν έπίλυση πολλών ζητημάτων, στα όποία αντιδρά ή Έκκλησία, χωρίς νά έχη γίνει ό χωρισμός Έκκλησίας και Πολιτείας, δηλαδή νά παραμείνη ή Έκκλησία νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου». Καί τελειώνοντας άναρωτήθηκε ό κ. Άλιβιζάτος, **«είναι άνάγκη νά υπάξη ό χωρισμός, όταν έπιλύονται τά προβλήματα προς όφελος τής Πολιτείας»;** Ό δέ κ. Βενιζέλος ήταν σαφής λέγοντας ότι, «άποσκοπούμε σε μία άποκρατικοποίηση τής θρησκείας αλλά και στην **άφαιρηση τών θρησκευτικών χαρακτηριστικών τής Πολιτείας».**

Άκόμα, οι όμιλητές αναφέρθηκαν στην

προμετωπίδα του Συντάγματος, στο προοίμιο, τό όποιο αναφέρει, «Είς τό όνομα τής Όμοουσίας και Άδιδάρετου Τριάδος» και στα άρθρα 3, 13, τά όποια άπτονται τών σχέσεων Έκκλησίας και Πολιτείας. Ό κ. Κονιδάρις τόνισε σχετικά με τό προοίμιο ότι ή έπίκληση αυτή «δέν έχει νομική σημασία, αλλά ότι πρόκειται για ζήτημα ιστορικής μνήμης» και για αυτό θά μπορούσε νά απαλειφθή. Τήν στιγμή μάλιστα, όταν «μερίδα ιεραρχών έχει τήν αντίληψη ότι όλες οι διατάξεις του Συντάγματος θά πρέπει νά συμμορφώνωνται με τό πνεύμα τής προμετωπίδος». Επίσης, σχολίασε ότι τό άρθρο 3, επειδή καλύπτει τίς σχέσεις τής Έκκλησίας τής Έλλάδος με τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και τήν Πολιτεία, θά μπορούσε νά διατηρηθή, όμως μετά από βελτιώσεις και τροποποιήσεις. Για δέν τόν όρο «έπικρατούσα θρησκεία» τόνισαν ότι δέν θά πρέπει νά προσοδίδη προνομιακό χαρακτήρα στην Όρθόδοξη Έκκλησία, αλλά διαπιστωτική άξία. **Ο κ. Κονιδάρις ανέφερε ότι «δέν είναι μόνο έπικρατούσα αλλά και συγκυβερνώσα, άφου οι έπιθυμίες της»** τόνισε «μεσω δικών τής ανθρωπότητας έχουν άπρσοκτηπή δίοδο προς νομοθέτηση στην Βουλή, οι όποιοι μάλιστα κατέχουν θέσεις σε όλες τίς κυβερνήσεις». Καί όλοκληρώσε λέγοντας ότι τό άρθρο 3 σωστό θά ήταν νά ένωματωθή στο άρθρο 13. Ένώ ό κ. Σταθόπουλος τόνισε ότι τό άρθρο 3 θά πρέπει νά απαλειφθή τελείως. Στην όμιλία του ό κ. Βενιζέλος σημείωσε ότι ένωματωμένοι τό άρθρο 3 στο 13 έπιτυγχάνεται και ή ύπο-

βάθμισή του, τήν στιγμή μάλιστα πού τό άρθρο 3 κάποτε ήταν 1. Παρατηρούμε, δηλαδή, μία συστηματική υποβάθμιση άκόμα και τών άρθρων του Συντάγματος, τά όποια αναφέρονται στην Έκκλησία από μέρους τής Πολιτείας.

Τέλος, σχετικά με τήν μισθοδοσία τών ιερέων ανέφανεσαν ότι αυτή θά πρέπει νά άποσυνδεθή από ιστορικά δικαιώματα, άπαλογορησεις και άποζημιώσεις και ότι είναι ύποχρέωση τής Πολιτείας ή έπίλυση του, μία έπίλυση ή όποια θά άπτεται τών κληρικών όλων τών θρησκείων. Για δέ τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως ανέφανεσαν ότι τούς άπασχολεί μόνον ως διεθνής όντότητα και όχι ως Έκκλησία και ιδιαίτερα τό διεθνές status του.

Όλοκληρώνοντας τήν παρουσίασή του προστάσαμε πού συζητήθηκαν στην ήμερίδα, θά θέλαμε νά μεταφέρουμε τών προβληματισμό του κ. Βενιζέλου στο έρώτημα, γιατί ή Έκκλησία νά είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και νά μή είναι ιδιωτικού δικαίου, «Φανταστείται», ειπε, «νά είναι ή Έκκλησία νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου λόγω του μεγέθους του, με ακτιβισμό, έπικαλούμενο τήν θρησκευτική έλευθερία νά παρεμβαίνει πολιτικά, κοινωνικά, νά διεκδική, νά έχη άποψη για όλα, νά **όργανώσει λατρευτικές εκδηλώσεις, διαδελτιώσεις, νά εκδίδει εφημερίδα, νά έχη τηλεοπτικό σταθμό, τηλεόραση, νά έχη προμηθειές πολιτικές,** νά παίζη στο χρηματιστήριο. Σκεφθείτε πώς θά έξελιγή ή κατάσταση». Νομίζουμε ότι ό σχολιασμός είναι περιττός. Δυστυχώς μόνον οι χριστιανοί δέν τό φαντάζονται.

Γ.Κ.Τ

Ποιος θά σταματήσει τόν κ. Γιαγκάλογλου;

Αποκλειστικά πληροφοροφία του Ο.Τ. αναφέρουν ότι ό κ. Στ. Γιαγκάλογλου έχει σχηματίσει ένα δόμας διά τήν συγγραφή τών νέων βιβλίων τών θρησκευόντων, οι όποια εργάζονται πυρετωδώς. Έπομένως ό διάλογος Έκκλησίας – Πολιτείας είναι προσχηματικός και δέν πρόκειται νά υπάξη άξιολόγησης του νέου προγράμματος παρά μόνον έπιβολή αυτού διά τών νέων έγχειριδίων, όταν αυτά έτοιμασούν. Προς τό παρόν θά δοθούν φακέλοι άντι βιβλίων εις τούς μαθητάς! Ως έπιληροφωρήθημεν από τήν εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» τής 14ης Φεβρουαρίου 2017:

«Πρσσω όλοταχώς βάζει τό ύπουργείο Παιδείας για τίς αλλαγές στο περιεχόμενο τών βιβλίων τών θρησκευόντων, τήν ώρα πού άπουσιάζει ό αντίλογος από τήν πλευρά τής Έκκλησίας. Έκκλησιαστικοί-και όχι μόνο- κύκλοι έπισημαίνουν δηκτικά ότι θά είναι άργά για... δάκρυα, όταν πλέον θά έχουν ύποληφθεί οι μεταρρυθμίσεις, και ότι ή Ιεραρχία τής Ιεράς Συνόδου θά έπρεπε ήδη νά έχει αντίδραση σύσσωμη.

Υπέρ του «χωρισμού» ό Σεβ. Ν. Ίωνίας;

Εισήγησαν έπραγματοποίησαν ό Σεβ. Ν. Ίωνίας εις τό σεμινάριο Κανονικού Δικαίου τής Βιθλοδοτικής τής Ι. Αρχ. Αθηνών με θέμα: «Σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας». Ή εισήγησης ήτο έν πολλοίς μία επαναλήψη τών όσων ήδη ό Μακαριώτατος είχαν αναφέρει εις τήν όλομέλεια στην Ιεραρχία τών παρελθόντων Οκτώβριον. Ωστόσο ή εισήγησης του Σεβασμιωτάτου καταλήγει εις δολιά σημεία. Προτείνει δημοψήφισμα; Θεωρεί δεδωμένον ή συμφωνεί εις τόν άπόλυτον χωρισμόν Έκκλησίας – Πολιτείας; Δέν πιστεύει ότι οι ρόλοι ως διακριτοί είναι ίκανοποιητικοί; Παραδέχεται τό τέλος τής εισήγησης του, ως έδημοσιευθή εις τήν Ιστοσελίδα τής Ι. Μ. Ν. Ίωνίας τής 8ης Φεβρουαρίου 2017:

«Τό σπέρμα του χωρισμού Κράτους και Έκκλησίας υπήρξε από τό πρώτα χρόνια διαμόρφωσης του συστήματος τής νόμου κρατούσης Πολιτείας... Ίστορικά ανακρίβεις αλλά και προκαταλήψεις έντένιους και πρόβλημα παρά τό όδηγούν σε μία κοινώς άποδεχόμενη λύση, όπως θά μπορούσε αυτή νά

Ο κ. Θ. Τάσιος και ή Ι. Μ. Κορίνθου

Περίπου πρό δίμηνο ή Ι. Μ. Κορίνθου είχε προγραμματίσει έπίσημους όμιλια του Ομ. Καθηγητή του ΕΜΠ κ. Θεοδοσίου Τάσιου. Έν τώ μεταξύ έλαβε δημοσιότητα ή σχέση του κ. Καθηγητού με τήν μασονία με άποτέλεσμα ή Ι. Μ. Κορίνθου νά άκυρωσει όρθως τήν όμιλιαν αυτήν. Τό έρώτημα πού άπέμεινε άναπάντητον είναι: εις περιπτώσεων πού δέν έννοτε αυτή ή γνωστοποίησης, θά παρέμενε καλεσμένος τής Ι. Μητροπόλεως; Είπε ήτο έπιλογή του Σεβ. Κορίνθου εις συνεργάτη του, γνωρίζει κανείς εις τήν Έπισκοπήν τές άπόψεις του;

Κρατικός τηλεοπτικός διάλογος μετέδωσε συνέντευξιν του κ. Τάσιου πρό ήμερών, κατά τήν όποια έδήλωσε ότι τό θρησκευόν είναι σημαντικό δι' έκείνους πού πιστεύουν και όφανεν ύπονοούμενον ότι έμειθα πιθανώς πρόποια βιολογικής εξέλιξης. Ακόμη περισσότερον ένδιαφέρον ήτο ό θαυμασμός του προς εκείνους τούς άρχαίους φιλοσόφους, οι όποιοι είχαν «πνευματικοποιήσει» τό θεόν, καθότι «δέν είναι

Τό Ίνστιτούτο Έκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) προανήγγειλε διά του προέδρου του Γεράσιμου Κουζέλη σαρωτικές αλλαγές στο μάθημα τών θρησκευόντων. Όπως ανακοίνωσε, θά αλλάξουν τά διδακτικά έγχειρίδια όλων τών τάξεων, ενώ τό μάθημα θά διατηρήσει ένα «όρθόδοξο άξονα αλλά με άνοιγματα στα κοινωνικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα τών μαθητών». Ο ίδιος τόνισε: «Τά νέα βιβλία θά έχουν χαρακτήρα φακέλου, θά περιλαμβάνουν όλα τά ύλικά πού θεωρούμε ότι ανταποκρίνονται στον κορμό τών καινοποριών προγραμμάτων σπουδών. Δηλαδή, πηγές, κείμενα αναφοράς, παραδείγματα βιωμάτων, ύλικό τής θεολογικής έπισημίας και τής όρθόδοξης παράδοσης καθώς και άσκήσεις - έρωτησεις για τούς μαθητές σχετικά με τίς διοργανώσεις του μαθήματος. Είναι βιβλία με πολύ μεγάλη χρήση ύλικού, εικόνων, λογοτεχνικών αναφορών, παραδόσεων και πολιτισμικών δεδομένων». Ερωτηθείς άν τό μάθημα θά είναι ύποληφτικό στη β' και τή γ' λυκείου, άπάντησε ότι, άν ή Έκκλησία έπιμένει, τότε θά παραμείνει ως έχει».

έφαρμοζόταν μέσα από τά πλάσια του συστήματος του άπόλυτου χωρισμού τής Έκκλησίας από τήν Πολιτεία. Ουσιαστικά, στην κοινωνία πού σύγχρονου Έλληνισμού και τήν γενική Όρθόδοξη Έλληνική συνειδηση τόν πρώτο λόγο έχει ή έμπειρικά διαμορφωμένη κατάσταση στις σχέσεις και ή άποδοτικότητα αυτής μέσα στο κοινωνικό και πολιτικό τοπίο. Ο συνταγματικός νομοθέτης με πυξίδα τίς σκέψεις αυτές θά μπορούσε νά προχωρήσει σε μία μελλοντική αναθεώρηση τών σχέσεων Κράτους και Έκκλησίας, ή όποια δέν μπορεί νά πάμει νά θεωρηεί τήν Όρθόδοξη Έκκλησία έπίσημη Έκκλησία του Κράτους, αλλά θά μπορούσε νά τής αφαιρέσει κάθε δημόσια έξουσία με τό πρόδημα τής ιδεολογικής όυδετερότητας του Κράτους. Σύμφωνα όμως με τό ισχύον Σύνταγμα, άν τελικά κάποιος θά άποφασίσει για τίς διατήρηση ή όχι τής προνομιακής θέσης τής Όρθόδοξης Έκκλησίας στην έλληνική κοινωνία, αυτός είναι ό λόγος (άρ. 1 και 110 Σ.), από τό όποιο πηγαίζουν και ύπέρ του όποίου άσκοούνται όλες οι έξουσίες και στο χώρο τής Όρθόδοξης Έκκλησίας...».

δυνατόν νά ένδιωφέρει τόν Θεόν εάν ποναίει τό πόδι σου». Ίσχυρισθη έπίσης ότι είναι άλαζονικοί νά θέτουμε τό έρώτημα περι του σκοπού τής ζωής, όταν ήδη τήν στιγμήν πού τίθεται, μαύρινα τρύπαι καταβροχθίζον όλοκληρα πλανητική συστήματα εις τό σύμπαν, και διά τουτο δέν πρέπει νά θέτουμε κόν τό έρώτημα! Από τά ψήγματα πού έξεθέσαμε προόδηλον καθίσταται ότι αι άπόψεις του είναι αντίθετες προς τήν διδασκαλία τής Έκκλησίας, ή όποια πιστεύει εις «Χριστόν Ιησούν και τούτον έσταυρωμένον!» Ερωτηώμεν: άκόμη και άν δέν έχοπέχθη με τήν μασονία, ό Σεβ. Κορίνθου θά προσεκάλει αυτόν; Άν δέν ήσαν έννημερωμένοι εις τήν Ι. Μητρόπολιν διά τό πιστευώ του άνθρώπου αυτού, διαπί τόν εκάλεσαν; Άδυνατούμεν νά πιστευώμεν ότι ό Σεβ. Κορίνθου έδωσαν έγκρισιν δια κάποιον χωρίς νά γνωρίζη ό ίδιος - ή συνεργάτης του- τί προεβόη. Έπομένως εκλήθη, ενώ ήσαν γνωστά αι θέσεις του!

Τό Τάμα του Ήθους θύμα τών πολιτικών

Τό τάμα γίνεται στην καταγωγή και ξεχνιεται στην ήμερία, ειπε κάποτε ένας Άγγλος στοχαστής. Ή περίπτωση όμως του περιήφμου «Τάματος του Ήθους» έχει περάσει εδώ και χρόνια πολλές καταλήψεις, αλλά πού έπιπίνδονες και έπιδωδνες ήταν οι...ήμεριες. Αυτές οι ήμεριες πού πτεάζαν στής Αθήνης τό πηγάδι τήν ήρη ύποχρέωση...

Χθές τό «Τάμα του Ήθους» ήρθε ξανά στο προσκήνιο με άφορμή τίς κόντρες τών άνάξτων πολιτικώνόντων. Από τή μία ό Κυριακής τής Μπίλντεμπεργκ, ό όποιος «έβαλε τάξη», στους 16 βουλευτές τής ΝΔ και εκέينوι πειθίγναι όργανα άπέσυραν τίς ύπογραφές τους από τήν έρώτηση για τήν εκπλήρωση του «Τάματος του Ήθους» περι άνεργένεσως Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού στην Αθήνα». Από τήν άλλη ό ...προσευκτικός Σταύρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξερονύσσος για πολλοστή φορά χολή ήμψας και τσιμπήσει κανένα ψηφοδέλτιο, γιατί πλέον τά μετράει ένα-ένα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε τήν τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό ποίον του.

Και από κοντά οι δήθεν ύπερασπιστές τής Όρθοδοξίας Χρυσουίτες πού βρήκαν πεδίον δόξης λαμπρόν νά «κατακεραυνώσουν» κυβερνώμενους και άντιπολιτευόμενους συσχετίζοντας τό θέμα με τό ισλαμικό τέμνος. Όλα αυτά τά έχουμε ξαναδεί... Τά ρετάλια Δεζιάς και Αριστεράς για αυτό ζούν... Τό έχουν κάνει...τάμα νά τασκώ-

νοται με κάθε άφορμή. Τό θέμα είναι όμως τί πράττει ή έπίσημη Έκκλησία. Ή ίδια Έκκλησία πού τήν Παρασκευή, 8 Ιουνίου 2012, στην τέλε Συνεδρία τής Διαρκούς Ιεράς Συνόδου ύπό τήν Προεδρία του Μακαριώτατου **Κ. Μάνου Χατζηγιάννη** κ.λπ., άποφασίσε σκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερμανίου άποφασίσε τά έξής για τό «Τάμα του Ήθους»:

«Κατόπιν ύποβληθέντων εν τώ Σωτήριον πλειάδος Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, ή Ιερά Σύνοδος, σταθμισάσασιας πνευματικής Σταύρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξερονύσσος για πολλοστή φορά χολή ήμψας και τσιμπήσει κανένα ψηφοδέλτιο, γιατί πλέον τά μετράει ένα-ένα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε τήν τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό ποίον του. Και από κοντά οι δήθεν ύπερασπιστές τής Όρθοδοξίας Χρυσουίτες πού βρήκαν πεδίον δόξης λαμπρόν νά «κατακεραυνώσουν» κυβερνώμενους και άντιπολιτευόμενους συσχετίζοντας τό θέμα με τό ισλαμικό τέμνος. Όλα αυτά τά έχουμε ξαναδεί... Τά ρετάλια Δεζιάς και Αριστεράς για αυτό ζούν... Τό έχουν κάνει...τάμα νά τασκώ-

τότε και για ένα περίπου χρόνο τό θέμα διατηρήθηκε ξεστό... Τέλη Μαρτίου του 2013 μάλιστα είχε πραγματοποιηθεί και μία μεγάλη εκδήλωση στο γήπεδο του Σπύρτηνγκ παρουσία

και άρκετών Μητροπολιτών, όπως τών Μεσογαίας, Γόρτυνος, Αίτωλίας. Ήταν τότε πού ό Μητροπολιτης Μεσογαίας Νικόλαος έλεγε πως «άν του Εύαγγελισμοϋ τό 2015 μπει ό θεμελιος λίθος τότε μπορεί πραγματικά τό σηματοδοκέτος 2020, σε πέντε χρόνια, νά έχει όλοκληρωθεί τό έργο»

Μετά όμως ήρθε ή «κρίση» και όλα τά σκίασε ή φοβέρα και τά πλάκωσε ή σκλαβία... Και ή έπίσημη Έκκλησία εκέισε στα συρτάρια της και διπλοκλειώσε τό «Τάμα του Ήθους». Για τήν ιστορία άξίζει νά αναφέρουμε πώς τό ζεύγος τών Ιωάννου και Αικατερίνης Αναγνωστοπούλου προσέφερε μεγάλο οικόπεδο και σεβαστό ποσό χρημάτων για τήν εκπλήρωση του άποκαθέντους ως «τάμα του Ήθους», για τήν άνέγερση του μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού, όπως τό όραματίστηκε ό θρυλικός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και άλλοι πολλοί ήρωες, έγνητες μιάς ύποσχέσεως πού πεί πίσω στο χρόνο μέχρι τήν Δ' Έθνοσύνελευση στο Άργος και τό ψηφισμα αυτής υπέγραψε και ό Ιωάννης Καποδίστριας...

Άλλά τώρα πεινόμε πού καιρός για τάματα... Για αυτό λέμε σε κάθε ευκαιρία πως ή κρίση μόνον οικονομική δέν είναι τελικά... Και ό νοών νοείτω... Πηγή: Ίστοσελίδα ΒΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 17.02.2017

Φανάρι και Μόσχα διαγκωνίζονται δια τό ποιος θά φιλήσει πρώτος τήν χείραν του Πάπα

Άπεχθείς και προκλητικούς έναγκαλισμούς με τόν Πάπα και άγατολογίας τό άνάγνωσμα δέν περιλαμβάνει δυστυχώς μόνον τό «έργο καταστατικό ενότητας» πού διαρκώς κατά τούς φαίνεται έχει εδώ και καιρό συντάξει και άκολουθεί κατά γράμμα τό Φανάρι, αλλά πλέον και ή Μόσχα έχει κατακυβηθεί ξεκάθαρα στα ίδια θλιβερά μονοπάτια.

Ούτως ή άλλως τό Νο2 του ρωσικού Πατριαρχείου Μητροπολιτης Βολκοολάμσκ Ιλαρίων, κάνει τήν διαδρομή Μόσχα-Βατικάνο σε τακτικότατη βάση, τά πράγματα όμως έχουν ξεκοκείλει έντελώς μετά τήν περηνική συνάντηση στην Αβάντα του ποντίφικα με τόν κ. Κύριλλο. Από τό σημείο αυτό και μετά Φανάρι και Μόσχα μοιάζουν νά ανταγωνίζονται για τό ποιος θά προδύσει πρώτος τήν Όρθοδοξία φιλώντας με...σεβασμό τό χέρι του Πάπα. Άπειρες ευκαιρίες σφιστών «ένωτικών» εκδηλώσεων άποδεικνύουν πώς τά σχέδια τής Νέας Τάξης πραγμάτων, ή όποια διακώς έπιθυμεί τήν έκκαθέρωση τής πανθηρκοείας έχουν πάσει τό όρόμο τους! Τελευταίο παράδειγμα οι... πανηγυρικές εκδηλώσεις για τήν πρώτη έπέτειο τής ιστορικής συναντήσεως του Πατριάρχη Μόσχας και Πασιών τών Ρωσιών και του Πάπα στην Κούβα πού πραγματοποιήθηκαν πριν από λίγες ήμέρες στο Πανεπιστήμιο Φριβούργου τής Έλβετίας με συμμετοχή του Μητροπολιτή Βολκοολάμσκ Ιλαρίωνα, Προέδρου του Τμήματος Έξωτερικών Έκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, και του Καρδιναίου Κούρτ Κόχ, Προέδρου του Ποντιφικού Συμβουλίου για τήν Προώθηση τής Ένότητας τών Χριστιανών. Δηλαδή είναι σαφές πως στόχος με τίς «έπίσης εκδηλώσεις» αυτές, είναι νά συμμορευτούν οι δύο πλευρές. Ή Μόσχα έχει παρασυρθεί ξεκάθαρα σε άσχημες άτρα-

πούς. Προσπαθώντας νά άκολουθήσει τό Φανάρι στις...προσευκτικές ιδέες του και κυρίως, νά νά μή φανεή ζητήσεις τών πρώτων καρτών τής με τόν Πάπα εκπροσωπει τό σύνολο τής Όρθοδοξίας, οι Ρώσοι έχουν βαθεί νά περιχαρκακώσουν τίς δικές τους σχέσεις με τό Βατικάνο. Και ή αλήθεια είναι πως ή εκκλησιαστική διπλωματία τής Μόσχας ύπερτερεί αυτής τής Κωνσταντινουπόλης....

Άποδείξη όλων τών παραπάνω είναι πώς ό Μητροπολιτης Έλβετίας Ιερεμίας στην προαναφερθείσα εκδήλωση τόνισε τή σπουδαιότητα τών προσπαθειών, τίς όποιες καταβάλλουν τό Οικουμενικό Πατριαρχείο ΚΑΙ ή Όρθόδοξη Έκκλησία τής Ρωσίας για τήν πρόοδο του διαχριστιανικού διαλόγου προκειμένου νά εκπληρωθούν τά του Σωτήρος «ίνα πάντες έν ώσιν» (Ιω. 17.21).

Διεθνές αίσχος ή κατοχή τής Κύπρου

Μετά τήν βίαιαν κατάληψη ύπό τών Τούρκων μεγάλου τμήματος τής Κύπρου, παραήλθον δεκαετία και ή τουρκική βαρβαρότης εξακολουθεί νά προκαλή με τήν άνοχήν του Όργανισμού Ήνωμένων Έθνών, τών Ήνωμένων Πολιτειών Άμερικής, του ΝΑΤΟ, τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και άλλων διεθνών παραγόντων. Αποτελεί διεθνές αίσχος, αίσχύνη και κατασχύνη ή μακροχρόνια κατοχή τής Κύπρου. Μετά τήν βίαιαν κατάληψη ύπό τών Τούρκων μεγάλου τμήματος τής Κύπρου, παραήλθον δεκαετία και ή τουρκική βαρβαρότης εξακολουθεί νά προκαλή με τήν άνοχήν του Όργανισμού Ήνωμένων Έθνών, τών Ήνωμένων Πολιτειών Άμερικής, του ΝΑΤΟ, τής Ευρωπαϊκής Ένώσεως και άλλων διεθνών παραγόντων. Αποτελεί διεθνές αίσχος, αίσχύνη και κατασχύνη ή μακροχρόνια κατοχή τής Κύπρου.

Τί συμβαίνει με τόν Ο.Η.Ε.; Ως τίχον γράφει και κατά τό παρελθόν, ό Ο.Η.Ε. ή δέν δύναται ή δέν θέλει νά έταναφέρει εις τήν Κύπρον τήν παραβίασθεισαν Διεθνή Νομιμότητα. Έάν δέν δύναται, τότε δέν έχει λόγον ύπάρξεως. Έάν όμως δύναται, αλλά δέν θέλει, τότε είναι τό με-

γαλύτερο κέντρον εξαπατήσεως τής ανθρωπότητας. Ή τουρκική άδιαιλαξία δια τίς άπελευθερωσιν τής κατοχικής Κύπρου δέν συναντά τήν δέουσαν διεθνή αντίδρασιν και δι' αυτό χρονίζει ή λύσις του Κυπριακού ζητήματος. Ως έκτιμώ, ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος Β' έχει τήν μεγαλυτάτην δεισοδικτικότητα εις τά ύποπλα και έπιπίνδουνα δια τήν Κύπρον διπλωματικά τεχνάσματα τής Τουρκίας. Ανυσηεί πολυ και άνωγκίζεται νά άποφραχθούν ένθωνάκια λάθη κατά τές σχετικές διαπραγματεύσεις.

Πρωτοπρεσβύτερος **Ιωάννης Κ. Διωτίσης Θεολόγος - Δημοσιογράφος** Πηγή: Ίστοσελίδα PENTA-PNETAFA 16.02.2017

Τό χειρότερο μέρος είναι πως όλοένα και περισσότερο πλέον μιλούν άνοχία για ένωση! Αφού όπως ειπώθηκε από τόν Μητροπολιτή Έλβετίας Ιερεμιά τον εκδήλωση «ό έορτασμός τής πρώτης έπέτειο τής συναντήσεως του Πατριάρχου Κυρίλλου και του Πάπα Φραγκίσκου, ύπενθυμίσει τήν άνάγκη νά εργασώμεθα από κοινού προκειμένου νά ξεπεράσουμε τίς διαρρέσεις στην πορεία προς τήν ένωση».

Σε άλλο δέ σημείο τής αγόρευσης του ό Μητροπολιτης Ιερεμίας σημείωσε πως Όρθόδοξοι και Ρ/Καθολικοί «οφείλουν νά συνεργασθούν εν πνεύματι φιλαδέλφειας, δια νά κηρύξουν τό Ευάγγελιο τής σωτηρίας», όπως τονίζει ή Κοινή Δήλωση». Στο ίδιο μήκος κύματος και ό Καρδιναίος Κούρτ Κόχ πού επίσης τόνισε ότι ή συνάντηση του Πάπα Φραγκίσκου με τόν Πατριάρχη Κύριλλο συνάβεται τό μέγιστο στην άντιμετώπιση τών ήδη ύφιστάμενων διαρρέσεων μεταξύ τών Όρθοδόξων και Ρωμαιοκαθολικών.

Αποτέλεσμα πάντως τών όλοένα και αύξανόμενων στενών επαφών τής Μόσχας με τό Βατικάνο είναι νά έχει δημιουργηθή ήδη έντός τής ρωσικής εκκλησιαστικής έπικρατίας ένα κύμα έντονης δυσφορίας κατά του Πατριάρχη και κυρίως κατά του Ιλαριώνα, πού φαίνεται νά κινεί τά νήματα. Κληρικοί και λαϊκοί εκφράζουν έντονος άντιρροσεις για αυτά τά άνοιγματα τής Μόσχας, και σε πολλούς κύκλους τό Πατριαρχείο έχει απυλωθεί για τά καλά τήν έξωθεν καλή μαρτυρία... Τό ποτάμι τής δυσαρέσκειας βράζει στη Ρωσία και δέν άποκλείεται σύντομα νά ξεχειλίσει με άπρόβλεπτες συνέπειες... Πηγή: Ίστοσελίδα PENTA-PNETAFA 16.02.2017

Ο Έπίσκ. Χριστουπόλεως έπιβεβαιώνει τόν Ο.Τ.

Όμιλιάν έπραγματοποίησε κατά τήν τελευταία κοπής τής Βασιλοτύπας τής έν Αθηνών Αδελφότητας τών Οφθαλμολόγων του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, «Παναγία ή Παμμακάριστος», ό Έπίσκοπος Χριστουπόλεως. Μεταξύ τών όσων ειπεν είναι και τά ακόλουθα, συμφώνως προς τό δελτάτιον τύπου τής Αδελότητος τής 15ης Φεβρουαρίου 2017:

«Η ΑκΜΣ τής Όρθοδοξου Έκκλησίας είναι γεγονός και πραγματικότητα. Παρά τίς ανατριχιαστικές κραυγές παρόντος και κακοήθους όρισμένων άδελφών μας, ή άρχή έγινε. Η όμορφία τής Συνόδου δέν βρίσκεται πρωταρχικά στα κείμενα τής. Η όμορφία τής βρίσκεται εν αυτό τό ίδιο τό γεγονός τής συγκλήσεως τής. Ένδεχομένως νά υπάρξουν στο μέλλον παρεμβάσεις και αλλαγές, συμπληρώσεις ή και βελτιώσεις επί τών κειμένων, αλλά αυτές θά γίνουν από μία άλλη Αγία και Μεγάλη Σύνοδο, πού θά ονομαστέι ΔΕΥΤΕΡΑ, διατί ή Πρώτη ήδη πραγματοποιήθηκε. Και σ' αυτή τήν Δεύτερη ΑκΜΣ, νά είστε σίγουροι, θά έρθουν και οι Έκκλησίες πού δέν ήρθαν, γιατί τό ζέρουν,

Τό Πατριαρχείον τής Μόσχας στηρίζει τόν κ. Τράμπ κατά τών έκτρώσεων

Ανησυχητικά είναι τά άποτελέσματα έρευνών σχετικά με τές εκτρώσεις εις τήν Έλλάδα και τό εξωτερικόν. Ως έπιληροφωρήθημεν από τήν εφημερίδα «ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» τής 17ης Φεβρουαρίου 2017:

«Τό Πατριαρχείο Μόσχας εξέφρασε τήν ικανοποίησή του για τά μέτρα πού λαμβάνει ό Ντόναλντ Τράμπ για τίς εκτρώσεις. "Αυτές οι ένέργειες βοηθούν στην ένδυνάμωση τών αξιών τής οικογένειας και προς όφελος τών ανθρώπων", δήλωσε ό εκπρόσωπος Τύπου τής Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμύρ Λεγκόντιν πού προσέθεσε: "Τό Πατριαρχείο υποστηρίζει τίς θέσεις αυτές". Φυσικά ό Πατριάρχης Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκεται σε ευθεία γραμμή με τόν Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμύρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στο έπίπεδο τής Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου τών ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή γνωστοποίηση από τήν πλευρά του κράτους τών εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέ